

1980 ஜூன் 28]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, இச்சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பெற்றிருக்கிறது.

(ஆ) நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு, 1980.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு 1980 ஆம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நில உச்ச வரம்பு கட்டுதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவை, பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, அனுமதி வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : இச்சட்ட முன்வடிவை பேரவைமுன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பெற்றிருக்கிறது.

5. ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானம்—விவாதம் (தொடர்ச்சி.)

திரு. என். சங்கரய்யா : பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானத்தின் மீது நடக்கக் கூடிய விவாதத்திலே மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்போது நடந்து முடிந்த இந்தத் தேர்தல் மிகக் கடுமையான ஒரு அரசியல் போராட்டமாக நடைபெற்றது என்பதும், அதிலே மிகுந்த தெளிவான ஒரு தீர்ப்பை தமிழ்நாட்டு மக்கள் அளித்திருக்கிறார்கள் என்பதும் ஆளுநர் உரையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும். காரணம் என்ன வென்றால் இந்தத் தேர்தல் முடிவைப் பற்றி பலவிதமான வியாக்கியானங்கள் கொடுக்க முயற்சி செய்யப்பட்டாலும் உண்மையிலேயே அது எதேச்சாதிகார ரீதியில் தமிழ்நாட்டில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்றத்தை அதனுடைய அரசாங்கத்தை இந்திரா காந்தியினுடைய மத்திய அரசு கலைத்ததை

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1980 ஜூன் 28]

எதிர்த்து மக்கள் அளித்து இருக்கக்கூடிய ஓர் அரசியல் தீர்ப்பு என்பதுதான் இதிலே முக்கியமான அம்சம் என்பதை நான் இந்த மாமன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

இந்த சட்டமன்றம் கலைக்கப்பட்டபோது இந்திரா காங்கிரசும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் ஆதரித்தன. இன்றைக்கு இங்கே நடந்த விவாதத்திலே கூட சொல்லப்பட்டது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எந்த ஒரு நேரத்திலும் கலைக்க வேண்டுமென்று கூறவில்லை என்று. நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்திய நாடாளுமன்றத்தில், இந்த 9 மாநில சட்டமன்றங்களையும் ஜனாதிபதி கலைத்தது அங்கே அங்கேகாரத்திற்கு வந்தபோது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அதை ஆதரித்து இருக்கிறது; எதிர்க்கவில்லை. ஆகவே, தமிழ்நாடு சட்டமன்றம் உட்பட பல சட்டமன்றங்களை இந்திய பேரரசு கலைத்ததை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அதிகாரப் பூர்வமாக ஆதரித்து இருக்கிறது என்பது மறுக்கப்பட முடியாத ஒன்று. நீங்கள் ஆதரித்தது மட்டுமல்ல; திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்திய அரசியல் சாசனத்தின் 356-வது பிரிவை எப்போதும் எதிர்த்து வந்து இருக்கிறது என்பதும், இந்தத் தேர்தலின் மூலம் பொருளற்றதாக ஆக்கப்பட்டுவிட்டதை உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

[முற்பகல் 9-40]

ஆகவே, தமிழக சட்டமன்றத்தைக் கலைத்ததை சரி என்று ஒரு அணியும், கலைத்ததை சரியில்லை என்று மற்றொரு அணியும், ஆக அந்த இரண்டு அணிகளும்தான் இந்த மாநிலத்திலே இந்தத் தேர்தல் களத்திலே போராடின. அப்படிப் போராடுகின்ற நிலையிலே மார்ச் 2-ம் தேதி சென்னையிலே, தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்தைக் கலைத்தது சரியல்ல என்று அதை எதிர்த்து நடைபெற்ற மாபெரும் மக்கள் பேரணி எதிர்கால நிலைமை எப்படி உருவாகப்போகிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத்தான் அமைந்தது. அந்த எழுச்சியிலே அன்று நூற்றுக் கணக்கான மக்கள் போலீஸ் தடியடிக்கு ஆளானார்கள். அவர்கள் மீது ஏராளமான வழக்குகள் போடப்பட்டன. இந்தியப் பேரரசு தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்தைக் கலைத்தது சரியல்ல என்று சென்னையிலே உள்ள மக்கள் பல கட்சிகளின் தலைமையிலே நடத்திய அந்த ஆர்ப்பாட்டத்தை எதிர்த்து போலீஸ் அடக்கு முறைகளைப் பயன்படுத்தி அந்த ஊர்வலத்தை சீர்குலைக்க முயற்சி செய்தார்கள். ஆகவே, அன்றைக்கு நடந்த அந்தப் பேரணி தமிழக மக்கள், தமிழக சட்டமன்றத்தைக் கலைத்தது சரியல்ல என்று தீர்ப்பளிக்கப்போகிறார்கள் என்பதை நான் அறிஞரியாகத்தான் இருந்தது.

1980 ஜூன் 28]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

அதுமட்டுமல்ல, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசிலே அமைச்சராக இருந்து ஆட்சியினாலே கிடைக்கக் கூடிய அனைத்தையும் அனுபவித்துவிட்டு அதற்குப் பிறகு நாங்கள் அதைவிட்டு விலகுகிறோம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் சேருகிறோம் என்று சேர்ந்தார்கள். அது மக்கள் மத்தியிலே பெருத்த வெறுப்பை ஏற்படுத்தியது. ஆகவே, அந்த மாதிரியான வெறுப்பின் காரணமாகவும், தமிழக மக்கள் இந்தத் தேர்தலில் ஒரு சரியான தீர்ப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இன்று தமிழகத்தில் மட்டும்தான் ஒரு சக்தியான அணி உருவாக்கப்பட்டு, தமிழக சட்டமன்றத்தைக் கலைத்தது சரியல்ல என்று மட்டுமல்ல, தமிழகத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி அல்லாத ஒரு ஜனநாயக மாற்று கட்சியை ஏற்படுத்துவோம் என்று மக்கள் மத்தியிலே வெளியிட்டிருக்கக்கூடிய அறிக்கையின் அடிப்படையிலேதான் இந்தத் தேர்தலில் மக்கள் இவ்வாறு தீர்ப்பளித்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆனால், இந்தத் தேர்தல் முடிவுக்கு வேறு காரணங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. அதாவது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய பிரதிநிதிதான் இந்த மாநிலத்தினுடைய முதலமைச்சராக இருப்பார் என்று சொன்னதன் காரணமாகத்தான் இன்றைக்கு அந்த அணிக்கு இந்தத் தோல்வி ஏற்பட்டது என்றும், அப்படி இல்லாமல் இருந்தால் அது வேறு மாதிரியாக இருந்திருக்கும் என்ற வகையில் ஒரு வாதம் கிளப்பப்படுகிறது. ஆனால், அவ்வாறு சொல்லாமல் காங்கிரஸ்காரர்தான் முதல் அமைச்சராக வருவார் என்று அறிவித்திருந்தாலும் கூட தமிழ்நாட்டுத் தேர்தல் முடிவிலே வேறு மாதிரியான நிலை ஏற்பட்டு இருக்காது என்பதிலே சந்தேகத்திற்கு கொஞ்சம் கூட இடம் இல்லை. ஏனென்றால், தஞ்சை மாவட்டத்திலேயே அந்த அணிக்கு தோல்வி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய கையிலே இருந்த பல இடங்கள் எதிர் அணியினுடைய கைகளுக்கு வந்து இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்கள் சொல்வது போல் அப்படிப்பட்ட சந்தேகத்திற்கே இடம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திரு. சிவாஜி கணேசன் அவர்களே ஒன்றைக் கூறி இருக்கிறார். அது “முரசொலி” பத்திரிக்கையிலே 13-6-1980-ம் தேதி வெளியீட்டிலே ஒரு பேட்டியின்போது அவர் கூறியதாக வந்திருக்கின்றது. அதிலே கேள்வி என்னவென்றால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பிரதிநிதிதான் முதல்வராக வருவார் என்று அறிவித்திருப்பதுதான் தோல்விக்குக் காரணம் என்று கூறப்படுவது சரியா என்பதுதான். அதற்கு அவர் அளித்திருக்கிற பதில்—நான் அப்படி நினைக்கவில்லை, நொண்டி குதிரைக்கு சறுக்கியது சாக்கு என்று சொல்வது மாதிரி இருக்கிறது இவ்வாறு சொல்வது என்று சொல்லி இருக்கிறார். திரு. சிவாஜி கணேசன்

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1980 ஜூன் 28]

அவர்களே அதை நொண்டிக் குதிரை என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறார். ஆகவே தோல்வி அடைந்ததற்கு ஆச்சரியப்படத் தேவை இல்லை. அந்தக் குதிரை எப்படி நொண்டியாயிற்று? அது இயற்கையிலேயே நொண்டியாக இல்லை. ஆனால், ஜனநாயகத்தில் இருக்கின்ற ஒரு நல்ல சக்தியைக் குழியிலே தள்ளுவதற்கு அந்தக் குதிரை முயற்சித்தது, அதனால்தான் நொண்டியாயிற்று. என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆகவே ஏற்பட்டுவிட்ட இந்தத் தோல்வியை அந்த அணிக்கு ஏற்பட்ட தோல்வியாக அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். இன்றைக்கு மேற்குவங்கம், திரிபுரா போன்ற மாநிலங்களிலே காங்கிரஸ் அல்லாத ஆட்சிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்த ஆட்சிகளைப் பாதுகாப்பதற்கு தமிழகத்து மக்கள் அளித்திருக்கக்கூடிய இந்தத் தீர்ப்பு ஒரு முக்கியமானதாக விளங்குகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் தமிழகத்தினுடைய மக்கள் தீர்ப்பு அந்த அணிக்கு சாதகமாக இருந்திருந்தால் அவர்கள் காங்கிரஸ் அல்லாத கட்சிகள் இருக்கின்ற மாநிலங்களிலே உள்ள அரசுகளையும் கலைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்திருப்பார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆனால், அவர்களுக்கு தமிழகத்தின் தீர்ப்பு என்ன காட்டுகிறது என்றால், தமிழகத்திலே நாடாளுமன்ற தேர்தலிலே காங்கிரஸ் கட்சி வெற்றி பெற்றது. அப்படி வெற்றி பெற்ற நிலையிலேயே, இங்கு நடந்த சட்டமன்றத் தேர்தலில் தோற்று விட்டது என்றால், ஏற்கெனவே நாடாளுமன்றத் தேர்தலிலே தோற்று விட்ட இடங்களான மேற்கு வங்கம், கேரளா, திரிபுரா ஆகிய இடங்களில் உள்ள சட்ட சபைகளை கலைத்தால் காங்கிரசுக்கு படு தோல்விதான் கிடைக்கும் என்று நிச்சயமாக தெரிந்து கொண்டுவிட்ட காரணத்தினால்தான் அந்த சட்டமன்றங்களை கலைக்கும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை. தமிழகத்தினுடைய மக்கள் தீர்ப்பை நாங்கள் பெரிதும் பாராட்டுகிறோம். இந்தியாவிலுள்ள ஜனநாயகத்தை பாதுகாக்கின்ற விளைவாகத்தான் மக்களின் இந்தக் செயல் இருக்கின்றது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். இன்றைக்கு மக்களை திசை திருப்பக் கூடிய பல முயற்சிகள் நடைபெறுகின்றன. திசை திருப்பும் வகையிலே பேச்சுக்கள் பேசப்படுகின்றன. அப்படி என்ன சொல்லப்படுகின்றது என்றால், “இந்த நாட்டிலே பார்ப்பனர் என்ற ஜாதியினர் தமிழனுக்கு எதிராக வாக்களித்து விட்டார்கள். அந்தக் காரணத்தினாலேதான் தமிழனுக்கு தோல்வி ஏற்பட்டது” என்று ஜாதியை இழுத்துப் பேசப்பட்டிருக்கிறது. ஏன் ஜாதியை இழுக்க வேண்டும்? இதை பேசும்போது ஆதாரத்தோடு நான் பேசவேண்டும் என்று நினைக்கிறேன்.

“விடுதலை” பத்திரிக்கையிலே 25—6—1980 ஆம் தேதி அன்று “பார்ப்பனர் எதிர்ப்பு மாநாடு ஏன்” என்று ஒரு கட்டுரை வெளியாகி இருக்கிறது. அந்தக் கட்டுரையிலே அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், “நடந்து முடிந்த தேர்தலில்

1980 ஜூன் 28]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

பார்ப்பனர் நடந்துகொண்ட போக்கு நாடறிந்த ஒன்றாகி விட்டது. பார்ப்பனர்களைப்பற்றி இலைமறை காய்மறைவாக இருந்த தி.மு.க.வும் இன்று வெளிப்படையாக விமர்சனம் செய்யும் நிலைக்கு வந்து விட்டது. குள்ளநரிக் கூட்டத்தின் வஞ்சக வலைகள் பற்றி கலைஞர் அவர்கள் வரைந்து தள்ளுகிறார். பேராசிரியர் அவர்களின் பேச்சுக்களில் அவ்வுணர்வுகளின் கணீர் சத்தம் ஒலிக்கின்றது.' இப்படி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

தமிழக சட்டமன்றத்தை கலைத்ததை எதிர்த்து மக்கள் அளித்த தீர்ப்பை, ஒரு ஜாதியினர் அளித்ததாக திசை திருப்பி விடும் ஒரு செயல் இது. தமிழ் நாட்டிலே உள்ள திராவிடர் கழகம் என்ற ஒரு கட்சியானது இந்த கட்டுரையை வெளியிட்டிருக்கிறது.

ஆனால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அதிகார பூர்வமான பத்திரிகையான 'முரசொலி' ஏட்டில், 16-6-1980 ஆம் தேதியன்று 'எச்சரிக்கை, நில், கவனி, நட' என்ற கட்டுரையின் கீழ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால், 'ஏகபோக உரிமையை இழக்கத் தொடங்கிய உயர் ஜாதிக்காரர்கள் பல ஆண்டுகளாய் ஒரு விபீஷணனுக்காகத் தவமிருந்து வந்தனர். தவமாய் தவமிருந்து அவர்கள் ஒரு விபீஷணனை இப்போது பெற்று விட்டார்கள். ஆம். எம். ஜி. ஆரை அவர்கள் பெற்று விட்டனர். அவரை வைத்துக் கொண்டு அவர்களின் ஏகபோக உரிமைகளை மீண்டும் நிலைநாட்டிக் கொள்ள அவர்கள் ஜீவமரணப் போராட்டத்தில் ஈடுபடுகின்றனர்'.

இது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அதிகாரப் பூர்வமான 'முரசொலியில்' வந்த கட்டுரை. முன்பு ஒரு முறை ஒரு நேரத்தில் 'மலையாளி' என்று சொல்லி 'மலையாளி' எதிர்ப்பை கிளப்பி தமிழ்நாட்டு மக்களிடையே, தொழிலாளர்களிடையே பிரிவினையை ஏற்படுத்த, ஒற்றுமையை குலைக்க முயற்சி செய்தார்கள். மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் வி. பி. சிந்தன் அவர்களை கூட மலையாளி என்று சொல்லி தொழிலாளர்களிடையே இன எதிர்ப்பை உண்டாக்கி ஒற்றுமையை குலைக்கப் பார்த்தார்கள். ஆனால் அந்த முயற்சி வெற்றி பெறவில்லை. ஆனால் இன்றைக்கு பிற்பட்ட மக்களின் பெயரால் உயர்சாதி பிரிவினரின் மீது ஜாதி எதிர்ப்புப் போராட்டமாக கிளம்பியிருக்கிறது. இதை ஒரு வாய்ப்பாகப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1980 ஜூன் 28]

இன்றைக்கு தமிழகத்திலே மக்கள் அளித்திருக்கக் கூடிய தீர்ப்பைப் பாருங்கள், நகர்ப்புறங்களில் மட்டும் அல்ல, கிராமப்புறங்களிலே கூட வறுமை கோட்டிற்கு கீழே உள்ள ஏழை எளிய மக்கள், உழைக்கும் உழைப்பாளி மக்கள், பாட்டாளி மக்கள் அனைவரும் இந்த தீர்ப்பை அளித்திருக்கிறார்கள். அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை வெற்றி பெறச் செய்திருக்கிறார்கள். நான் ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். நாடாளுமன்றத் தேர்தல் நடந்தபோது, சென்னை நகரிலேயே வட சென்னையிலும், மத்திய சென்னையிலும் காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்றது. அப்பொழுது அந்த பார்ப்பனர் இல்லையா? அவர்கள் வாக்களிக்கவில்லையா? அவர்கள் வாக்களித்து வெற்றி பெற்ற நேரத்தில் இந்த பிரச்னையை ஏன் கிளப்பவில்லை. இப்பொழுது மட்டும், காங்கிரஸ், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அணிக்கு எதிராக மக்கள் தீர்ப்பு அமைந்து விட்டது என்பதற்காக பார்ப்பனர் எதிர்ப்பை கிளப்புவது நியாயமா?

ஆகவே, நண்பர்களே இதை ஒரு கொள்கை எதிர்ப்பாகத் தான் நான் எதிர்க்க விரும்புகிறேன். தமிழகத்திலுள்ள உழைப்பாளர்களிடையே ஒற்றுமையை குலைக்க அனுமதிக்க முடியாது. உழைப்பாளர்களின் வறுமையை ஒழிப்பதற்கு போராடவேண்டும். அவர்களின் கண்ணீர் துடைக்கப்பட வேண்டும். வேதனை போக்கப்பட வேண்டும். இன்றைக்கு நாட்டிலே, முதலாளி வர்க்கத்தை எதிர்த்து தொழிலாளர்களுக்காகப் போராடக் கூடியவர்கள் எல்லா ஜாதியிலேயும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய உண்மையான போராட்டம், இந்த நாட்டிலுள்ள முதலாளி வர்க்கத்தினரை எதிர்த்து, தொழிலாளர்கள் ஒடுக்கப்படுவதை, எதிர்த்து நடத்தக் கூடிய போராட்டம். எந்தவித ஜாதி வித்தியாசமின்றி எல்லா ஜாதியினரும் இந்தப் போராட்டத்தின் அணியில் இருக்கிறார்கள். உழைப்பாளர்கள் அணியில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குள் ஒற்றுமையைக் குலைக்கக் கூடாது. அந்த உழைப்பாளி மக்கள் முதலாளித்துவத்தை எதிர்த்து நடத்தக் கூடிய போராட்டம் தான் இன்றைக்கு உண்மையான ஜனநாயகத்தினுடைய போராட்டம்.

[முற்பகல் 9-50]

அதைச் சீர்குலைக்கக்கூடிய வகையில் இப்படியெல்லாம் எழுதுவது சரிதானா? இன்றைக்கு வாஸ்தவத்தில் சொல்லப்போனால் விபீடணன் என்று சொல்வதற்கு பொருத்தமான கருத்து வேண்டுமென்றால், ஜனநாயகத்திற்கும் சர்வாதிகாரத்திற்கும் இடையேயான போராட்டம் நடந்தபோது ஜனநாயகம் என்றயிடத்திலிருந்து சர்வாதிகாரம் என்ற முகாமிற்கு விபீடணர்களாகப் போனவர்கள் யார் என்பதை

1980 ஜூன் 28] [திரு. என். சங்கரய்யா]

தமிழக மக்கள் நன்றாகப் புரிந்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர வேறு அல்ல. இன்று ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே கடந்த காலத்தில் பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கான ஒதுக்கீடு பற்றிய பிரச்சனை வந்தது. அதுபற்றி திராவிட முன்னேற்றக் கழக பத்திரிகைகளில் எழுதி வந்திருக்கிறார்கள். மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அன்று அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை ஆதரித்தார்களே என்று கூறுகிறார்கள். பிற்பட்ட மக்களிடையேயும் சுரண்டல் கூட்டம் இருக்கத்தான் இருக்கிறது. பிற்பட்ட வகுப்பு மக்களிடையேயும் ஏராளமான பேர்கள் பிற்பட்ட நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதேநேரத்தில் பொருளாதார ரீதியில் உயர்ந்தவர்களாகவும் ஏராளமான பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அதே போன்று முற்போக்கு ஜாதிக்காரர்கள் என்று கூறுபவர்களிடையேயும் பொருளாதார ரீதியில் பின்தங்கியவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அனைவரும் சேர்ந்துதான் இன்று நாட்டிலுள்ள ஏழை மக்கள். அன்றையதினம் வகுப்புவாதி பிரதிநிதித்துவம் என்ற அடிப்படையில், பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு ஒதுக்கப்பட்ட இடத்தின் விகிதத்தில் குறைக்கவில்லை. அதைக் குறைந்திருந்தால்தான் பிற்பட்ட வகுப்பு மக்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட சலுகைகள் வாபஸ் வாங்கப்பட்டது என்று சொல்லலாம், சொல்ல முடியும். ஆனால் அந்த சதவீதம் அவ்வாறே வைக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த சதவிகிதத்தில் யார் யாருக்குகிடைக்க வேண்டும் என்று வந்தபோது பொருளாதார ரீதியில் பின்தங்கியிருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு அது கிடைப்பதற்குரிய ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்தபோது அப்போது மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் அதற்கு ஒரு திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டது. ரூ. 12,000 வரை வருட வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு அந்தச் சலுகைகள் பொருத்த வேண்டும் என்று நாங்கள் திருத்தம் கொடுத்தோம். விலைவாசி நிலையை வைத்துக்கொண்டு—சாதாரணமாக பகுத்தறிவுப்படி பார்த்தாலும் கூட இன்று பல்வேறு மாநிலங்களில் அமலுக்கு வந்திருக்கக்கூடிய கொள்கை.

ஆகவே, நான் கூற விரும்புவது என்னவென்றால், இப்போது அரசியல் தோல்வியை நேரடியாகச் சந்திப்பதற்குப் பதிலாக அதை விட்டு விட்டு பார்ப்பனர் என்ற ஜாதிக் எதிராக இப்படி ஒரு பழியைச் சுமத்தி அவர்களுக்கு எதிராக ஒரு இயக்கத்தைக் கிளப்புவது என்பது ஜனநாயக இயக்கத்திற்கு உரிய மரபு அல்ல. காரணம் என்னவென்றால், நான் இன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நேற்று கூடப் பேசிய செய்யாறு தொகுதி உறுப்பினர் பச்சையாகச் சொன்னார்கள். ஒரு பார்ப்பனரை நீங்கள் மந்திரிசபையில் போட்டிருக்கிறீர்களே, இது திராவிட இயக்கப் பாரம்பரியத்திற்கும் சுயமரியாதை இயக்கப் பாரம்பரியத்திற்கும் விரோதமானதல்லவா என்று அவர்கள் பேசினார்கள். நான் கேட்க விரும்புகிறேன். காஷ்மீரி பிராமணரை இந்தியாவின் பிரதம மந்திரியாக்குவதற்கு

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1980 ஜூன் 28]

நீங்கள் அன்றைக்கு தயங்கவில்லை. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஆனால் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த ஒரு பிராமணர் இந்த மந்திரிசபையில் உறுப்பினராக இருந்தால் அதில் என்ன தவறு?

நாங்கள் அப்படிப் பார்க்கவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்ன கொள்கையில் நிற்கிறார்கள் என்பதற்காகத்தான் இதை நான் கூறுகிறேன். அதுமட்டுமல்ல. கமலாபதி திருபாதி யார்? இந்திரா காந்தி யார்? இவர்கள் எல்லாம் பிராமணர்கள் அல்லவா? நீங்கள் சொன்னதற்காகச் சொல்கிறேன், அப்போது அவர்களை நீங்கள் எப்படி ஆதரித்தீர்கள்? அதுமட்டுமல்ல. நாடாளுமன்றத் தேர்தல் வந்தபோது அன்று ஒரு பிரச்னை வந்தது. இந்திரா காந்தி பிரதம மந்திரியா அல்லது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் பிரதிநிதியாக இருக்கக்கூடிய ஜகஜீவன் ராம் பிரதம மந்திரியா என்ற ஒரு பிரச்னை வந்தது. அப்போது நீங்கள் உங்கள் கொள்கையை விட்டு விட்டு, அரசியல் கொள்கையை விட்டு விட்டு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் பிரதிநிதியாகிய ஜகஜீவன் ராம்தான் பிரதம மந்திரியாக இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னீர்களா? சொல்லவில்லை. ஜகஜீவன் ராம் போகட்டும். பிற்பட்ட மக்களின் பிரதிநிதியாக சரணசிங் நின்றார், அவர்தான் பிரதம மந்திரியாக வரவேண்டும் என்பதற்காக உங்கள் கொள்கை அடிப்படையில் சொன்னீர்களா என்றால் சொல்லவில்லை. அன்று என்ன வந்தது? நிலையான ஆட்சி வேண்டுமென்றால் நேருஜியின் மகள் ஆட்சி நடத்த வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அப்போது அரசியல் வந்து விட்டது. அதைத்தான் சொல்கிறோம். அவ்வப்போது ஏற்படக்கூடிய அரசியல் நிலைக்குத் தக்கபடி ஜாதி மதம் என்று பார்க்காமல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அரசியல் கொள்கைகளை உருவாக்கி வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு செளகரியப்பட்ட நேரத்தில் மட்டும் இப்படிப்பட்ட ஜாதி எதிர்ப்பு உணர்ச்சியைத் தூண்டிவிட்டு தமிழ்நாட்டில், நீண்ட காலமாகவே இருக்கக்கூடிய ஒரு பகுதி மக்களை ஏதிர்த்து நடைபெறக்கூடிய ஒரு இயக்கம் ஒரு ஜனநாயக இயக்கமாக இருக்கமுடியாது. இப்படிப்பட்ட ஜனநாயக இயக்க ஒற்றுமையை சீர்குலைக்கும் முயற்சியை மக்கள் எதிர்த்துப் போராடுவார்களே தவிர வேறு வழியில்லை. அரசாங்க அடக்கு முறையைக் கொண்டு இதை நடத்த வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. அரசியல் ரீதியாக சந்திப்போம். தமிழக மக்கள் ஏற்கனவே சந்தித்திருக்கிறார்கள். தமிழகம் ஏற்கனவே தமிழகத்தில் ஜாதி அடிப்படையில் ஏற்படக்கூடிய சீர்குலைவுகளை சந்தித்திருக்கிறது. அப்போது ஒன்று சொல்லப்படுகிறது. நான் தமிழன், தமிழன் என்ற ஒரு இனம் உண்டு என்று. உணர்வைச் சொல்வதில் தவறு இல்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழக இயக்கம் ஏற்கனவே தேசிய இனப் பிரச்னைகளை எடுத்துக்கொண்ட காலத்தின்தான் அது மாநிலம் தழுவிய

1980 ஜூன் 28] [திரு. என். சங்கரய்யா]

அரசியல் கட்சியாக ஆக முடிந்தது. இன்னொரு மறுபடியும் அந்த இடத்திலிருந்து தேசிய இனமாக வாழக்கூடிய மக்களில் ஒரு பகுதியினரை எதிர்த்து மற்றவர்களைத் திரட்டும் முயற்சியில் ஈடுபட்டால் நீங்கள் உங்கள் கொள்கையை, அன்றிருந்த கொள்கையை கைகொடுக்கிறீர்கள். “பார்ப்பாணை ஐயரென்ற காலமும் போச்சே; வெள்ளைப் பரங்கியைத் துரை என்ற காலமும் போச்சே” என்று பாடினான் பாரதி நீண்ட காலத்திற்கு முன்னாலே. தேசிய விடுதலையையும், சமுதாய விடுதலையையும் சேர்ந்து அமையும் ஒரு பாரம்பரியத்தில்தான் அன்று விடுதலை இயக்கமாக இருந்தது கம்யூனிஸ்ட் இயக்கமாக மாறியது.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். ‘பார்ப்பாணை ஐயரென்ற காலமும் போச்சே—வெள்ளைப் பரங்கியைத் துரை என்ற காலமும் போச்சே’ என்று பாரதி பாடியதாக. ஆனால் புத்தகத்தை வெளியிட்டவர்கள் அந்த வரியை மட்டும் எடுத்து விட்டு வெளியிட்டார்கள் என்பதை மட்டும் நான் அவர்கள் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : அதைப்பற்றி நான் கவலைப்பட முடியாது. பாரதி என்ன பாடினார் என்பதைத்தான் இன்றைக்கு நாம் ஆதாரமாகக் கொள்ள முடியும். ஆகவே, அதை இன்றைக்கு அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் சொல்ல வந்தது, அந்தக் குணத்தைத் தான் சொல்ல வந்தேன். உண்மையிலேயே பாடினார். ‘பார்ப்பாணை ஐயர் என்ற காலமும் போச்சே, வெள்ளைப் பரங்கியைத் துரை என்ற காலமும் போச்சே’ என்றுதான் பாடினார். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். சங்கரய்யா கருத்தோடு நான் ஒப்பதுப்போக விரும்புகிறேன். ஆனால், அதை வெளியிட்ட ஒரு கூட்டத்தினர், பார்ப்பாணை ஐயர் என்ற காலமும் போச்சே என்ற அந்த வரியில் அந்த எழுத்துக்களை அறவே அழித்துவிட்டு..... என்று மாத்திரம் போட்டு, அடுத்த வரியைத் தொடங்கியதை, அந்தப் பண்பாட்டை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்த எண்ணங்கள் மறைய வேண்டும்.

திரு. என். சங்கரய்யா : அதை அவர்கள் ஆதாரப்பூர்வமாகக் கூறி, அதற்குப் பரிகாரம் காண்பதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும். அதிலே நானும் ஒன்றுபட்டு இருப்பேன். பாரதியும், பாரதிதாசனும் ஒரே வழியில் வந்த கவிஞர்கள்

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1980 ஜூன் 28]

தான். தேசிய விடுதலை இயக்கத்தையும், சமுதாயச் சீர்திருத்தத்தையும் அந்த அடிப்படையிலே இன்றைக்கு நான் கூற விரும்புகிறேன். அவர்கள் 'பார்ப்பாணை ஐயர் என்ற காலம் போச்சே' என்பதை தி.மு. கழகம் ஏற்றுக்கொள்கிறதா? அப்படியென்றால், இன்றைக்கு பார்ப்பாணை எதிர்த்து ஒரு இயக்கம் நடத்தி, அதன்மூலம் இந்த அரசு பார்ப்பாணுக்காக இருக்கிறது; நாங்கள் பார்ப்பாணரை எதிர்க்கக்கூடிய, பார்ப்பனரல்லாதவர்களுக்காக இருக்கிறோம் என்ற அந்தக் கொள்கையைக் கைவிட அவர்கள் தயாராக இருக்கின்றார்களா?

நான் கேட்கிறேன், பார்ப்பனர் ஓட்டங்களிலே வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளர்களாக இல்லையா? கன்டக்டர்களாக வேலை செய்யக்கூடிய ஊழியர்களாக இல்லையா? நீங்கள் சொல்லக்கூடிய என்.ஜி.ஐ.ஓ. சங்கத்திலே பணிபுரியக்கூடிய பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் இல்லையா? அவர்கள் எல்லாம் உழைப்பாளர்கள் இல்லையா? இன்றைக்கு ஒன்றைக் கூறுகிறேன். அதேபோல், மற்ற ஜாதிகளிலே பெரிய முதலாளிகள் இல்லையா? பல பஞ்சாலைத் தொழில்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய முதலாளிகள், எத்தனை ஜாதிக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள்? என்ஜினியரிங் தொழிலை வைத்துக்கொண்டு எத்தனை ஜாதிக்காரர்கள் முதலாளிகளாக இருக்கின்றார்கள்? தஞ்சை மாவட்டத்திலே ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கும் பார்ப்பன மிராசதாரர்கள் எத்தனை? வேறு பலர் இல்லையா? என்பதை நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்த்தால், யதார்த்த உண்மைகள் உங்களுக்கு காட்டும்.

இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்த இந்த காலத்திலே பல ஜாதிகள் கூடிய முதலாளிகள் ஒன்றுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அகில இந்திய முதலாளிகள் சங்கம் வைத்திருக்கிறார்கள். தமிழக முதலாளிகள் சங்கம் வைத்திருக்கிறார்கள். அதிலே ஜாதி வித்தியாசம் பார்ப்பதில்லை. ஆகவே, முற்போக்கு இயக்கம் என்று தங்களை வர்ணித்துக் கொள்ளும் தி.மு. கழகம், இந்தத் தேர்தலிலே தோல்வியுற்ற பிறகு, அதற்காக வேண்டி, அதற்கு யாரை பலியாக்குவது என்பதில் ஒரு ஜாதியைத் தேர்ந்தெடுத்து, அந்த இயக்கத்தை நடத்துவது எவ்வளவு தவறு என்பதைப் பாருங்கள்.

தி.க.வும், தி.மு.க.வும், சிலர் ராஜ்ய சபைக்கு அண்ணா தி.மு.க.வில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதைப் பற்றிக் கூறுகிறார்கள். அவர்கள் இந்த நாட்டில் சட்டப்படி ஓட்டர்களாக உள்ளவர்கள். வாக்காளர்கள், அவர்கள் யாரும் இந்தத் தேர்தலில் நிற்க தகுதி உண்டு. அவர்களைப்போடுவதிலே என்ன தவறு? ஆகவே, இன்றைக்கு நான் கூறுகிறேன், இன்று தமிழ்நாட்டிலே மேலும்

1980 ஜூன் 28] [திரு. என். சங்கரய்யா]

இடதுசாரி பாதையிலே போகக்கூடிய வகையிலே, சர்வாதிகாரத்தை எதிர்த்தும், ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாப்பதற்கும், மக்களுக்கு சேவை செய்வதற்கும் தி.மு.க. முன்வர வேண்டுமென்றுதான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒருவேளை அவர்கள் நினைக்கலாம், தஞ்சை தேர்தலுக்கு பிறகு இந்தக் கட்சிகளோடு சேர்ந்து, இன்றைக்கு நம்மாலே முன்னுக்கு வர முடியாது என்ற காரணத்தினால் காங்கிரஸ் கட்சியோடு போவதற்கு முடிவு செய்திருந்தால், அது தவறு. அவர்கள் அந்தப் பாதையிலே தொடர்ந்து இருக்கவேண்டும். மற்றவர்கள் போவார்கள் என்ற பயத்தினால், நாங்கள் போவோம் என்றால், தங்களுடைய கொள்கைகளில் தங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்றுதான் அர்த்தம். அவர்கள் அப்படிப் போய்விட்டால் என்ன செய்வது? போகட்டுமே. நீங்கள் உறுதியாக நில்லுங்கள். 1976-ஆம் ஆண்டு தி.மு.க. மந்திரி சபையைக் கலைத்த அதே இந்திரா காந்தி தான் இந்த மந்திரி சபையையும் கலைத்தது. ஆகவே, கொள்கையில் ஒன்றாகத்தான் இருக்க முடியும்.

356-வது பிரிவு இருக்கக்கூடாது என்றால், அன்றைக்கு இருக்கக்கூடாது; இன்றைக்கும் இருக்கக்கூடாது. அதை நீக்குவதற்கு தி.மு. கழகம் மற்ற ஜனநாயக சக்திகளோடு ஒன்றுசேர்ந்து அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க முன்வரவேண்டும் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். ஆகவே, நண்பர்களே, இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய பிரச்சனையை திசை திருப்பக்கூடாது என்பதற்காக நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், அவர்களும் மாநில சுயாட்சிக்கு நிற்பது உண்மை என்றால், மாநிலங்களின் அதிகாரத்தை பாதுகாப்பதற்கு நிற்பது உண்மை என்றால், அவர்கள் நிச்சயமாக இன்று இந்திய பேரரசிடமிருந்து மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களுக்காக வற்புறுத்தவும், மாநில சட்டமன்றங்களைக் கலைப்பதற்கான அதிகாரத்தை ரத்து செய்வதற்கும் ஒரு பொதுவான இயக்கத்திலே கலந்துகொள்ள வேண்டுமே தவிர, அதற்குப் பதிலாக அதே ஆட்சியை ஆதரித்துக் கொண்டு, அதே நிலைகளை ஆதரித்துக் கொண்டிருந்தால், இன்றைக்கு ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாக்க முடியாது என்பதைத்தான் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சி இன்றைக்கு மக்களால் மிகவும் கடுமையான போராட்டத்தின் மத்தியில் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்திராகாந்தி அவர்கள் நேரடியாக வந்து சொன்னார்கள். அவர்கள் பிரசாரம் என்னவென்றால், மத்தியிலே எந்த ஆட்சி இருக்கிறதோ, அந்த ஆட்சிக்கு ஒத்துப்போகக் கூடியதைத் தேர்ந்தெடுத்தால்தான் காரியங்கள் நடக்கும் என்று கூறினார்கள். அதுதான் அவர்களுடைய

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1980 ஜூன் 28]

பிரசங்கத்தின் மையமான அம்சமாகும். ஆக என்ன அர்த்தம்? காங்கிரஸ் கட்சியுடன் சேர்ந்திருக்கக்கூடிய கட்சிகளை தமிழ் நாட்டில் நீங்கள் தேர்ந்தெடுத்தால்தான், இந்த அரசாங்கத்தை உருப்படியாக இருக்க விடுவோம். அதுதான் அந்தத் பேச்சின் பொருள். ஆனால் மக்கள் அதைக் கேட்கவில்லை. சமஷ்டி அமைப்பில் மாநிலத்தில் ஒரு ஆட்சி, மத்தியில் ஒரு ஆட்சி இருக்க முடியும் என்றளவில் அவர்கள் இன்றைக்கு தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, நான் கூற விரும்புகிறேன், இந்தியாவிலே ஒரு கடுமையான போராட்டம் நடந்தது. அதிலே அண்ணா தி.மு.கவும். பல்வேறு கட்சிகள் அதனுடைய தோழமைக் கட்சிகளாக நின்று, சர்வாதிகாரத்தை எதிர்த்து, வெற்றிபெற்றது. அந்த வெற்றிப் பாதையிலே அவர்கள் உறுதியாக இருப்பார்கள், இருக்கவேண்டும் என்று மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 10-00]

மாநிலங்கள் அதிக அதிகாரத்திற்கும், அதிக நிதி ஆதாரத்திற்கும் தங்களுடைய தொடர்ந்த முயற்சிகளை இதர காங்கிரஸ் அல்லாத ஆட்சிகளோடு சேர்ந்து இந்தியப் பேரரசிடத்தில், டெவலப்மென்ட் கவுன்சில், பிளானிங் கமிஷனில் வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நேற்று பேசிய காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் கூறினார்கள். விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துங்கள் என்று அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சியைக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். வேடிக்கையாக இருக்கிறது. பெட்ரோல் விலை ஏறியிருக்கிறது, உர விலை ஏறியிருக்கிறது, எக்ஸைஸ் வரி உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. ரயில்வே கட்டணம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. நான் காலை பத்திரிக்கைகளில் பார்த்தேன், முதலாளிகள் சங்கம் தீர்மானம் போடுகிறது. இவ்வளவு வரிகள் போட்ட பிறகு விலைவாசி உயரத்தான் செய்யும், உற்பத்தி செலவு அதிகமாகத்தான் செய்யும் என்று அவர்கள் தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். நேற்று இங்கு பேசிய ஹாஜா ஷேரிப் அவர்கள் இந்திய சர்க்காரைப் பார்த்து பெட்ரோல் விலை உயர்வு, உர விலை உயர்வு, ரயில்வே கட்டண உயர்வு, ஆகியவற்றை ரத்து செய்யுங்கள் என்று கேட்டிருந்தால் விலைவாசியைக் குறைக்க உருப்படியான யோசனை சொன்னதாக இருக்கும். அந்த விலை உயர்வுகள் பிற மாநிலங்களைப் போல் தமிழ் மாநிலத்தையும் பாதித்து இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்தின் தவறான கொள்கைகளினால் மாநிலங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன என்பதைத்

1980 ஜூன் 28] [திரு. என். சங்கரய்யா]

தமிழ்நாடு அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு உறுதியாகத் தெரிவிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு எக்லைஸ் வரிகள் பெரிய சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள். 400 கோடி ரூபாய்க்கு புதிய வரிகளை ஒரு ஆண்டுக்காலத்தில் போட்டுவிட்டு 42 கோடி ரூபாய்க்கு சலுகைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சிறு பிள்ளைக்கு மிட்டாய் கொடுத்து ஏமாற்றுவது மாதிரி ஏமாற்றியிருக்கிறார்கள்.

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா செரிப் : பெட்ரோல் டீசல் விலை உயர்வுக்குக் காரணம் அவற்றை சப்ளை செய்யக்கூடிய தேசம் அந்த விலைகளை ஏற்றியதுதான். அதன் காரணமாகத் தான் ரயில் கட்டணமும் ஏற்றப்பட்டிருக்கிறது.

கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் முதலாளிகள் சங்கம் என்றே கூறிக்கொண்டு வருகிறார்கள். வியாபாரிகள் சங்கந்தான் இருக்கிறதே தவிர, முதலாளிகள் சங்கம் எதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதைப்பற்றி விளக்கம் தருவார்களா?

திரு. என். சங்கரய்யா : மாண்புமிகு ஹாஜாஷெரிப் அவர்கள் கூறியது போல் பெட்ரோலின் விலை மட்டும் உயரவில்லை. மத்திய சர்க்காரின் எக்லைஸ் வரியும் அதிலே அடங்கியிருக்கிறது. அந்த எக்லைஸ் வரியை ரத்து செய்ய மத்திய சர்க்கார் தயாரா? அந்த சிபாரிசைச் செய்ய காங்கிரஸ் கட்சி தயாரா?

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜாசெரிப் : அதற்கும் விலைவாசி ஏறுவதற்கும் எவ்வளவோ வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன. உணவுப்பொருள்களின்விலை ஏறுவது எதனால் என்பதை மாகாண சர்க்கார் ஆராய வேண்டும். அதைக் கட்டுப்படுத்த அவர்கள் வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எக்லைஸ் டியூட்டி அதிகமாகக் காரணம் பினான்ஸ் மினிஸ்டர் பட்டுஜெட்டைச் சரிப்படுத்தியாக வேண்டும். அதன் காரணமாக சிறிதளவு எக்லைஸ் டியூட்டியை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். வருஷா வருஷம் அதை அதிகப்படுத்தவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : நான் கேட்க விரும்புகிறேன் — 400 கோடி ரூபாய்க்கு எக்லைஸ் வரியை ஏற்றிவிட்டு அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் விலைவாசியைக் குறையுங்கள் என்று மாநில அரசாங்கத்தைக் கேட்டால் அது எவ்வளவு விந்தையாக இருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். அதற்கு வழி என்ன? இந்தியாவில் இருக்கும் பெருமுதலாளிகளின் தொழில்களை, டாட்டா, பிர்லா போன்றவர்களின் கையில் இருக்கும் தொழில்

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1980 ஜூன் 28]

களை தேசவுடைமையாக்கினால் ஆயிரக்கணக்கான கோடி ரூபாய் மத்திய அரசுக்குக் கிடைக்கும். அந்தப் பாதையில் செல்லாமல் அதற்கு முரணான பாதையை வகுத்துக்கொண்டு அதிலே செல்ல அவர்கள் முயற்சிக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா செரிப் : தேசிய மயமாக்கப் பட்ட பெரிய தொழில்கள் எல்லாம் எந்த விதத்தில் வேலை செய்து வருகிறது என்பது தெரியும். முதலீட்டில் வருவாய் 4 சதவீதம் தான் வருகிறது. ஆனால், டாட்டா, பிர்லா போன்ற நிறுவனங்கள் 15 சதவீதம், 16 சதவீதம் டிவிடெண்ட் கொடுத்து வருகிறார்கள். ஆனால், தேசிய மயமாக்கப்பட்ட தொழில்கள் கால் பங்கு அரைப்பங்குக்கு மேல் கொடுப்பதில்லை.

திரு. என். சங்கரய்யா : மாண்புமிகு ஹாஜா செரிப் அவர்கள் மிகவும் நல்ல முறையில் இந்தியப் பெருமுதலாளிகளுக்காக வாதாடுகிறார்கள். தனியார் துறையிலுள்ள பெருமுதலாளிகள் அதிகப்படியான டிவிடெண்ட் கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதன் மூலம் காங்கிரஸ் கட்சி பின்பற்றுகிற லிமிடெட் பாலிசியைக் கூட, குறைந்த அளவு சோஷலிசத் திட்டத்தைக் கூட அவர்கள் எதிர்க்கிறார்கள் என்பதைத் தெளிவாகத் தெரிவித்துவிட்டார்கள். அவர்களுடைய கொள்கையின் படி மாண்புமிகு பிரதம அமைச்சர் அவர்கள் யோசித்து இந்தியப் பெருமுதலாளிகள் கையில் தொழில்களைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் சிபாரிசு செய்கிறார் என்று எடுத்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா செரிப் : பிரைவேட் செக்டாரை நாம் அங்கீகரித்திருக்கிறோம். இந்த கவர்ன்மென்ட் கூட அங்கீகரித்திருக்கிறது. 'Private sector, Government sector and both the private sector and Government sector.' என்று கூறியிருக்கிறார்கள். எந்த செக்டாரானாலும்கூட, நல்ல முறையிலே செயல்பட வேண்டுமேயொழிய யார் செய்கிறார்கள் என்று பார்க்கக்கூடாது. பிரைவேட் செக்டார் நல்ல முறையிலே செயல்பட்டால் அதன் பலன்கள் நாட்டுக்குத்தான் சொந்தம், எல்லா ஆதாயமும் அவர்களுடைய பாக்கெட்டுக்கு போவதில்லை. ஜனங்களுக்குத்தான் போகிறது, அவைகளிலே வேலை செய்கிற கூலியாட்களுக்குத்தான் போகிறது. அங்கத்தினர் சொன்னபடி அவர்களுடைய பாக்கெட்டுக்குப் போகவில்லை. உண்மை நிலைமை அது அல்ல.

திரு. என். சங்கரய்யா : காங்கிரஸ் கட்சியின் ஆட்சியிலே இந்திய நாட்டிலே பெருமுதலாளிகள் வளர்ந்து வருகிறார்கள். அதுதான் உண்மை. ஆனால் இங்கே இருக்கின்ற காங்கிரஸ்

1980 ஜூன் 28] [திரு. என். சங்கரய்யா]

கட்சித் தலைவர் தனியார் முதலாளிகள் தேசத்திற்கு சேவை செய்கிறார்கள் என்று சொல்வது வேடிக்கையிலும் வேடிக்கையாக இருக்கிறது.

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா செரிப் : நான் சொல்கிற ஸ்டேட் மென்டை அவர்கள் மறுக்கிறார்களா? நான் வேண்டுமானால் புள்ளிவிவரங்கள் தரத் தயாராக இருக்கிறேன். பெரிய அளவிலே பிரைவேட் செக்டார்கள் என்ன என்ன மாதிரி இயங்குகிறது என்று நான் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். அவற்றில் உள்ள முதலீடு எவ்வளவு? எவ்வளவு கோடிக்கணக்கான ரூபாய் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு 3 சதவீதம் தான் கிடைக்கிறது. ஆனால் பிரைவேட் செக்டாரில் 15 சதவீதம் டிவிடெண்ட் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் நல்ல விதமாகச் செயல்படுகிறார்கள். பலர் சேர்ந்து பங்குத் தொகை கொடுத்து தொழில்களை நடத்துகிறார்கள். சரியாக நடத்தாவிட்டால் அவர்களுடைய ஷேர்ஹோல்டர்ஸ் கூட்டத்திலேயே அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கும். சரியாக அவர்கள் செய்யவில்லையென்றால் வேறு நபர்கள் வருவார்கள் என்ற காரணத்தால் அவர்கள் நல்ல முறையிலே எஃபிஷியன்டாக செய்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டிலே ஏகபோக தொழில்கள் கட்டுப்படுத்த பட வேண்டுமென்று சொல்வதற்குக் காரணமே தனியார்கள் அடித்த கொள்ளை லாபம் தான். இன்றைக்கு 50, 60 கோடி ரூபாய் வைத்து டாடாவும், பிர்லாவும் 1,100 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு சொத்துக்களை சேர்த்து இருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு நாட்டு மக்களை அவர்கள் சுரண்டியிருக்கிறார்கள் என்று தான் அர்த்தம். 70 ஏகபோக முதலாளிகளிடம் தான் காங்கிரஸ் கட்சி இந்திய நாட்டின் பொருளாதாரத்தை ஒப்படைத்திருக்கிறது. என்பதை எல்லா ஜனநாயக சக்திகளும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளன. தனியார் தொழில்களை அரசு ஏற்று நடத்துவது பொதுத் துறையிலே நடத்துவது என்பதே மக்களுக்கு சேவை செய்வதற்காகத்தான். தனியார் முதலாளிகளைப் போல லாபத்தைச் சம்பாதிப்பதற்காச் செயல்படுவது அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU K. S. G. HAJA SHEREEF : It is travesty of truth for the Member to say that Tatas and Birlas have amassed thousands of crores. If Tatas and Birlas have amassed thousands of crores, they are controlling them. They float a Company for which they have public shares and the holding becomes three times or four times more because of efficient conduct of the

[1980 ஜூன் 28]

previous groups. To say that they are the owners of thousands of crores is nothing but camouflage and turn events against those people who are doing great service to the country.

திரு. என். சங்கரய்யா : பராமுன்றத்தினுடைய ரிக்கார்டுகளிலேயே டாடாவும் பிர்லாவும் ஆயிரம் கோடி ரூபாய் அளவிற்கு மேல் சொத்துக்களை சேர்த்திருக்கிறார்கள் என்று அறிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. தேவைப்படுமானால் அவர்கள் பராமுன்றத்திலே உள்ள ரிக்கார்டுகளைப் பார்த்துக் கொள்ளட்டும். நாட்டு மக்களிடத்திலே டாடாவும், பிர்லாவும் மக்களுக்கு சேவை செய்கிறார்கள் என்று அவர்கள் சொன்னால் மக்கள் காங்கிரஸ் கட்சியைப் பற்றிப் புரிந்துகொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். வேண்டுமானால் டாடா, பிர்லா ஆகியவர்கள் நடத்துகிற தொழில்களை பொதுத் துறையிலே ஒரு பத்து ஆண்டுகளுக்கு விட்டு விட்டட்டும். அதற்குப் பிறகு மக்கள் அவர்களிடம் திரும்பத் தருவதற்கு முன்வருவார்களா என்று பார்த்துவிடுவோம். அவர்களுக்கு அதிகமான அளவிற்கு சொத்து இல்லை என்றால் ஏன் காங்கிரஸ் கட்சி அவர்களை பொதுவுடைமையாக்க முன்வரக் கூடாது. உடனடியாக அவைகளை பொதுத் துறையிலே கொண்டு வரலாமே ஏன் செய்யவில்லை. அதிமான அளவிற்கு சொத்து இருக்கிறது. அதனால் மறுக்கிறார்கள், அந்த முதலாளிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று அவர்கள் அஞ்சுகிறார்கள். இதற்கு மேல் நேரத்தை நான் செலவழிக்க விரும்பவில்லை. அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் இருந்தபோது தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள்.

[முற்பகல் 10-10]

அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி கலைக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு ஏற்பட்ட.....

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர். தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் ஏதோ காங்கிரஸ் கட்சிக் காலத்திலேதான், இன்றையதினம் காங்கிரஸ் கட்சி பெரு முதலாளிகளுக்கு ஆதரவாக இருப்பதாக மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவரவர்கள் இங்கே கருத்து தெரிவிக்கிறார்கள். வெஸ்ட் பெங்காலில் இருக்கின்ற ஜோதிபாகு அவர்கள் பெருமுதலாளிகளுக்கு—குறிப்பாக பிர்லாவுக்குத் தன் மாநிலத்தில் அதிகச் சலுகை அளித்துபுதிய தொழில்களைத் தொடங்குகின்ற முயற்சியிலே ஈடுபட்டு வெற்றியும் அடைந்திருக்கிறார்கள், தொழில்களும் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதைப்பற்றி அவர்கள் ஏதேனும் தெரிவிப்பார்களா ?

1980 ஜூன் 28]

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவரவர்களே, ஜோதிபாசு அவர்களுக்கு, பெருந் தொழில்களைத் தேசிய மயமாக்குகின்ற அதிகாரம் இருந்தால், மேற்கு வங்கத்திலே பெரும் தொழில்களை நாட்டுடைமையாக்கும் நிலைமை வந்து இரண்டு மூன்று வருஷ காலமாகியிருக்கும். துரதிருஷ்டவசமாக அந்த அதிகாரம் அவர்களிடத்தில் இல்லை; இந்தியப் பேரரசிடத்தில், மத்திய அரசாங்கத்தினிடத்தில் இருக்கிறது. எனவே, அவ்வாறு நாட்டுடைமையாக்க முடியாத சூழ்நிலையில், மேற்கு வங்கத்தில் தொழிலாளர்களின் நலன்களைப் பூரணமாகப் பாதுகாக்கும் கொள்கைகளை அந்த அரசாங்கம் பின்பற்றுகிறது. ஒருகாலத்திலே சொன்னீர்கள், முதலாளிகள் மேற்கு வங்கத்தை விட்டு ஓடிவிடுகிறார்கள், ஏனென்று சொன்னால், அங்கே பாதுகாப்பு கிடையாது என்று, ஆனால், இப்பொழுது சொல்கிறீர்கள், மேற்கு வங்கத்தில் அவர்கள் தொழில் நடத்துகிறார்கள் என்று. அதன் அர்த்தம் என்ன? மேற்கு வங்கத்திலே இருக்கின்ற ஆட்சிதொழிலாளர்களின் நல உரிமைகளைப் பூரணமாகப் பாதுகாக்கும் என்று அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கட்டளையை, அந்த விதியை அங்கே இருக்கின்ற தொழில் முதலாளிகள் ஏற்றுச் செயல்படுகிறார்கள். அவர்களிடத்திலே சென்று மயிலே மயிலே இறகு போடு என்று மேற்கு வங்க அரசு கேட்கவில்லை. தொழிலாளர்களின் உரிமையைக் கொடுத்துத் தொழில் நடத்தச் சொல்கிறார்கள்.

THIRU K. S. G. HAJA SHEREEF : Sir, I would like to know from the hon. Member what is the growth and development of West Bengal during the last 3 years when Jyoti Basu is there. It is one of the badly administered States, where there is absolutely no law and order, growth and development. Sir, we want only growth and development for a poor country like India. We are a developing country. We do not want any sort of trouble there. Unless there is full co-operation, actually this country cannot come up. I can assure my friend that whoever does it, the private sector or public sector or Tata or Birla or his own people, the result should be public oriented. If there is no public oriented result, the public will suffer.

THIRU J. HEMACHANDRAN : Sir, how can the hon. Member say like that without documentary evidence before him.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. விஸ்வநாதன் அவர்கள் உட்கார வேண்டும். தலைவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு கட்சித் தலைவருக்கு இன்னொரு கட்சித் தலைவர் பதில் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்.

[1980 ஜூன் 28]

THIRU K. S. G. HAJA SHEREEF : I would like to draw the attention of the hon. Member to Economic Times and Financial Express where facts are given without contradiction being made by the West Bengal Government.

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவரவர்களே, அவர்கள் இரண்டையும் சொல்கிறார்கள். சட்டம் ஒழுங்கு கெட்டு விட்டது என்றால், மேற்கு வங்கத்திலே தொழில் நடத்தப் போகிறார்கள் என்று நேற்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். சட்டம் ஒழுங்கு கெட்டு விட்டது என்றால் ஏன் அங்கே போகிறார்கள்? இன்றைக்கு மேற்கு வங்க அரசாங்கம், எந்தப் பெரிய முதலாளி தொழில் நடத்துவதாக இருந்தாலும் தொழிலாளர்களின் நல உரிமைகளை அவர்கள் அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று சொன்ன தன் அடிப்படையில் அங்கே அவர்கள் தொழில் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மேற்கு வங்க ஆட்சி கடந்த இரண்டாண்டுக் காலத்தில் மூடப்பட்ட பல தொழில்களை அரசாங்கத்தின் மூலம் ஏற்று நடத்துகிறது. எப்படியென்றால் மத்திய அரசாங்கம் அனுமதி கொடுக்கவில்லை மாநில அரசாங்கம் ஏற்று நடத்த. அதற்காக 'இன்டஸ்ட்ரீஸ் கோவாப்பரேட்டிவ்' என்று ஆரம்பிக்கச் சொல்லி—தொழில் துறை கூட்டுறவு என்று ஆரம்பிக்கச் சொல்லி—எந்த ஆலைகள் மூடப்பட்டிருந்தனவோ அவைகளைத் தொழில் கூட்டுறவுகளுக்கு மாநில அரசாங்கம் உத்தரவிட்டு, ஃபைனான்ஷியல் இன்ஸ்டிடியூஷன்கள்—பேங்குகளிலே 75 தொழில்களுக்கு அவ்வாறு கடன் கொடுக்கச் ஏற்பாடு செய்து, மேற்கு வங்க அரசு நடத்தி கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹாஜாசெரீப் அவர்களுக்குக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன், மேற்கு வங்கத்தில் வகுப்புக் கலவரம் இல்லை, மேற்கு வங்கத்தில் அமைதியான முறையிலே மக்கள் வாழ்வை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர் நல உரிமைகள் பூரணமாகப் பாதுகாக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, நேற்றையதினம் அவர்கள் இங்கே பேசும் பொழுது மற்றும் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அண்ணாதி. மு. கவினுடைய ஆட்சியிலே தொழில் முதலாளிகளுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படவில்லை, அதனால் உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டது. கவர்னர் ஆட்சி ஏற்பட்ட உடனே, அந்த முதலாளிகளுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டு, அந்தத் தொழில்கள் நடக்க ஆரம்பித்தன என்று சொன்னார். அதைத்தான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். கவர்னர் ஆட்சி என்பது இந்திரா காங்கிரஸ் ஆட்சி. அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தொழிலாளர்கள் உரிமைகளை சில

980 ஜூன் 28] [திரு. என். சங்கரய்யா]

முதலாளிகள் மறுத்தார்கள் என்ற காரணத்திற்காக, அவர்களுக்கு போலீஸ் பாதுகாப்பு கொடுக்க முடியாது என்று சொன்ன சம்பவங்களையும் காங்கிரஸ் ஆட்சியின் சார்பாக, ஆளுநர் தலைமையிலே நடைபெற்ற ஆட்சி தொழிலாளர் நலன்களைக் காலில் போட்டு மிதித்து (மேசையைத் தட்டல்) அந்த முதலாளிகளுக்கு போலீஸ் பாதுகாப்பு கொடுத்த தனாலே, நான் விரும்புகிறேன், தமிழ்நாட்டில் உள்ள மக்கள் தான் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். தொழிலாளர்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கு முதலாளிகளுக்கு வரம்பு விதித்த அண்ணா தி. மு. க. ஆட்சி செய்தது தவறு, அந்த ஆட்சி போனவுடனே, முதலாளிகள் இஷ்டப்படி ஆடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்த இந்திரா காங்கிரஸ் ஆட்சிதான் சரியானது என்று நண்பர்கள் கூறுவார்களானால், இன்று ஐ. என். டி. யூ. சி. போன்ற சங்கங்களில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்கள் சிந்திக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஒரு கட்சியிடமிருந்து தொழிலாளர் நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்கு அவர்கள் ஏதாவது எதிர்பார்க்க முடியுமா என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்று, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த ஆட்சியிடத்திலே வேறு சில கொள்கைகள் சம்பந்தமாக நான் கூறவிரும்புகிறேன். மேதகு ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையிலே, 18 வயது என்ற முறையிலே வாக்குரிமை அளிக்கப்பட்டு ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கான தேர்தல்கள் நடத்தப்படும் என்றும், ஆசிரியர்களுக்கு அரசாங்க ஊழியர்கள் என்ற முறையிலே அவர்களுக்கு அங்கீகாரம் கொடுக்கப்படும் என்றும், இன்று வேலையில்லா திண்டாட்டத்திலே ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு நிவாரணம் உண்டு என்றும் சொல்லக்கூடிய அம்சங்களை நாங்கள் வரவேற்கிறோம்.

மார்க்சிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே பின்வரும் முக்கியமான விஷயங்களை இந்த ஆட்சியில் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன். அதாவது, கைத்தறி தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கக்கூடிய சட்டத்தை, ஏற்கனவே உருவாக்கிய சட்டத்தை, உடனடியாகக் கொண்டு வரவேண்டும். கைத்தறி தொழிலே, பல கூட்டுறவு சொசைட்டிகளிலே, பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள துணிகள்—ஸ்டாக்கில் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. ரூ. 5 கோடிக்கு கோஆப்டெக்ஸுக்கு அட்வான்ஸ் கொடுத்ததாக ஆளுநர் உரையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்றைய அளவுக்கு, குறிப்பிட்ட மதுரை போன்ற இடங்களிலே, சில கோடிக்கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள கோடம்பாக்கம் ரக சேலைகளும், துண்டுகளும் பாக்கி இருக்கின்றன.

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1980 ஜூன் 28]

அதேபோல், தமிழ்நாட்டில் மற்றும் பல கூட்டுறவு சொசைட்டிகளில் தேங்கியிருப்பதை வாங்கவேண்டும் என்றும், தொழிலாளர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போல், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அன்று சட்டசபை கலைக்கப்படுவதற்கு முன்னால், ஒரு கொள்கை அறிக்கையை வெளியிட்டிருந்தார்கள். தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள் ஆகியோருடைய இயக்கங்களிலே சம்பந்தப்பட்டிருந்து, அதற்காக அவர்கள் மீது போடப்பட்ட வழக்குகள் அனைத்தையும் அரசாங்கம் வாபஸ் வாங்கும் என்று அறிவித்தார்கள். ஆனால் நான் கூறவிரும்புகிறேன், அருப்புக்கோட்டை வாலிபர் சங்கம், நிவாரணத்திற்காகப் போராட்டம் நடத்தியபோது அவர்கள் மீது போடப்பட்ட வழக்கும், சென்ற ஆண்டுகளில், பஞ்சாலைத் தொழிலாளிகள் மாகாண ரீதியிலே வேலை நிறுத்தம் செய்தபோதும், மறியல் செய்தபொழுதும், அவர்கள் மீது போடப்பட்ட வழக்குகளும், மதுரையிலே குமார் மற்றும் பலர் மீது போடப்பட்ட வழக்குகளும் வாபஸ் வாங்கப்படாமலிருக்கின்றன.

அதே போல், தூத்துக்குடி ஸ்பிக் தொழிற்சாலையில் பலபேர் மீது வழக்குகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலே இன்று என்ன செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றால், சாமார்த்தியமாக 307 என்ற செக்ஷனை அவர்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். அது என்னவென்றால், கொலை நடப்பதற்கான முயற்சிகள் இருந்தன என்பதாகும். ஆகவே, அதை வாபஸ் வாங்கவேண்டாமென்று அவர்களுக்குக் கட்டளையிட இருப்பதாகக் கருதிக் கொண்டு சாதாரணமான சம்பவத்திற்குக் கூட 307 செக்ஷன் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அதை வாபஸ் வாங்கக்கூடிய வழியில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், அம்மாதிரி சம்பவம் நடந்ததா?

அதேபோல், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே தேர்தலுக்கு முன்பும், தேர்தலுக்குப் பின்பும் மார்க்சிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஊழியர்கள் அங்கே இருக்கக்கூடிய சில அதிகாரிகளினால் பழி வாங்கப்படக்கூடிய ரீதியிலே, மாற்றுக் கட்சியினர் மீது கொடுத்த அந்த வழக்குகளைப் பதிவு செய்யாமல், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஊழியர்கள் மீது, வழக்குகளைப் போட்டு, அந்த வழக்குகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, 307 போடப்படுகிறதா என்று மட்டுமே பார்க்காமல், தொழிலாளர், விவசாயிகளுடைய பிரச்சனைகளிலே, வாலிபர் சங்கம் தன்னுடைய வாழ்க்கை உரிமைக்காக நடத்திய அந்த பிரச்சனைகளிலே உள்ள வழக்குகள் அனைத்தையும் வாபஸ் வாங்குவதற்கு அரசாங்கம் தக்க உத்தரவு பிறப்பிக்கவேண்டும். அதில்,

1980 ஜூன் 28] [திரு. என். சங்கரய்யா]

எந்தவிதமான இடைவெளியையும் பார்த்து புகுந்து விடாமல் உண்மையிலே, தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள் பிரச்சனைகளில் ஈடுபட்ட அந்த இயக்கமா என்று பார்த்து, அவற்றை வாபஸ் வாங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மிக முக்கியமாக குடி தண்ணீர் வழங்குகின்ற பிரச்சனையில், யுத்த கால அடிப்படையிலே நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நகரங்களாக இருந்தாலும், நாட்டுப் புறமாக இருந்தாலும், ஒன்றுதான். இது மிக முக்கியமான கோரிக்கை. ஆகவே அந்த அடிப்படையில் அதற்கு பல்வேறு இலாக்காக்கள் கலந்து வேலை செய்யக் கூடிய நேரத்திலே, வேலை செய்ய முடியாமல் போய் விடுகின்றன. உதாரணமாக, சென்னையிலே பல்லவபுரம் முனிசிப் பாலிட்டியிலே பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கோபுரம் உயரத்திற்கு டாங்க் கட்டப்பட்டுவிட்டது. அதற்காக, கீழே பைப்புகளும் போடப்பட்டு விட்டன. ஆனால், பாலாற்றிலே மிகுந்து தண்ணீர் வரவேண்டுமென்றார்கள். அந்த ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டவில்லை. அரசாங்கத்தினுடைய கோடிக்கணக்கான பணம் விரயம் ஆகியிருக்கின்றது. இன்றைக்கு அந்த இலாகாவிலே எந்தத் திட்டத்தை எடுத்தாலும், பாதிவரைசெயலாற்றி இருக்கக்கூடிய திட்டங்களை உடனடியாகச் செயல்படுத்தி அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று தமிழ்நாடு முழுவதும் மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். தேர்தல் காலங்களிலே, போகும்போது, தண்ணீர் கொடுங்கள் என்று கேட்டார்கள் என்பதை உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

[முற்பகல் 10-20]

அடுத்தபடியாக, குடியிருப்பதற்கு இடம், பட்டா, மனைக் கட்டு எல்லா ஜாதியினருக்கும் கிடைக்க வேண்டும். ஏழைகளுக்கு அரசு தர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். தனியார் நிலங்களாக இருந்தால் அவர்களிடம் ஆர்ஜிதம் செய்தும், அரசு புறம் போக்கு நிலமாக இருந்தால் அவர்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும். இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண வேண்டும். அவர்களுக்கு வேறு எதனையும் நாம் கொடுக்காவிட்டாலும், கொடுக்க முடியாமல் போனாலும், உடனடியாக அவர்களுக்குத் தண்ணீரும், குடியிருப்பதற்கு மனையும் கொடுப்பது நம்முடைய கடமை.

அதே போல மின்சார விளக்குகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். சுடுகாடுகளுக்குச் செல்வதற்கு, பாதை அரிசன மக்களுக்கு ரோடுகள், கிராமச் சாலைகள் போன்ற இந்த 4 முக்கிய அம்சங்களில் மிக அதிகப்படியாக கவனத்தை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1980 ஜூன் 28]

உணவுக்கு வேலை என்ற காரியத்தை செய்யும்போது நிரந்தரமான செல்வத்தை உற்பத்தி பண்ணக்கூடிய வழியும், ஏரி குளங்களை ஆழப்படுத்தித் தண்ணீரைத் தேக்கி, விவசாயத்திற்கும், குடிநீர் தேவைக்கும் உபயோகப்படுத்தக்கூடிய, இந்த உணவுக்கு வேலை என்ற திட்டங்களை, அரசாங்க சிப்பந்திகள், ஸ்தாபனங்களைக் கலந்து கொண்டு அதில் ஆழ்ந்து அக்கறை செலுத்த வேண்டும். பொதுமக்களுடைய ஒத்துழைப்போடு உணவுக்கு வேலைத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் இப்படிப்பட்ட பல காரியங்களை மக்களுக்கு நன்மையாக செய்ய முடியும், அப்படிச் செய்தால் உருப்படியான வேலையாக இருக்கும் என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

ஏற்கெனவே, இந்த அரசாங்கம் போட்ட குறைந்தபட்சக் கூலி, குத்தகை, தனியார் கடன், போன்ற அந்தச் சட்டங்களை அமல் நடத்துவதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் பிரச்சினையில், சிறு விவசாயிகள் கடன்களை இந்த அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டும். இன்று காலை பத்திரிகையிலே மராட்டிய மாநிலத்தில் சிறு விவசாயிகளுக்கு, அவர்கள் கூட்டுறவுக் கடன்களை நீக்குவதாகத் தீர்மானித்திருப்பதாகப் படித்தேன். எந்த மாநில அரசாங்கமும், ஒரு மாநில அரசாங்கத்தின் அதிகார வரம்பிற்குட்பட்டுத்தான் காரியங்களைச் செய்ய முடியும் என்பதை நன்கு அறிவோம். இந்த நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்கு, அடிப்படையில் பொறுப்பேற்க வேண்டியது மத்திய சர்க்காரின் கடமை. மத்திய சர்க்காரின் விலை வாசிக்கொள்கை, வரிக் கொள்கையின்படி இன்றைக்கு விவசாயிகள் மீது கடன் சுமை சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கடன் சுமையைத் தீர்க்கப்படவேண்டிய மிகப் பெரும் பொறுப்பு மாநில அரசுக்கு இருக்கிறது. நமது மாநில அரசு மற்ற மாநில சர்க்காரோடு சேர்ந்து மத்திய அரசை வலியுறுத்த வேண்டும், என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக சட்டமன்றங்களிலே பல பிரச்சினைகள் பற்றி விரிவாக விவாதிக்க முடிவதில்லை. ஆகவே, இன்றைக்கு ஒவ்வொரு இலாகா வாரியாக, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய ஆலோசனைக் கமிட்டிகளை அமைத்து, அதிலே ஒவ்வொரு துறையினுடைய நடவடிக்கைகளைப் பற்றி நெருக்கமாக விவாதித்தால், அரசாங்கமும் சட்டமன்றமும் சேர்ந்து, பொதுமக்களுக்குச் செய்யக்கூடிய சேவையை சிறப்பாகச் செய்ய முடியும். ஆகவே, ஒவ்வொரு இலாகா என்ற அடிப்படையிலே இந்த இரண்டு சட்டமன்றங்களில் உறுப்பினர்களும் சேர்ந்து குழுக்களை ஏற்படுத்தி, அமைச்சர்களும் உட்கார்ந்து, அதிகாரிகளையும் பக்கத்தில் வைத்துக் கொண்டு பேசினால், ஜனநாயகத்தை ஒருபடி முன்னுக்குக்

1980 ஜூன் 28]

[திரு. என் சங்கரய்யா]

கொண்டுவர முடியும் என்று கூற விரும்புகிறேன். அதைத்தான் நாங்கள் கன்சல்டேடிவ் கமிட்டி என்று சொல்கிறோம். கேரளாவில் அதை சப்ஜக்ட் கமிட்டி என்று சொல்லுகிறார்கள். எந்த ஒரு சட்டத்தைப் போட்டாலும், எந்த ஒரு பொருளைப் பற்றியும் எந்த ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதாக இருந்தாலும் அந்த சப்ஜக்ட் கமிட்டி விவாதித்தால்தான் அந்த சட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் இதை ஆழ்ந்து பரிசீலித்து பார்த்து, இந்த இரண்டு வகையிலேயும் ஏதாவது ஒன்றை, தமிழ்நாடு அரசாங்கம் தன்னுடைய நிலைமைக்கேற்ப முடிவெடுக்க வேண்டும். மாநில சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு தங்களுடைய ஆலோசனைகளை வழங்குகின்ற வாய்ப்பினை அளிக்க வேண்டும்.

மதுவிலக்கு பற்றி எங்கள் கட்சியின் கொள்கையை ஏற்கெனவே கூறியிருக்கிறோம். எங்களைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு அந்தக் கொள்கை தோற்றுவிட்டது மட்டுமல்ல, மாமூலாக பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுபவர்களும் அதிகார வர்க்கத்தில் இருக்கக்கூடியவர்களும் பிழைக்கின்ற நிலையில் இந்தக் கொள்கை எந்த விதத்திற்கும் பயன் இல்லாமல், லஞ்ச லாவண்யத்திற்கு ஊற்றாக அமைந்திருக்கிறது. அப்படித் தோல்வி அடைந்துவிட்ட கொள்கையைப் பின்பற்றுவதில் என்ன பயன். இன்று லைசன்சு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 25 ரூபாய் கட்டணம் என்று சொல்கிறார்கள். சாதாரண மக்கள் கள்ளை விரும்புகிறார்கள். அவர்களால் 25 ரூபாய் கொடுக்க முடிவதில்லை. ஆகவேதான் மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில், இந்தக் கொள்கை வெற்றி பெறவில்லை. அதை நீக்குவதன் மூலமாக மக்கள் திருட்டு சாராயத்தைக் குடித்து சாவதைக் காட்டிலும், அவர்கள் அரசாங்க முத்திரையைப் பெற்று குடிப்பது அவர்களுக்கும் நன்மை. நாட்டுக்கும் நன்மை. மேலும், அதனால் கிடைக்கக் கூடிய வருமானம் அதே ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பல நன்மைகளைச் செயல்படுத்த வாய்ப்பளிக்கும் என்பதையும் நான் உங்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆகவே, தான் இன்றைக்கு இந்தப் பிரச்சினைகளை இந்த மாநில அரசாங்கம் கவனித்து கவர்னர் உரையில் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள திட்டங்களைச் செயலுக்கு வரக்கூடிய முறையில் பட்ஜெட் காலத்தில் தொழிலாளர்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் உதவ வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர்கள் நலனைப் பொறுத்தவரையில், தொழிலாளர்களின் உரிமைக்கும், பாதுகாப்பிற்கும், உத்தரவாதம் அளிக்கக் கூடிய முறையிலும், அதேநேரத்தில் அவர்களுடைய பிரச்சினையை அனுதாபத்தோடு கவனித்து நல உரிமைகளைப் பேணிக்காக்கவும் உரிய முறையில் நடவடிக்கைகளைப் பின்பற்ற இந்த அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1980 ஜூன் 28]

விவசாயிகள் நலக் கமிட்டிகள் அமைக்கப்படுகின்றன. விவசாயிகள் என்றால் யார்? இந்த நாட்டிலே ஏர் பிடித்து உழக்கூடியவன் விவசாயியா? இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை முதலீடு செய்துவிட்டு மாட மாளிகை, கூட கோபுரங்களில் உட்கார்ந்து கொண்டு அவர்களுடைய வருமானத்தைச் சுரண்டக்கூடியவர்கள் விவசாயிகளா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டில் கூலி விவசாயிகள் 70 சதவீதத்தினர் இருக்கிறார்கள். குத்தகை விவசாயிகள் 10 சதவீதம் இருக்கிறார்கள். நடுத்தர விவசாயிகள் 10 சதவீதம் இருக்கிறார்கள். இவர்கள்தான் விவசாயிகள். ஆகவே, விவசாயிகளுக்காக நலக்கமிட்டிகள் மாவட்ட மட்டத்தில் இருந்தாலும், மாநில அளவில் இருந்தாலும், இத்தகைய ஏழை விவசாயிகளை உள்ளடக்கியதாகத்தான் அந்தக் குழுக்கள் இருக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்போதுதான் விவசாயிகள் பிரச்னைகள் தீர்க்கப்படுவதற்கு அவைகள் உதவிட முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அரசாங்கம் நாங்கள் வற்புறுத்தி இருக்கக்கூடிய கருத்துக்களைப் பரிசீலனை செய்து, அதிலே அவர்கள் சரி என்று எதை ஏற்றுக்கொள்கிறார்களோ அவற்றைச் சிறப்பான முறையில் நிறைவேற்றி, சிறப்பான முறையில் ஆட்சி நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும், யதேச்சாதிக்கார சக்திகளுக்கு எதிராக மக்களால் உருவாக்கப்பட்ட இந்த ஆட்சி மக்களுக்கு தன்னுடைய கடமையைச் செய்து, அவர்களுடைய நம்பிக்கை வீண்போகவில்லை என்பதை நிரூபித்து, இந்தியாவில் ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாக்க அவர்கள் நல்ல முறையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா செரீப் : நேற்றையதினம் நான் இந்தச் சபையில் பேசும்போது, எந்தத் தகராறு இருந்தாலும் அவை உடனுக்குடன் தீர்ப்பது நல்லது, சுமுகமாகத் தீர்ப்பது மிகவும் நல்லது என்றுதான் சொன்னேன். அதற்கு உதாரணம் கூடச் சொன்னேன். இரண்டு மூன்று பெரிய தொழிற்சாலைகள் வருஷக்கணக்காக மூடிக்கிடந்தன. இந்த மாதிரி இருப்பது நல்லதல்ல. அதன் காரணமாக அந்தத் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கும் நஷ்டம், தொழில் அதிபர்களுக்கும் நஷ்டம், அந்தத் தொழிற்சாலையின் ப்ராடக்ட்ஸ் நம்பியிருக்கும் தொழில்களுக்கும் நஷ்டம், அந்தத் தொழிற்சாலைகளில் இருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் நஷ்டம், தொழில் அதிபர்கள் தான் எப்படி தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்க முடியும், அவர்கள் லாக்-அவுட் செய்து கொண்டு போய் விடுவார்கள். மேலும், பெரிய தொழிற்சாலையைத் தொடங்க அவர்கள் பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் கடன் வாங்கிப்போட்டு இருப்பதால்,

1980 ஜூன் 28] [திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜாசெரீப்]

அவர்கள் வட்டியும் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. இப்படி இருக்க வேண்டும் என்பது தான் அவர்களது பாலிசியா என்று நான் திரு. சங்கரய்யா அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே தான் சொன்னேன், எந்தத் தகராறாக இருந்தாலும், அது உடனுக்குடன் தீர்ச்சிப்பட வேண்டும், அதுவும் சுமுகமாகத் தீர்க்கப்பட வேண்டும். அது தான் நல்லது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : நான் மீண்டும் குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறேன், காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் பேசும்பொழுது சில தொழிற்சாலைகளை அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி இருந்தபோது திறக்க பாதுகாப்புக் கொடுக்க வில்லை, ஆகவே, தொழில் நடத்த முடியவில்லை. அதற்குப் பிறகு, வந்த ஆளுநர் ஆட்சி பாதுகாப்பு கொடுத்தது, அதனால் தொழிற்சாலைகளைத் திறக்க முடிந்தது என்று சொன்னார்கள். அதனுடைய அர்த்தம் என்ன? அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வேலை நிறுத்தத்தை உடைப்பதற்கு முதலாளிகளுக்கு ஆதரவாகச் செயல்படாமல் இருந்தது. ஆளுநர் ஆட்சி முதலாளிகளுக்கு ஆதரவாக வேலை நிறுத்தத்தை உடைக்கச் செயல்பட்டது. அதைத்தான் நான் குறிப்பிட்டேன்.

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜாசெரீப் : அதை எப்படி வேண்டுமானாலும் நீங்கள் எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் சொன்னது போல்தான் நேற்று திரு. ஹாஜாசெரீப் பேசினார்கள்.

*திரு. க. அன்பழகன் : பெருமதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டப் பேரவையில் ஆளுநர் அவர்கள் நிகழ்த்திய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கிற முறையில் ஆளும் கட்சியின் சார்பில் கொண்டுவரப்பட்ட தீர்மானத்திற்கு மாறான கருத்தை வெளியிட வேண்டிய நிலையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நான் பேசுவதற்கான ஒரு நல்வாய்ப்பைப் பெற்றமைக்கு என்னுடைய உளமாந்த நன்றியையும், மகிழ்ச்சியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நடைபெற்ற சட்டமன்றத் தேர்தலில் தோல்வியைப் பெற்றுக்கொண்டு எதிர்க்கட்சியாகவே இங்கே அமர்ந்து இருக்கிறது என்பதையும், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வெற்றி பெற்று ஆளும் கட்சியாக அமர்ந்து இருக்கிறது என்பதையும் உண்மை அல்ல என்றோ அல்லது அவை எல்லாம் நம்பத்தக்கது அல்ல என்றோ கருதுகிற முறையில் எந்தக் கருத்தையும், நானோ, நான் சார்ந்து இருக்கிற கழகமோ என்றைக்கும் வெளியிட்டது இல்லை, ஆனால் ஆளும் கட்சி நண்பர்கள்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1980 ஜூன் 28]

[முற்பகல் 10-30]

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார் ஏனோ தோல்வியை ஒப்புக் கொள்ள மறுக்கிறார்கள் என்றும், ஆளும் கட்சி பெற்ற வெற்றியை ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கிறார்கள் என்றும் இங்கேயும் வெளியிலேயும் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தேர்தல் முடிந்த உடனேயே கழகத் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் சென்னை கடற்கரையிலே பேசும் போதும், வேறு கட்டுரையிலே எழுதும் போதும் நாங்கள் இந்தத் தேர்தலில் பெற்ற தோல்வியை மறுக்கவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எழுதியிருக்கிறார்கள். அதைப்போல; 'மக்கள் தீர்ப்பே மகேசன் தீர்ப்பு' என்றும் அதை ஏற்றுக் கொள்கிறோம் — என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

நாங்கள் தோற்று இருக்கிறோம். அது உண்மை. நாங்கள் தோற்றிருக்கிறோம் என்ற காரணத்தால் இனி எழுந்திருக்க மாட்டோம் அல்லது நாங்கள் பெற்றிருக்கிற தோல்வி என்றும் மாறாதது என்று யாரும் கருதிவிட முடியாது. அதைப்போல் ஆளும் கட்சி வெற்றி பெற்றிருக்கிறது. என்பதால் இதுதான் என்றைக்கும் உங்களுடைய நிலை என்றும் பொருள் அல்ல. தேர்தலுக்கு முன்பும், தேர்தலுக்குப் பின்னரும் ஏற்பட்ட விளைவுகளைப் பற்றி எண்ணிப் பார்க்கும்போது அவரவர் களுக்குத் தோன்றுகின்ற கருத்துக்களையே பற்றி ஒவ்வொருவரும் தெரிவிக்கக்கூடும். ஆளும் கட்சி வெற்றி பெற்றது என்று கூறி அவர்கள் கொண்டாடும் மகிழ்ச்சியிலே நான் குறுக்கிட விரும்பவில்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில் எதிர் கட்சியினர் தோற்று விட்டார்கள் என்று ஆளும் கட்சியினர் எக்காளமிடுவார்களானால் அது நிலைக்காது என்று எச்சரிக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தப் பிரச்சினையில் எனக்குத் துணையாக வருகிறவர் நம்முடைய முதலமைச்சர் எம். ஜி. ஆர். தான். அவரே தெரிவித்திருக்கிறார். ஏறத்தாழ நாடாளுமன்றத் தேர்தல் நடைபெற்று, அதிலே தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஆளும் கட்சி பெரிய தோல்வியைச் சந்தித்த போது தெரிவித்திருக்கிறார். "அரசியலிலே வெற்றி தோல்வி என்பது இரவு பகல் போல; உலக குத்துச்சண்டை வீரர் முகமது அலி கூட இப்படித்தான் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்; அதிலும் அரசியலில் தோற்றவன் தோற்றுக் கொண்டே இருப்பதும் இல்லை, வென்றவன் வெற்றி பெற்றுக் கொண்டே இருப்பதும் இல்லை; நேற்று தோற்றவன் நாளை வெற்றி பெறுவான்" என்று சொல்லியிருக்கிறார். அவர் சொல்லுகின்ற இந்த 'நேற்று', 'நாளை' என்பதை நானும் சொல்லலாம், யாரும் சொல்லலாம். இன்றும் சொல்லலாம், எப்போதும் சொல்லலாம்.

1980 ஜூன் 28]

[திரு. க. அன்பழகன்]

இந்த வெற்றி ஆளும் கட்சிக்குக் கிடைத்திருக்கிற ஒரு பெரிய வாய்ப்பு என்று கருதுவார்களேயானால் அது தவறல்ல. ஆனால் ஒரு பெரிய வெற்றி என்று கருதுவார்களேயானால் அது தவறு என்று நான் கருதுகிறேன். தேர்தல் முடிவைப் பற்றிய முழு விவரங்களையும் அறிந்து கொண்டால் என்னுடைய கருத்தை வரவேற்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால் இன்றைக்குக் கிடைத்திருக்கிற இந்த வெற்றியை அளவோடு மதிப்பிட வேண்டுமானால், அப்படி மதிப்பிடும் போது இயல்பாக நமக்குத் தோன்றக்கூடியது ஆளும் கட்சிக்கு எத்தனை இடம் கிடைத்திருக்கிறது; எதிர்க்கட்சிக்கு எத்தனை இடம் கிடைத்திருக்கிறது. என்ற கருத்துத்தான் தோன்றக்கூடும். ஆனால் கிடைத்திருக்கிற வாக்குகள் எவ்வளவு என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். பதிவான மொத்த வாக்குகள் 1,91,10,116. பதிவான வாக்குகளில் இரண்டு அணிகளுக்கும் சேர்த்து கிடைத்திருக்கின்ற வாக்குகள் 1,88,45,006 என்ற கணக்கு இருக்கிறது. அந்த வாக்குகளில் ஆளும் கட்சிக்கும் அதைச் சேர்ந்த கூட்டணிக்கும் சேர்த்து கிடைத்திருக்கிற வாக்குகள் 92,52,796 என்றும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும்—காங்கிரஸ்—உட்பட—அதைச் சேர்ந்த கூட்டணிக் கட்சிகளுக்கும் கிடைத்திருக்கிற வாக்குகள் 83,76,958 என்றும் புள்ளி விவரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த கூட்டணியினர் பெரும்பான்மையான இடங்களைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கூட்டணியினர் 69 பேர்கள் தான் இங்கு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு அணிகளும் பெற்றிருக்கிற வாக்குகளின் வித்தியாசம்—ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த கூட்டணியினர் பெற்றிருப்பது 92 இலட்சம், எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த கூட்டணியினர் பெற்றிருப்பது 83 இலட்சம்—ஏறத்தாழ 9 இலட்சம் வாக்குகள். இதில் 5 இலட்சம் வாக்குகள் இடம் மாறியிருந்தால் நிலைமை எப்படி இருக்கும்? ஒரு வேளை இப்போது முதலமைச்சர் இருக்கும் இடத்தில் வேறு யாராவது இருக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கும் அல்லது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இருக்கும் இடத்தில் வேறு யாராவது ஒருவர் அமர்ந்திருக்கலாம். ஆகவே, இதுதான், முடிவு என்றும், இப்படித்தான் தொடரும் என்றும் கருதுவது சரியல்ல. இந்தத் தேர்தலில் 83 இலட்சம் வாக்குகள் இன்றைக்கு இருக்கிற ஆளும் கூட்டணிக் கட்சிகளுக்கு மாறாகத்தான் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற உண்மையை மறந்துவிடக் கூடாது.

அதுமட்டுமல்ல. இந்த வாக்குகளைப் பற்றி இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் ஏட்டில் வந்திருக்கிறது ஒரு கட்டுரை; அது ஒரு திங்களுக்கு முன்னால் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கட்டுரை ஒரு 'ஸ்பெஷல் ஸ்டாப் ரிப்போர்ட்டர்'-ஆல் எழுதப்பட்டது.

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1980 ஜூன் 28]

அதில் தெளிவாகக் கூறப்படுவது இது :

Indian Express :

“...The AIADMK's impressive stride can be attributed mainly to the support it has drawn from most of the 10 lakh new voters and weaning away of the bulk of over 28 lakh votes the Janatha had secured in 1977...”

என்ற ஒரு குறிப்பு காணப்படுகிறது.

புதிதாகப் பதிவு செய்யப்பட்ட 10 இலட்சம் வாக்குகளிலே பெரும்பாலான வாக்குகள் பெற்ற அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சிறப்பான வெற்றி பெற்றிருக்கின்றது என்று சொல்லப்படுவதுடன் 1977-ம் ஆண்டிலே ஜனதா கட்சிக்கு 28½ இலட்சம் வாக்குகள் கிடைத்தன. ஆனால் இப்போது 2 1/2 இலட்சம் வாக்குகள்தான் கிடைத்திருக்கின்றன என்ற அந்த நிலையில் ஜனதா கட்சியினுடைய பெரும்பாலான வாக்குகளும் சேர்ந்து அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சிறப்பான வெற்றியைப் பெற்றிருக்கின்றது. என்ற கருத்தும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

அடுத்து அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குச் சாதகமான அந்த ஏட்டிலே எழுதப்பட்டிருக்கின்ற அதே கட்டுரையில்,

“...Together the DMK—Cong.-I front has improved on the 1977 tally (totalling the votes they got separately) of about 41 per cent to 44 per cent.” But in 1977, the DMK had won 48 seats and Congress-I 27 seats. Contesting on their own, while it is only 68 despite their combined strength,

என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். 1977-லே நடைபெற்ற தேர்தலில் தி.மு.க.வும் காங்கிரசும் தனித் தனியாக நின்று போட்டியிட்டு 41 சதவீதம் பெற்றது என்றும், இன்றைக்கு இரண்டுமாக 44 சதவீதம் பெற்றிருக்கின்றது என்றும், எனவே, அந்த வகையிலே வளர்ச்சிதான் என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இன்னொரு கருத்தையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். புதிய வாக்காளரான அந்தப் பத்து இலட்சம் பேரில் பலபேர் இளம் வயதினர் வாக்களித்திருக்கிறார்கள். இளைஞர்கள் என்றால் வாக்களிக்க உரிமையுள்ள வயதிலே உள்ளவர்கள் என்ற கருத்திலே நான் சொல்லவில்லை. உரிய வயதை அடையாதவர்கள் கூட பலபேர் வாக்களிக்க நேரிட்டதன் காரணமாக இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கக்கூடும். ஆனால் தேர்தலுக்குப் பின்னாலே என்ன காரணங்களையாவது சொல்லி நீங்கள் வெற்றி பெற்றதை நாங்கள் மறுக்க விரும்புவதாக அருள் கூர்ந்து நினைக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்

1980 ஜூன் 28]

[திரு. க. அன்பழகன்]

கிறேன். நீங்கள் வெற்றி பெற்றிருக்கிறீர்கள், அந்த வெற்றிக்குப் பின்னாலே அது எப்படிப்பட்ட வெற்றியாக அமைந்திருக்கின்றது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டிய கடமை ஆளும் கட்சியாக நீங்கள் இருப்பதால் உங்களுக்கு இருக்கின்றது என்பதை நான் நினைவூட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, தேர்தலிலே ஏற்படுகின்ற முடிவுக்கான காரண காரியங்களை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஒரே ஒரு காரணத்தை மட்டும் சொல்லி தேர்தலில் வெற்றி பெற்றுவிட முடியுமா என்றால் முடியாது. ஒரு கட்சியின் தலைவரின் பெயரை மட்டும் சொல்லி வெற்றிபெற முடியுமா என்றால் முடியாது. அல்லது நிற்கின்ற வேட்பாளர் பெயரை மட்டும் சொல்லி வெற்றி பெற முடியுமா என்றால் முடியாது. சில பேர் ஜாதிப் பெயரைச் சொல்லிக் கூட வெற்றி பெறுகிறார்கள். நடைபெற்ற தேர்தலிலே அதையெல்லாம் மறுக்க முடியாது. சில பேர் பண பலம் காரணமாக வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆகவே வெற்றி தோல்வி என்பதற்கிடையிலே ஒரு பெரிய வேற்றுமை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே யாரையும் இவர் குற்றம் செய்து விட்டார் என்று மட்டும் சொல்லி ஒருவர் வெற்றி பெற்றுவிட முடியாது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளை எல்லாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய, தினமணி பத்திரிகையின் ஆசிரியராக விளங்குகின்ற முதியவர் ஏ. என். சிவராமன் ஒரு கட்டுரை எழுதியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அல்லது நேற்று என்று கருதுகிறேன். அந்தக் கட்டுரையை நான் படித்துக் காட்டுவது தவறு இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

“இப்போதைய தேர்தல் முறையில் ஒரு பொதுத் தேர்தலில் ஒரு கட்சி எத்தனை ‘இடங்களைக் கைப்பற்றியது’ என்று வைத்துக் கொண்டு ஒரு கட்சிக்கு மக்களிடையே உள்ள ஆதரவினைச் சரியாக மதிப்பிட முடியாது” என்று எழுதுகிறார். அதாவது கிடைத்த இடங்களை வைத்துக் கொண்டு மக்களுடைய உள்ளத்திலே இருக்கின்ற இடத்தை அறிந்துகொள்ள முடியாது என்று கூறுகிறார். அவர் எழுதுகிறார். “உதாரணமாக நெல்லை மாவட்டத்தில் தி. மு. க. கட்சிக்கு ஒரு இடம் கூட கிடைக்கவில்லை. அங்கு தி. மு. க. வே இல்லையா? இது மாதிரி தி. மு. க. சார்பில் ஒருவர் கூட வெற்றி பெறாத மாவட்டங்கள் ஐந்து இருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் தி. மு. க. ஆதரவாளர்களே இல்லையா? ”

நான்கு மாவட்டங்களில் காங்கிரஸ் பிரதிநிதியே இல்லை. அங்கு காங்கிரஸ்காரரே இல்லையா?

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1980 ஜூன் 28]

நீலகிரி மாவட்டத்தில் அ. இ. அ. தி. மு. க. வேட்பாளர் ஒருவர் கூட வெற்றிபெறவில்லை. அங்கு அ.இ.அ.தி.மு.க. கட்சியே இல்லையா?

மாவட்டம், மாவட்டமாக இப்படி விகிதாசாரத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வது சுலபமல்ல. ஆனால் மாநில மட்டத்திலாவது சட்ட மன்றத்தில் உள்ள கட்சி பலத்துக்கும் மக்களிடையே கட்சி பலத்துக்கும் தொடர்பு இருக்க வேண்டும். அதாவது மக்களிடையே உள்ள கட்சி பலத்துக்கும், சட்டமன்றத்திலுள்ள கட்சி பலத்துக்கும் ஓரளவேனும் தொடர்பு இருப்பது அவசியம் என்று எழுதுகிறார். ஆகவே முழு அளவுக்கு என்று இல்லாவிட்டாலும் எந்த அளவுக்கு கட்சிகள் மக்களின் ஆதரவைப்பிரதிபலிக்கின்ற வகையில் அதற்கான ஒரு முறையை வகுத்துக்கொள்வது நல்லது என்ற அளவிலே இதுபற்றி பலமுறை அவர் சொல்லியிருப்பதாகக் குறிப்பிட்டு தற்போது 19-வது தடவையாகச் சொல்வதாக எழுதுகிறார். இந்த அணிக்கு சுமார் 44.5 சதவீதம் வோட்டு கிடைத்தது, எந்த அணிக்கு என்றால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அணிக்கு. ஆனால், 30 சதவீத இடங்கள் தான் கிடைத்துள்ளன. ஆகவே கிடைத்திருக்கவேண்டிய இடம் ஏறத்தாழ 44 சதவீதமாவது இருக்க வேண்டும். ஆனால் கிடைத்திருக்கின்ற இடம் ஏறத்தாழ 30 சதவீதம். முன்றிலே ஒரு பங்கை விடக் குறைவு. இதைச் சொல்லுகிறபோது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்காக நான் வாதாடுவதாக அருள் கூர்ந்து கருத வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இங்கே 38 பேர் இருப்பதும், 48 பேர் இருப்பதும் 58 பேர் இருப்பதும் ஏறத்தாழ ஒரே விளைவைத்தான் தரும் என்பதை நான் அறிவேன். அதைப்பற்றியெல்லாம் கவலைப்படுகிறவன் நான்ல்ல. அதனாலே அந்த எண்ணிக்கையை வைத்து ஏதையும் கணக்கிட முடியாது. எனவே நாட்டிலே ஜனநாயகத்திற்கு ஒரு சரியான வடிவம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், விகிதாச்சார முறையில் மக்களுடைய எண்ணங்களுக்கேற்ப அவர்கள் சார்ந்துள்ள கட்சிகளுக்கு சட்ட மன்றத்தில் இடம் பெறச் செய்யும் தேர்தல் முறை எதிர்காலத்திலாவது ஏற்பட வேண்டும். இந்தக் கருத்து பல முறை அண்ணா அவர்களாலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

[முற்பகல் 10-40]

கலைஞர் அவர்களும் கூட நாடாளுமன்றத் தேர்தலிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், காங்கிரஸ் கட்சியும் வெற்றி பெற்றதற்குப்பிறகு டெல்லிக்குச் சென்றபோது, அங்கே நிருபர்கள் அவர்களைச் சந்தித்து “நீங்கள் விகிதாசார பிரதிநிதித்துவத்தை ஏற்றுக் கொள்வீர்களா?” என்று கேட்ட போது, “அப்படி அகில இந்தியாவிலே ஒரு கொள்கை உருவாக்கப்பட்டு ஏற்கப்பட இருக்குமானால் நான் அதை ஆதரிப்பேன், வரவேற்பேன்”

1980 ஜூன் 28]

[திரு. க. அன்பழகன்]

என்ற கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். எனவே இது தோற்றுப் போன காரணத்தினால் பிறக்கின்ற வாதம் என்று எண்ணக் கொள்ளாமல், வெற்றி பெற்றாலும் சொல்லவேண்டிய வாதம் சொல்ல வேண்டிய நேரத்திலே சொல்லப்படும் வாதம் என்று நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். அடுத்து நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். வெற்றி தோல்விகள் எந்த முறையிலே கிடைத்து இருந்தாலும் கூட அல்லது அதற்கான காரணங்கள் எதுவாக இருந்தாலும் கூட ஒரு கட்சி வெற்றி பெற்றத்தவறிவிட்டதைக் காட்டி அதனாலே அந்த கட்சி ஏதோ கொள்கையின் அடிப்படையிலே தவறு செய்து விட்டதாகவும் சொல்ல முடியாது. வெற்றி பெறுகின்ற கட்சிகள் எல்லாம் கொள்கையை எப்போதும் காப்பாற்றுகின்ற கட்சிகளும் அல்ல, தோல்வி பெற்ற கட்சிகள் எல்லாம் கொள்கையற்ற கட்சிகளும் அல்ல. எத்தனையோ கட்சிகள் எத்தனையோ முறைகள் தடம் புரண்டிருக்கின்றன என்பது நாட்டிலே உள்ள நிலைமையில் நமக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

காங்கிரஸ் கட்சியோடு நாங்கள் கூட்டுச்சேர்ந்து விட்டோம் என்று எங்களைப் பார்த்து யாரேனும் குறை சொல்வார்களே யானால், அவர்கட்கு நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் கூடக் காங்கிரஸ் கட்சியோடு சேர்வதைப் பாவமாகக் கருதியவர் அல்ல. இங்கே உள்ள இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நண்பர்களே கூட ஒரு காலத்திலே காங்கிரஸ் கட்சியை ஆதரிப்பதைப் பெரிய குற்றமாகக் கருதியவர்கள் அல்ல. ஆனால் அப்படி ஆதரிக்கின்ற நேரத்திலே ஆதரிக்கும் வித்தியாசத்தைப் பார்க்கையில் நெருக்கடி நிலைமையை இந்திரா காந்தி அம்மையார் கொண்டு வந்தபோது அதை எதிர்த்தவர்கள் தான் நாங்கள். அதிலே நாங்கள் பின் வாங்கவில்லை. ஆனால் நெருக்கடி நிலை இருந்தபோது இந்திரா காந்தி அம்மையாரை ஆதரித்தவர்களை ஆதரித்தவர்கள் தான் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தோழர்கள். எனவே, அவர்களை பொருத்தவரையிலும் கூட 100-க்கு 100 கொள்கையிலே நடப்பவர்கள் என்றால் ஏதாவது ஆலமரத்தடியைத்தேடிச் கொண்டு போகவேண்டுமே தவிர சட்டமன்றத்தைத் தேடி வரக் கூடிய நிலைமை இன்றைக்கு நாட்டிலே இல்லை.

திரு. என். சங்கரய்யா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அன்றைக்கு அவசரகால நிலையை யார் எதிர்த்தார்களோ அவர்களை நாங்கள் ஆதரித்தோம், இப்பொழுது இந்த சட்ட மன்ற கலைப்பை யார் எதிர்த்தார்களோ அவர்களை ஆதரித்தோம். எதேச்சாதிகாரத்தை எதிர்ப்பவர்களை நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம். அந்தக் கொள்கையைத்தான் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பின்பற்றி வருகிறது.

[1980 ஜூன் 28]

திரு. க. அன்பழகன் : மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நிலைமைக்கு ஏற்ப நல்ல கொள்கையைப் பின்பற்றி வருகிறது என்பதை நாங்கள் நன்றாக அறிவோம். நிலைமைதான் நம்மை கொள்கையைப்பின் பற்றச் சொல்லுகிறது என்கூட ஒப்புக் கொள்வதில் நான் வெட்கப்படவில்லை. ஏனென்றால் இன்றைக்கு நாட்டிலுள்ள அரசியல் சூழ்நிலையில் பல்வேறு கட்சிகள் இருக்கின்ற சூழ்நிலையின் காரணமாக இவ்வாறு கட்சிகள் தனித்தனி அணிகளில் சேரக்கூடிய நிலைமைகள் இயல்பாகவே கூட ஏற்பட்டு விடுகின்றன. அவர்களே அணியைத் தேடிக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை. தானாகவே அப்படி உருவாகக்கூடிய நிலைமை இருக்கின்றது. அதைக்கூட திரு. ஏ. என். சிவராமன் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், பல்வேறு கட்சிகள் பல்வேறு கிளைகள் இருக்கின்ற காரணத்தினாலேதான் வெவ்வேறுவிதமான அணிகள் உருவாக வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ முறை நாட்டிலே ஏற்பட்டு விடுமானால், அந்தந்தக் கட்சிகள் தனியாக நின்று தங்களுக்கு கிடைக்கின்ற இடத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். இதிலே குழப்பம் ஏற்படாது. இன்னும் சொல்லப் போனால், அப்பொழுது ஆளும் கட்சியாக வரக்கூடிய ஒரு கட்சி மற்றக் கட்சிகளோடு கூட்டணி அமைக்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுமானால், அதுவும் மேல் நாடுகளிலே திறம்பட நடைபெறுகின்ற காரணத்தினாலே, இந்தியாவிலும் திறம்பட நடைபெறக்கூடும். இன்னும் சொல்லப்போனால், தனிப்பட்ட வகையிலே நாம் அறிவோம், நம்மை அறியாமலே ஏற்பட்டு விடுகிற ஒரு சர்வாதிகார உணர்வு யாருக்கும் ஏற்படாத ஒரு சூழ்நிலையைக் கூட விகிதாசார பிரதிநிதித்துவம் ஏற்படுத்தக்கூடும் என்ற கருத்தை ஒரு வகையிலே அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதை நான் இந்த நேரத்திலே நினைவூட்ட விரும்புகின்றேன்.

அடுத்து, ஆளுநர் உரை என்பது அரசாங்கத்தினுடைய சார்பிலே அளிக்கப்படுகின்ற உரைதான் என்று சொன்னாலும் கூட ஒரு நாகரிக உணர்வின் காரணமாக அவருடைய திருவாயிலிருந்து வருகிற கருத்துக்கள் மூலம் ஒரு ஆளும் கட்சி தனக்கு கிடைக்கக் கூடிய இயல்பான பாராட்டை விட அதிகமான பாராட்டை ஆளும் கட்சி சார்பிலே ஆளுநர் மூலமாக சொல்ல வைப்பது என்பது அவ்வளவு இயல்பானது அல்ல. நல்லதும் கூட அல்ல. தமிழ்நாட்டிலே அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வெற்றி பெற்றது மகிழ்ச்சிக்குரியது பாராட்டத்தக்கது என்றாலும் கூட, அதை ஆளுநர் உரையிலே, அவர்களே அதை வலியுறுத்தி சொல்வதாக அவர் மூலம் சொல்ல வைப்பது என்பது அவ்வளவு நல்ல முறையாக தோன்றவில்லை என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

1980 ஜூன் 28]

[திரு. க. அன்பழகன்]

ஆளுநர் உரையிலே, ஆங்கிலப் பதிப்பிலே ஒரு கருத்து இங்கே இருக்கிறது. அதிலே முதல் பக்கத்திலே வருகிறது.

This Seventh Assembly of Tamil Nadu is the gift by the people of Tamil Nadu for truth, justice and honesty offered to the whole of India."

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

அது ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டதுதான். அது தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் நினைக்கிறேன், ஒரு வேளை அந்த எண்ணத்தில் ஒரு சிறு தவறு ஏற்பட்டிருக்கக் கூடும்.

This Seventh assembly of Tamil Nadu is the gift by the people of Tamil Nadu known for truth, justice and honesty offered to the whole of India — 'known' என்று இருக்கவேண்டிய வார்த்தை இல்லாத காரணத்தினால் எதற்கோ எப்படியோ தரப்பட்டதுபோல் ஒரு கருத்து உருவாகி இருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். அரசாங்க அலுவலர்கள் இந்தத் துறையிலிருந்து, இதை வெளியிடக் காரணமாக இருந்தவர்கள் மக்களுக்குத் தரவேண்டிய மரியாதையை விட்டுவிட்டதுபோல் தோன்றுகிறது.

* "People of Tamil Nadu known for truth, justice and honesty offered to the whole of India" என்பதன் மூலம் அந்தத் தொடரில் வரவேண்டிய கருத்து முறைப்படி வரவில்லை என்பதை நினைவூட்டுவது ஆளுநர் அவர்கள் மூலம் நாம் எதையோ விரும்பி சொல்லச் செய்த காரணத்தால் இதில் இடம்பெறாமல் போயிருக்கலாம். அடுத்து மற்றொரு தொடர் ஆங்கிலத்தில் உள்ள கருத்தைப் படிக்கிறேன். தமிழ் மொழிபெயர்ப்பையும் படிக்கிறேன். நாவலர் இந்த இரண்டையும் எண்ணிப் பார்த்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

Tamil Nadu which has demonstrated its originality in several spheres, has unshakable faith in the unity of the country. என்றுதான் ஆங்கிலத்தில் இருக்கிறது. இதற்கு தமிழிலே என்ன மொழிபெயர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் 'தனித்தன்மையை எல்லாத் துறையிலும் தன் முத்திரையாகக் காட்டிவரும் தமிழகம், பாரதத்தின் ஒற்றுமையில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை கொண்டிருப்பதில் வியப்பில்லை' என்றிருக்கிறது. எல்லாத் துறையிலும் என்கிறார்கள், அப்படிச் சொல்லி

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1980 ஜூன் 28]

யிருப்பது—பலதுறை என்பது வேறு எல்லாத் துறை என்பது வேறு. originality என்பதற்கும் individuality என்பதற்கும் வேறு பாடு உண்டு. தனித்தன்மை என்பதற்கு ஒரிஜினாலிட்டி என்று சொல்கிறார்கள். 'ஒரிஜினாலிட்டி' என்று சொல்கிறபோது முதல் சிந்தனை, மூலச் சிந்தனை என்ற கருத்தைத்தான் அது தரும். பலதுறைகளில் நம்முடைய தமிழ்நாடு அரசு நீண்ட காலமாகவே முதல் சிந்தனையை, முழுமை வடிவமுள்ள தனிக் கருத்தை எடுத்துவைத்து அதன் மூலம் அகில இந்தியாவிற்கு வழிகாட்டியாக இருந்திருக்கிறது. அதுதான் ஆங்கிலத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற கருத்து. அப்படி வழிகாட்டியாக இருக்கிற காரணத்தால் இந்திய ஒற்றுமையில் நம்பிக்கை இருப்பது என்பது இயல்பான ஒரு கருத்தாக இருக்கிறது. இங்கே சொல்கிறபோது 'தனித்தன்மையை எல்லாத் துறையிலும் தன் முத்திரையாகக் காட்டிவரும் தமிழகம், பாரதத்தின் ஒற்றுமையில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை கொண்டிருப்பதில் வியப்பில்லை' என்றிருக்கிறது. 'வியப்பில்லை' என்ற வார்த்தை ஆங்கிலத்தில் இல்லை. ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்த்தால் எப்படி வரும் என்று சொல்கிறேன். 'பல துறைகளிலும் தனித்து சுய சிந்தனையை முதன்முதலாக வெளிப்படுத்தி வரும் தமிழ் நாடு பாரதத்தின் ஒற்றுமையில் அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறது' என்றிருக்க வேண்டும். ஆனால் தமிழில் அப்படிச் சொல்வதற்குப் பதிலாக இப்படிச் சொன்ன காரணத்தினால் இது ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பில் எப்படி வரும் என்றால் It is no wonder that Tamil Nadu which has demonstrated its individuality or separate identity in all spheres as its special quality has unshakable faith in the unity of the country என்றுதான் ஆங்கிலத்தில் வர நேரும். எனவே ஆங்கிலத்தில் தெரிவிக்கிறபோது அது டெல்லிக்கு போவதற்குண்டான வரி வடிவத்தில் இருக்கிற காரணத்தால் அங்கே அப்படி வருகிறது. தமிழில் தரப்பட்டிருப்பது அவையில் உள்ளவர்களுக்கு வேறு விதமான மன உணர்வுகள், நிறைவுகளை ஏற்படுத்தக்கூடிய வகையில் அமையக் கூடிய ஒரு நிலை இருக்கிறதோ என்று ஐயுறுகிறேன். இவர்கள் நோக்கத்தை நான் குற்றஞ் சாட்டவில்லை. அவ்வளவு நோக்கம் உள்ளவர்கள் அரசாங்கத்தில் கிடையாது. ஆனால் இந்த அளவிற்கு கவர்னர் உரையை, ஆங்கில உரையில் திட்டவட்டமாகச் சொல்லப்படுகிற கருத்தை ஊகித்து உணர்ந்து மொழி பெயர்த்துத் தமிழில் தரமுடியவில்லை என்று சொன்னால் அதனால் கவர்னர் மூலமாகத் தரப்படுகிற கருத்துக்களில் மாறுபாடு ஏற்படுகிறது. கவர்னர் உரை, ஆங்கிலத்தில் தரப்பட்டிருக்கிற ஆங்கில உரையையும் தமிழ் உரையையும் பார்த்தால் அவற்றிற்கிடையே இருக்க வேண்டிய கருத்து ஒற்றுமை, கருத்து பொருத்தம் இந்த வரிகளில் இல்லை என்பதை இத்துறையில் உள்ளவர்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

1980 ஜூன் 28]

[திரு. க. அன்பழகன்]

அடுத்து, நான் மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்ல விரும்புவது இன்றைக்கு ஆட்சிக்கு வந்திருப்பவர்கள் எந்தெந்த காரணத்தினால் ஆட்சிக்கு வந்தார்கள் என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்க்குபோது அவர்கள் பல்வேறு வாக்குறுதிகளை மக்களுக்கு வழங்கியிருக்கிறார்கள் என்பது முக்கியமானதாகும். அந்த வாக்குறுதிகள் எல்லாம் நிறைவேற்றப்படும் என்றுதான் மக்கள் எதிர்பார்ப்பார்கள். வாக்குறுதிகளை வழங்கிய முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் அவர்களது கட்சியினருக்கும் இப்போது கூட வாழ்த்துகூறுகிறேன். முதல் அமைச்சராக கட்சி முறைப்படி வந்ததற்கு ஜனநாயக முறைப்படி ஆளும் கட்சியாக ஒரு கட்சி வந்தது குறித்து மகிழ்ச்சி அடையக் கூடிய பக்குவம் இல்லாதவர்கள் யாரும் எதிர்கட்சியில் இருக்கக்கூடாது. எனவே, நான் எனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிக்கக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்னும் சொல்லப்போனால் நான் ஒரு வாக்காளராக மட்டும் இருந்திருந்தால் நம்முடைய முதல் அமைச்சராக, ஆளும் கட்சித் தலைவராக இருப்பவர்கள் தந்திருக்கிற வாக்குறுதிகளை நான்தவறி ஒருமுறைக்கு இரண்டு முறை படித்திருந்தால் எனது வாக்கைக் கூட திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்களது கட்சிக்குத்தான் போட்டிருப்பேன். ஏனென்றால் அந்த வாக்குறுதிகளைப் பார்க்கும்போது நாட்டிலுள்ள எல்லாப் பிரச்சனைகளையும் தீர்த்துவைக்கிற, அல்லது மக்களுடைய எல்லாக் கஷ்டங்களையும் நீக்கக் கூடிய ஒரு பேராற்றல் அந்த வாக்குறுதிகளில் உருவாகிறது. ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த ஏடுகளில், அவர்கள் பேசிய டெலிவிஷன் பேச்சில், ரேடியோ பேச்சில் பேசியதாக வந்திருக்கிற கருத்துக்கள் அடிப்படையில், சொல்லப்பட்டிருக்கிற வாக்குறுதிகள் தேர்தல் அறிக்கையில் வந்திருக்கிற கருத்துக்கள் இவற்றைச் சேர்த்துத் தொகுத்து இங்கே எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 10-50]

அந்த வாக்குறுதிகளில் ஒன்று, வறுமைக் கோட்டின் கீழுள்ள மக்கள் வேலைகிடைக்காத காலத்தில் அரைகுறையாகவாவது உணவு உண்டு வாழ்வதற்காக, வேலையற்ற காலத்தில் பட்டினி கிடக்காமல் வாழ்வதற்காக ஒரு நாளைக்கு ஒரு ரூபாய் என்ற வகையில் பணம் கிடைக்கச் செய்வோம். வேலையில்லாத காலத்தில் ஒவ்வொருவருடைய குறைந்த பட்சம் அரிசி வாங்குவதற்கு ஒரு உதவித் தொகை தருவதுபோல், ஒரு ரூபாய் தரப்படும் என்று சொல்லும்போது, தமிழ் நாட்டிலே 4½ கோடி மக்களில் வேலை கிடைக்காத மக்கள், வேலை வாய்ப்பில்லாத மக்கள் 30, 40 லட்சம் பேர்கள் இருப்பார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் ஒரு ரூபாய் தர முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருக்குமானால், உள்ளபடியே ஒரு நாட்டிற்கு இதைவிட சுபீட்சமான அடையாளம் இருக்க முடியாது. அப்படி ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு ரூபாய் கிடைக்கும் ஒரு நல்ல காரியம் நிறைவேற்றப்படுமானால், நான் நிச்சயமாக அதை வரவேற்பேன்; மகிழ்வேன்.

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1980 ஜூன் 28]

“அடுத்து ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் ஒருவருக்கு வேலை தரப்படும். கட்டாயம் வேலை தரப்படும். வேலை செய்யாதவர்களுக்கு தண்டனை தரப்படும்.” ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் ஒருவருக்கு நிச்சயமாக வேலை தரப்படும் என்ற கருத்தையும் நான் வரவேற்கிறேன். வேலை செய்யாதவர்களுக்கு தண்டனை கொடுக்கிற அளவுக்கு வேலை கட்டாயம் தரப்படும் என்று முதலமைச்சர் சொல்லுகின்றபோது, தமிழ்நாட்டில் ஏறத்தாழ 4½ கோடி மக்களில், 85 லட்சம் குடும்பங்கள் இருக்கக்கூடும். அந்த 85 லட்சம் குடும்பங்களில், வேலை செய்யக்கூடியவர்கள் ஏறத்தாழ 20, 25 லட்சம் பேர்களாவது இருக்க வேண்டும். அப்படி இருக்கும் 20 லட்சம் பேர்களிலே, 10 லட்சம் பேர்களுக்காவது வேலை கிடைக்க வழி செய்யப்படுமானால், அதுவும் வரவேற்கத்தக்கதுதான்.

இருப்பதற்கு இடம் இல்லாதவர்களுக்கு மனைப் பட்டா கிடைக்க ஏற்பாடு செய்வோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கடந்த நாடாளுமன்றத் தேர்தலின்போதே சொல்லுகின்ற போது, பலருக்கு மனைப்பட்டா வழங்கி விட்டோம் என்றார்கள் என்றாலும், இன்னும் பல பேர்களுக்கு மனைப்பட்டா வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்ற இந்தக் கருத்தும் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

இன்னொரு கருத்து, வேலையில்லா பட்டதாரிகள் தமிழகத்தில் சுமார் 1 லட்சம் பேர்கள் இருப்பார்கள். அவர்களுக்கு மாதம் 50 ரூபாய் உதவித் தொகை வழங்க, ஆண்டு ஒன்றுக்கு 6 கோடி ரூபாய் செலவிடப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தை விரிவுபடுத்தி, செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள், பயிற்சி பெற்ற வேலையில்லாத ஆசிரியர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் உதவித் தொகை 50 ரூபாய் கொடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பட்டதாரிகள் ஒரு லட்சம் பேர்கள்; செகண்டரி கிரேடு பயிற்சிபெற்ற வேலையற்ற ஆசிரியர்கள் ஒரு 10, 15 ஆயிரம் இருப்பார்கள். எஸ்.எல்.எல்.சி. படித்துவிட்டு வேலைக்காக பதிவு செய்தவர்கள் கம்யூனிஸ்ட் நண்பர் சொன்னதைப்போல் குறைந்தது 3 லட்சம் பேர்கள் இருப்பார்கள். ஆக இப்படி 4 லட்சம் பேருக்கு மேல் வேலை இல்லாமல் இருப்பார்கள். அவர்களுக்கு அந்த வகையில் உதவி செய்தாலும், அதை எதிர்க் கட்சியினராகிய நாங்கள் வரவேற்கிறோம். 50 ரூபாய் கொடுத்தால், பசி தீருமா என்றால் அது வேறு பிரச்சனை. அது வேறு கேள்வி. இந்தக் காரியத்தை நிறைவேற்ற முடியுமானால் நிச்சயமாக நான் வரவேற்பேன்.

அதேபோல், கிராமங்களில் உள்ள ஏழை மக்களுக்கு மருத்துவ உதவி கிடைப்பதற்கு சுமார் 10 ஆயிரம் மருத்துவப் பயிற்சி பெற்ற பெண் உதவியாளர்கள் நியமிக்கப்படுவார்கள்.

1980 ஜூன் 28]

[திரு. க. அன்பழகன்]

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 10 ஆயிரம் பேர்கள் உடனடியாக நியமிக்கப்பட முடியா விட்டாலும், ஆண்டிற்கு ஒரு 2,000, 3,000 பேர்களை மருத்துவ மனைகளில் சிகிச்சை அளிப்பதற்காக பயிற்சி பெற்ற பெண் உதவியாளர்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டும்; தாதிகள் முதலானோர் நியமிக்கப்பட வேண்டும். அதனால் பயன் ஏற்படும். அதுவும் நிறைவேற்றப்படுமானால், நான் நிச்சயமாக வரவேற்பேன்.

பிரசவத்தின் போது தாய், சேய் உடல்நல பராமரிப்பிற்காக ஏழை எளியவர்களாக இருப்பார்களேயானால் அவர்களுக்கு உடல் நலிவு ஏற்படுகின்ற காரணத்தால், அவர்கள் பராமரிப்பிற்கு, ஏழைத் தாய்மார்களின் பராமரிப்பிற்கு மாதம் 50 ரூபாய் வீதம் 3 மாதங்களுக்கு சத்துணவிற்காக 150 ரூபாய் தரப்படும் என்று கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 150 ரூபாய் சத்துணவிற்காக தர வாய்ப்பிருக்குமானால், தமிழ்நாட்டிற்கு மிக நல்லது, ஒரு மகிழ்ச்சி தரத் தக்க செய்தியாகும். இந்த 150 ரூபாய் இல்லாவிட்டாலும், இந்த 3 மாதங்களுக்கும் சேர்த்து 100 ரூபாய் அளித்தால், கூட நான் வரவேற்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

அடுத்து, பட்டினி கிடக்கும் அவல நிலை யாருக்காவது ஏற்படின், அத்தகையவர் அங்குள்ள குறிப்பிட்ட அரசு அதிகாரியை அணுகி, தன்னுடைய உண்மை நிலையை எடுத்துரைத்தால், உடனடியாக 100 ரூபாய் உதவித் தொகை பெறலாம் என்ற கருத்தும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது பத்திரிகையிலே இருக்கிறது. பின்னர் அத்தகையவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பும் கிடைக்க வழி வகை செய்து தரப்படும். பட்டினி கிடக்கின்ற அவல நிலையைப் போக்க, அவர் அரசு அலுவலரைச் சந்தித்தால் 100 ரூபாய் தரப்படும் என்ற கருத்து வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதைப் போல், வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே உள்ள ஒரு குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர் 5 கிலோ அரிசி வாங்கினால், ஒரு கிலோ அரிசி இலவசமாக கொடுக்க அரசினால் ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தக் கருத்தில் சிறிது மாறுபடுகின்றேன். வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே என்றால் ஒரு நாளைக்கு ஒரு ரூபாய் வருமானம் உள்ளவர்களைக் கூடக் கணக்கிட வேண்டும். அப்படியானால், ஒரு குடும்பத்தில் மொத்தமாக 4 அல்லது 5 ரூபாய் வருமானம் உள்ளவர்களையும், இந்த வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே உள்ளவர்களாகக் கருத இடம் உண்டு.

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1980 ஜூன் 28]

அப்படி நான்கு ரூபாய் சம்பாதிப்பவர்கள் ஐந்து கிலோ அரிசி மொத்தமாக வாங்கும் நிலைமை இருக்காது. ஆகவே, அவர்கள் ஒரு கிலோ அரிசி வாங்கினால் கால் கிலோ அரிசி சேர்த்துத் தருவது என்றால் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கும் மக்கள் அரிசி வாங்கும் போது பயன் பெறுவார்கள். அதுவும் கூட முடியவில்லை என்று சொன்னால் ஒரு கிலோ அரிசி 75 சதவீதம் விலையில் கொடுக்கப்படும், ஒரு கிலோ வுக்கு கால் பங்கு விலை குறைக்கப்படும் என்று சொன்னால் கூட வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே உள்ள மக்கள் பயன் பெறுவார்கள் என்பது என் எண்ணம்.

‘நலிவுற்ற விவசாயப் பொருளாதாரத்தைச் சீரடையச் செய்து முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டு வர மாநில அளவில் தனி விவசாயத் திட்ட வளர்ச்சிக் குழு நிறுவப்படும். இப்போதும் அப்படி ஒரு குழு நிறுவப்படும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதலிலே முதலமைச்சர் அதன் தலைவராக இருப்பார் என்று சொல்லப்பட்டு இப்போது விவசாய அமைச்சர் அதன் தலைவராக இருப்பார் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் துணைத் தலைவராக அமைச்சர் அந்தஸ்தில் கட்சி சார்பற்ற விவசாயச் சங்கப் பிரதிநிதி நியமிக்கப்படுவார் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஒரு அமைச்சர் தலைவராக இருந்து, விவசாயப் பிரதிநிதியும் அமர்ந்து அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கப் பயன் படுவார்கள் என்று சொன்ன அந்த காரியத்தை நிறைவேற்றுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். இன்னும் சொல்லப்போனால் விவசாய சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கூட மிகப் பெரிய அளவில் பல்வேறு பகுதிகளில் ஆளும் கட்சியினை ஆதரிக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு விவசாயிகள் நம்பிக்கை வைக்கக் காரணம் தங்களுடைய கடன்கள் அனைத்தும் நிச்சயமாக ரத்து செய்யப்படும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்படுத்தப்பட்டதுதான். தங்களுடைய சார்பில் பிரதிநிதிகள் இருந்து குறைகளைச் சொல்லி அந்தக் குறைகளைத் தீர்ப்பார்கள் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டது. அதையும் நம்முடைய அமைச்சரவை எண்ணிப் பார்த்து விவசாயிகளுடைய குறைகளைப் போக்குவதில் கவனம் செலுத்துவார்கள் என்று நம்புகிறேன். அந்தப் பொறுப்பை ஏதாவது காரணம் காட்டி, மத்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்ற காரணம் காட்டி அதை நிறைவேற்றுவதிலிருந்து விலகிச் செல்லலாம். அந்த வாக்குறுதியின் படி மாநில அளவில் விவசாயிகள் குறைகளைப் போக்க முயற்சிப்பதில் தீவிரம் காட்ட வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு கருத்து—‘அறுபது வயது கடந்த ஏழை விவசாயத் தொழிலாளிக்கு மாத ஒய்லுதியம் அளிக்கப்படும்.’ ஒய்லுதியம் என்றால் பென்ஷன் என்று அர்த்தம். முதியோர் பென்

1980 ஜூன் 28]

[திரு. க. அன்பழகன்]

ஷன் என்று வழங்கப்படுவதாக இருக்கலாம். விவசாயிகளுக்கும் அது தரப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் நான் நினைவூட்டுகிறேன்.

‘வேளாண்மைக்குப் பயன் படுத்தும் மாடுகள் எதிர்பாராமல் இறக்க நேர்ந்தால் கால் நடை இன்சூரன்ஸ் திட்டத்தை ஏற்படுத்தி விவசாயிகளுக்கு ஏற்படும் நஷ்டத்தைப் போக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும்’. அந்த முயற்சி பற்றி ஆளுநர் உரையில் கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்படவில்லை. அதற்கான திட்டம் எதிர்காலத்திலாவது வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

‘அரசு அலுவலர்கள் சம்பந்தமாக பிரச்சினைகளை அவ்வப்போது பேசித் தீர்க்க நிலையான பேச்சு வார்த்தைக்கான அமைப்புக்குழு, ஸ்டாண்டிங் கவுன்சில் அமைக்கப்படும்’ என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அதனால் பல்வேறு பிரச்சினைகள் பல்வேறு நேரத்தில் பெரிதாகி வேலை நிறுத்தம் உருவாகும் நிலைமைகளை இதன் மூலம் தவிர்க்கலாம்.

அடுத்து அரசு ஊழியர்கள் பிரதிநிதிகளுக்குச் சட்டமன்றத்தில் இடமளிக்கும் வகையில் மேலவையில் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்படும்’. என்றவாறு இந்த முறை அந்த வாய்ப்பு அளிக்கா விட்டாலும் அடுத்த முறை அவர்களுக்கும் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

இன்னொரு கருத்து, ஓய்வு பெறும் அரசு ஊழியர்கள் அனைவரும் ஒரு கணிசமான தொகையை ஓய்வு பெறும் நேரத்தில் குடும்ப நல நிதியாகப் பெறும் திட்டத்தை அமல் படுத்துவோம்’ என்பது. அது நிறைவேற்றப்படுவதை அரசு அலுவலர்கள் மிக அதிகமாக வற்புறுத்துகிறார்கள். அதை நிறைவேற்றுவதை நான் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்பேன்.

மத்திய அரசு அலுவலர்களுக்குச் சமமாக அகவிலைப் படி அளிப்பது பற்றியும் உடனடியாகப் பரிசீலித்து முடிவுகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அகவிலைப் படியை — டியர்னஸ் அலவன்சை அவ்வப்போது மத்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு வருவது நாமெல்லாம் அறிந்ததே. அதே முறையிலும் அளவிலும் நாம் செய்ய முடியும் என்ற ஒரு நிலைமை ஏற்படுமானால் அது வரவேற்கத்தக்கதாகும்.

வணிகர் நலனுக்காக வணிகர் நல வாரியம் அமைக்கப்படும் என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வணிகர் நல வாரியம் எதிர்காலத்தில் உருவாக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1980 ஜூன் 28]

இன்னொரு கருத்து, தங்கத்தைப் பற்றி ஏற்பட்ட போட்டா போட்டி விவாதத்தில் அரசே மலிவு விலையில் தங்கத் தாலிகளைத் தயாரித்து மக்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்யும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படிச் கிடைக்கச் செய்கிற அந்தக் காரியத்தில் வேலை வாய்ப்பு இழந்துள்ள பொற்கொல்லர்கள் பல்லாயிரவருக்கு இதன் வாயிலாக வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்படும் என்ற கருத்தும் இருக்கிறது. தாலி தருகிற அளவுக்குத் திட்டமிட்டு, அதுவும் 22 காரட் என்று கூட சொல்லப்பட்டிருப்பதாக அறிகிறேன், அதன் காரணமாக பத்தாயிரம் பொற் கொல்லர்களுக்கு வேலை கிடைக்குமானால் அல்லது ஐயாயிரம் பேருக்கு வேலை கிடைக்குமானால் கூட நான் அரசாங்கத்தை வாழ்த்திக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இவ்வளவு வாக்குறுதிகளைக் கொடுத்த போது உங்களைத் தவிர வேறு யார் வெற்றி பெறுவார்கள்? இந்த வாக்குறுதிகளை மக்கள் நம்புவதா என்ற பிரச்சினையில் எப்படி மக்களுக்குத் தெளிவு ஏற்பட முடியும்? நானே கூட என்னுடைய தொகுதியில் மக்களைப் பார்க்கிற போது 'உங்களுடைய குடிநீர்ப் பிரச்சினையை உடனே தீர்த்து விடுகிறேன்' என்றுதான் சொல்வேன். ஆனால் மக்களுக்கு நாம் வாக்குறுதி கொடுக்கும் போது அந்த மக்களுக்கு அதனால் ஒரு நம்பிக்கை வருகிறது என்பதைக் காண்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-00).

இப்படிப்பட்ட வாக்குறுதிகளை நம்பித்தான் மற்ற எதிர்க்கட்சிகளுக்குக் கிடைத்த வாக்குகளைவிட, 9 இலட்சம், 10 இலட்சம் வாக்குகளை அதிகமாகப் பெறுகிற நல்வாய்ப்பு ஆளுங்கட்சிக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. அந்த வாக்குறுதிகளை நம்பித்தான் அத்தனை பேர்களும் வாக்களித்திருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக அந்த மக்களை எல்லாம் நீங்கள் ஏமாற்ற மாட்டீர்கள் என்று எதிர் பார்க்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். நீங்கள் இவைகளையெல்லாம் செய்வதற்காக ஒரு ஆற்றலைப் பெறுகிற வகையிலே, அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுகிற வேலையிலே ஈடுபடுகிறபோது எதிர்க் கட்சி அதற்குக் குறுக்கீடாக இருக்கும் என்று கருத வேண்டாம். நான் நிச்சயமாக ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நீங்கள் செய்கிற எந்த நல்ல காரியத்திலேயும் நாங்கள் குறுக்கீடாக இருக்க மாட்டோம். குறைகள் ஏற்படுகிற போது, நாங்கள் அவ்வப்போது அவைகளைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் அதுவும் குற்றஞ்சாட்டுவதற்காக அல்ல; இன்று காலையிலே கூட இங்கே மருத்துவ மனையிலே குழந்தைகள் காணாமற் போனது

1980 ஜூன் 28]

[திரு. க. அன்பழகன்]

பற்றி கவன ஈர்ப்புப் பிரச்சினை எழுப்பப் பட்டபோது மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் டாக்டர் ஹண்டே அவர்கள் அவ்வாறு இனிமேல் ஏற்படாமல் இருக்கக் கூடிய முறையிலே என்ன செய்யலாம் என்று தீவிரமாக யோசித்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். யோசித்து நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதைப் போலவே மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள், நோட்டுப் புத்தகங்கள் அதிகமான விலைக்கு விற்கப்படுகின்றன, அல்லது மாணவர்களுக்கு அவை கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லப்பட்டபோது, என்ன செய்வது என்று எண்ணிப் பார்க்கிறோம், நல்ல முறையிலே தேவையான நடவடிக்கை எடுப்போம் என்று பதிலளித்தார்கள். அந்த முறையிலே தான் இங்கே குறைகளைச் சுட்டிக் காட்டுகிறோம். நாங்கள் குறைகளைச் சுட்டிக் காட்டுவதாலேயே இந்த அரசு இயங்கக் கூடாது என்று நினைத்துக் கொண்டு சொல்வதாக ஆளுநர் கட்சி கருதி விடக் கூடாது. நாங்கள் குறைகளைச் சுட்டிக் காட்டுகிற போது அவைகளை நிவர்த்திக்க நீங்கள் மறந்துவிடக் கூடாது.

அடுத்து நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஏதோ திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தேரற்றுப் போன காரணத்தால் தமிழ் நாட்டிலே உள்ள ஒரு சிறிபான்மையோர் சமுதாயமான பிராமணர் சமுதாயத்தின் மீது நேரடியாகத் தாக்குதல் தொடங்கி யிருக்கிறது என்றும், இவை இன வெறியைத் தூண்டுகிறது என்றும் இன உணர்வைக் கிளப்புவதன் மூலம் வகுப்பு துவேஷத் தைக் வளர்க்கிறது என்றும் சில நண்பர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அதிலும் குறிப்பாக மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் மிகப் பெரியதாகக் கருதி விரிவாகக் குறிப்பிட்டார்கள். நான் ஒன்றைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகின்றேன். நாங்கள் பிராமணர்களை எதிர்ப்பவர்கள் அல்ல. ஆனால் பிராமணர்களுடைய வஞ்சனை ஏதாவது இருக்குமானால், யாராவது சூழ்ச்சி செய்வார்களானால் அதைக் காட்டிக் கொடுக்க, கண்டுபிடித்து அதை நாட்டிற்கு அறிவிக்க நாங்கள் தவற மாட்டோம். பிராமணர்கள் மொத்தமாக எங்களுக்குப் பகைவர்கள் அல்ல. திராவிட முன்னேற்றக் கழக இயக்கத்திலே பிராமணத் தோழர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடத்திலே நாங்கள் பழகுகின்றபோது நண்பர்களாகத்தான் பழகுகிறோம். அப்படிப் பழகுவது தவறல்ல. இன்னும் சொல்லப்போனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏற்றுக் கொண்ட குறிக்கோள் அது தான். நான் ஏற்றுக் கொண்ட குறிக்கோளும் அது தான். நாவலர் ஏற்றுக் கொண்ட குறிக்கோளும் அது தான். பிராமணர்கள் பகைவர்கள் அல்ல. ஆனால் பிராமணியத்தை வலியுறுத்தித் தமிழ் மக்களுடைய தலையிலே சுமத்துகின்றவர்கள், பிராமணியம் வெற்றிபெறுவதற்காகத் தமிழ் மக்களிடையே வேறு விதமான பகை உணர்ச்சியைப் பெரிதுபடுத்துகிறவர்கள், தமிழன்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1980 ஜூன் 28]

எவனாவது சிக்கிவிட்டால் அவனை இழிவுபடுத்தி, தாழ்வுபடுத்தி அவனை அடியோடு அழித்துவிடுவதன் மூலமாக தமிழ் இனத்தை அழித்துவிட முடியும் என்று எண்ணுகின்ற “நரி” மனப்பான்மை கொண்டவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்களுடைய அந்த மனப்பான்மையை எடுத்துக் காட்டிக் கண்டிப்பதிலே பெரியார் வழியிலே வந்தவர்கள் என்ற உணர்ச்சியை நாங்கள் ஒருபோதும் இழக்க மாட்டோம். அது இனப்பகை அல்ல; அது துவேஷம் அல்ல; அந்தந்த தந்திரத்தை நாட்டு மக்கள் அறிந்து கொள்ள முடியாத காரணத்தால் அது நல்ல மனப்பான்மை ஆகிவிடாது. யாரோ யாரிடத்திலேயோ மோதிக் கொள்கிறபோது யாரோ சில பேர் மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள் என்றால்—நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்—முதல் அமைச்சராக இருக்கின்ற எம். ஜி. ஆர். அவர்களும் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கின்ற கலைஞர் அவர்களும் ஒரு அரசியல் கருத்து வேறுபாட்டால் பிரிந்திருக்க நேரிட்டிருக்கலாம். ஒரு குறைபாட்டைச் சொல்லி கண்டிக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கலாம். அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் கூட குற்றம் சொல்லலாம். அவர்கள் இருவரும் ஒருவரையொருவர் எதிர்க்கின்ற காரணத்தால் யாரோ சில பேர் அதுதான் தங்களுக்கு சந்தர்ப்பம் என்று நினைத்து தங்களுடைய பேனாவை ஒட்டுவார்களானால் அந்தப் பேனாக்களுடைய கருத்துக்களை தமிழ்நாட்டிலே முறியடிப்பதற்காக தந்தை பெரியார் அவர்கள் மீது நான் ஆணையிட்டுச் சொல்கிறேன், என்னுடைய வாழ்நாளை நான் அர்ப்பணிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். இந்தச் சட்டமன்றப் பதவி பெரிதல்ல, இருக்கிறவர்களை நான் குறைத்து மதிப்பிடவில்லை. ஒரு அமைச்சராக இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய வாழ்க்கையின் லட்சியமும் அல்ல. அது தேவையுமல்ல. ஆளுங்கட்சியிலே இருந்தால் தான் அரசியல் நடத்தலாம் என்ற எண்ணமும் எனக்கு ஏற்பட்டதில்லை. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக வந்தபொழுது ஒருவேளை நானும் அமைச்சர் பதவி கேட்கிறேனோ என்ற சந்தேகம் ஏற்பட்டு அவர்கள் கேட்டார்கள். நான் அவர்களிடத்திலே சொன்னேன், எனக்குத் தேவையில்லை. நீங்கள் ஏற்றிருக்கின்ற பெரிய பொறுப்பு, நாடாளுமன்றத்திலே ஏற்றிருக்கின்ற பெரிய பொறுப்பையே என்னிடத்திலே வழங்குகிற போது எனக்கு இது தேவையில்லை என்று. மற்ற நண்பர்கள் அந்தப் பொறுப்பிலே இருக்கலாம் என்றுதான் நான் சொன்னேன். எப்போதும் மற்ற நண்பர்கள் பொறுப்பிலே இருப்பதைப் பார்த்தோ அல்லது ஆளுங்கட்சி நண்பர்கள் பலபேர் அமைச்சர்களாக இருப்பதைப் பார்த்து எனக்கு வருத்தம் ஏற்பட்டதில்லை. நான் அவர்களைக் கண்டிக்கிறேன் என்றால் யார் யாரையோ கருத்து வழியில் கண்டித்து இருக்கின்றேன் என்ற அந்த முறையிலே கண்டிப்பேன், மறுத்துப் பேசவேணே தவிர, ஏன் இருக்கிறார்கள் என்ற எண்ணம் எனக்கு ஏற்பட்டதில்லை. ஆகவே இப்போதும் சொல்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பிராமணியத்தைக்

1980 ஜூன் 28]

[திரு. க. அன்பழகன்]

கண்டிக்கின்ற ஒரு கடப்பாட்டுக்குரியது. அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் அந்தக் கடப்பாடு உண்டு. அந்தக் கடப்பாடு இல்லை என்றால் “அண்ணா” என்ற பெயர் அதிலே இருக்கக் கூடாது. அந்தக் கடப்பாடு இருக்கின்ற காரணத்தால் தான் பெரியார் நூற்றாண்டு விழாக் கொண்டாடுகிறோம். பார்ப்பனர்கள் எல்லோரும் மதிக்கத்தக்கவர்கள் அல்ல என்று நான் கருதுகிறவன் அல்ல. நான் அவர்களிலே சுயமமரியாதைக் கொள்கையை, சீர்திருத்தக் கொள்கையைப் பேசிய, எழுதிய வா. ரா. இல்லையா அல்லது தேசியக் கவி பாரதியார் இல்லையா?

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை]

நான் நண்பர் திரு. சங்கரய்யா அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசனை எந்த அளவிற்கு நான் மதிக்கிறேனோ அந்த அளவிற்குத் தேசியக் கவி பாரதியாரையும் மதிக்கின்ற மனப்பான்மை கொண்டவன்தான் நான். தமிழ் வளர்த்த தகைசால் பெரியவர்கள், பெருமைக்குரிய பிராமணப் பெரியவர்கள் பல பேரையும் வாழ்த்தி வணங்கியவன் தான் நான். தமிழ் உணர்வுக்கோ, தமிழ் இன உணர்வுக்கோ களங்கம் கற்பிக்கத் தயவு செய்து முயற்சிக்க வேண்டாம். அகில இந்தியாவிலேயும் என்னைப் போட்டும் புரட்டி எடுத்தாலும் நான் தமிழனாக இல்லாமல் எப்படி மாறிவிடுவேன்? குஜராத்தி நண்பர்களிடத்திலே நாம் பழகுகின்ற காரணத்தினால் அல்லது மார்வாடி நண்பர்களிடத்திலே பழகுகின்ற காரணத்தினால் அல்லது பனியா நண்பர்களிடத்திலோ அல்லது அந்தத் தலைவர்கள் சிலரிடத்திலோ நாம் பழகுகின்ற காரணத்தினால் அவர்கள் மாறிவிடுவார்களா? எப்படிக் குஜராத்தி குஜராத்தி யாகவும், மார்வாடி மார்வாடியாகவுந்தான் இருப்பார்களோ அதைப்போல நானும் தமிழன் தமிழனாகத்தான் இருப்பேன். நான் தமிழன் என்பதை நான் மறுக்கின்றபொழுது தமிழ்நாட்டை நான் இழக்கிறேன்; தமிழன் என்பதை நான் மறக்கிறபொழுது, அந்த உணர்வைத் தமிழ்நாட்டு மக்கள் மறந்து விடுகின்றபொழுது பல தவறுகளுக்கு ஏமாற்றங்களுக்குக் காரணம் ஆகிறோம். ஆனால் மலையாளி என்றோ, ஆந்திரர் என்றோ, கன்னடியர் என்றோ யாரையும் பகை உணர்ச்சியோடு நோக்க வேண்டுமென்ற அந்த எண்ணம் எனக்கு இல்லை. தமிழர்களின் நலனை நாடக்கூடிய யாராக இருந்தாலும் அதை நான் ஏற்றுக்கொள்வேன். ஆனால் தமிழர்களின் நலனை மறுப்பவர்களாக எனக்குத் தோன்றிவிட்டாலும் கூட, நலனைக் காப்பாற்ற முடியாதவர்கள் என்று யாரையாவது நான் கருதினால் அந்த நேரத்திலே நான் எதிர்ப்பேன். தமிழனிலேயே தான் யார் என்பதை மறந்தால் தமிழருக்கு இடையூறு செய்கிறவன் கிடையாதா? தமிழர்களுக்குத் தமிழன் என்ற உணர்வு தேவை. அது பெரியார் ஊட்டிய உணர்வு. அந்த உணர்வு தேவையில்லையா? நான் ஆளுங்கட்சி

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1980 ஜூன் 28]

நண்பர்களையே கூடக் கேட்கிறேன். நாம் தன்மானமுள்ள தமிழனாகத் தலையெடுக்காவிட்டால், தமிழ்நாட்டிலே தமிழன் தலைநிமிர்ந்து இருக்கின்ற வாய்ப்பு தமிழ்நாட்டிலே ஏற்பட்டு இருக்குமா?

நண்பர் திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் சொன்னார்கள், டாட்டா பிர்லா முதலான முதலாளிகளைப்பற்றி. முதலாளிகளுக்குத் துணை நிற்பது எங்கள் இலட்சியம் அல்ல. தமிழ்நாட்டு முதலாளிகளையும் சேர்த்தே எதிர்க்கிறோம். தமிழ்நாட்டு மடாதிபதிகளையும் எதிர்க்கிறோம். முதலாளித்துவத்திற்கு ஈடான வருணாகிரமம் ஜாதித்துவம் போன்ற ஒரு பிராமணிய மனப்பான்மை இந்த நாட்டிலே இருக்குமேயானால் அதை எதிர்ப்பதிலே என்ன தவறு என்று நான் கேட்கிறேன். ஆரியம் என்பது ஒரு முதலாளித்துவம் என்றுதான் பெரியார் அவர்கள் சொன்னார்கள். தனிப்பட்ட மனிதனை, எந்த ஒரு பிராமணராக இருந்தாலும்—அவர் வைதீகமாக இருந்தாலும் கூட நான் மதிக்கிறேன். அவருடைய உரிமைகளிலே குறுக்கிட விரும்பவில்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில் என்னிடத்திலே என் இனத்திலே வைதீகம் திணிக்கப்படுமேயானால் அதை எதிர்ப்பதைவிட நாம் மானமுள்ள ஒரு மனிதனாக வாழ முடியாது என்று நான் கருதுகிறேன். கடவுள் பற்றிலே அதிக வேறுபாடு கிடையாது; அது அவரவர்களின் மனச்சான்றைப் பொறுத்தது. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நான் பிள்ளையாரையும் உடைக்க மாட்டேன், பிள்ளையாருக்குத் தேங்காயும் உடைக்க மாட்டேன் என்று சொல்லக் காரணம் மனப் பண்புகளிலே ஊறிப் போகிற எண்ணங்களுக்காக யாரும் யாரையும் குற்றம் சொல்லிப் பயன் இல்லை என்பதனால்தான். அது அவரவர்களுடைய நிலைமை. அது அவரவர்களுடைய தாய் தந்தையைப் பொறுத்து உருவாகிவிட்ட ஒரு உணர்வு நிலைமை. அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள், அவரவர்களுடைய மனப் பக்குவ நிலை என்று சொன்னார்கள். அதனால்தான் கடவுள் எண்ணம்பற்றி அவருக்கு அதிக வேறுபாடு இல்லை. பிராமணர்களை மதிப்பதிலேகூட எனக்கு வேறுபாடு இல்லை. ஆனால் பிராமணர்கள் இருகின்ற கட்டளைகளை நிறைவேற்றுகிறவர்களாக நாம் என்றைக்காவது மாறிவிட நேரிடுமானால், நானோ நெடுஞ்செழியனோ நாட்டிலே பிறந்தும் பயன் இல்லை, நாங்களெல்லாம் பெரியார் வழியில் வந்து பயன் இல்லை. அதை நான் கூறும் போது—நாவலரை மட்டும் நான் குறிப்பிடுவதற்குச் காரணம், இரண்டு பேரும் ஒன்றாகவே படித்து, ஒன்றாகவே வளர்ந்து ஒரு காலகட்டத்திலே இடம் மாறி உட்கார்ந்து கொண்டு இருக்கிறோம். யார் செய்த தவறு என்ற விளக்கம்கூடத் தேவையில்லை. நெடுஞ்செழியனைப்பற்றி நான் என் சொல்கிறேன் என்றால், நாங்கள் இரண்டு பேரும் இரட்டையர்கள் என்று சம்பத் அவர்கள் சொன்னார்கள். இரட்டைக் குழந்தைகளையே பிரிக்கும் காலம் இது. ஆகவே, பிரிந்துவிட்ட நிலை, அது வேறு

1980 ஜூன் 28]

[திரு. க. அன்பழகன்]

அதற்காக நான் வருத்தப்படவில்லை. ஆனால் அந்த உணர்வுகளிலிருந்து நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் என்றைக்குமே விடுபட முடியாது. வேண்டுமானால் பேசுகிற பொழுது நான் சொல்கிற மொழிக்கும் நடைக்கும், அவர் பேசுகின்ற மொழிக்கும் நடைக்கும் வேற்றுமை இருக்கலாமே தவிர, ஒரு ஆளுங்கட்சி சார்பிலே அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கைகளை, நடைமுறைகளை வலியுறுத்துகின்ற அவசியம் அவருக்கு அதிகமாக இருக்கலாமே தவிர, அவருக்கும் எனக்கும் அடிப்படை எண்ணத்தில் கொள்கையில் வேற்றுமை இருக்க முடியாது. இந்த உணர்வை பெரும்பான்மை மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு தரக்கூடிய ஒரு உணர்வை அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இழந்துவிட முடியுமா? நாங்கள் இழந்துவிட முடியுமா? யாரைப் பகைத்தோம்? யாரை வெறுத்தோம்? யாருக்கு என்ன தீங்கு விளைவித்தோம்? தந்தை பெரியார் அவர்கள் ஒரு காலத்திலே பேசினார்கள், பூணூல் போட்டுக் கொண்ட எவனும் நாட்டிலே நடமாட விடக்கூடாது என்று. நாங்கள் அப்படி ஏதாவதொரு காரியத்திலே என்றைக்காவது ஈடுபட்டோமா? அக்ரகாரத்தில் இருப்பவர்களுக்கெல்லாம் பதில் சொல்கிற ஒரு மனப்பான்மை தைரியம் நமக்கு ஏற்பட வேண்டுமானால், கையிலே எதையோ வைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னார்கள், நாங்கள் சொன்னோமா? செய்தோமா? பிராமண நண்பர்கள் எத்தனையோ பேர்களிடத்திலே நாங்கள் பழகியிருக்கிறோம். நானும் பழகியிருக்கிறேன். டாக்டர் ஹண்டே அவர்களிடத்திலே பழகியிருக்கிறோம், அவர் அப்படிக் கருதுவாரா? நாங்கள் சொல்லுகிறோம், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், பேரறிஞர் அண்ணாவின் இலட்சியத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு எங்கேயும் குறை வந்துவிடக் கூடாது என்று. மக்களுடைய மனத்திலே அந்த இன உணர்வு அடிப்படையிலேயே இருக்கவேண்டும். அந்த உணர்வைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்றால் ஜாதி வேற்றுமைகள் அடியோடு ஒழிகிற வரையில், எவனும் மேல் ஜாதி என்று எண்ணுகின்ற மனப்பான்மை ஒழிகின்ற வரையில், முதலியாரோ. செட்டியாரோ அதற்குக் காரணமாக இருக்கும் வரையில், ஆதி திராவிடன் தாழ்ந்தவன்தான் என்கின்ற மனப்பான்மையை மாற்றுகின்ற ஆற்றல் ஏற்படுகின்ற வரையில், ஒரு சூழ்நிலை மாற்றம் உருவாகின்ற வரையில், நாமேகூட நாட்டு மக்களுக்கு அந்த உணர்வுகளை உருவாக்கித் தருகின்ற கடப்பாடு உடையவர்களாக இருக்கிறோம் என்ற கருத்திலே நான் பேசிய பேச்சுதான் வெளிவந்திருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தோற்றுவிட்டதில் யாரோ சிலர் மகிழ்ச்சியடைவதிலே, நான் குறுக்கிடவில்லை. ஆனால் தங்களுடைய பேனாவாலே அவர்கள் எழுதுவது எந்தத் திசையை நோக்கியிருக்கிறது என்பதைத்தான் நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஒரு வால்போஸ்டரைக்கூட சென்னையிலே ஒட்டியிருந்தார்கள். அதை நான் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்க முடியுமா? 'ஆரியத்தை வீரியத்தோடு காப்பாற்றுகிற முதலமைச்சர் எம். ஜி. ஆர். வாழ்க' என்று

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1980 ஜூன் 28]

எழுதியிருந்தார்கள். நான் அப்படி அவரைக் கருதவில்லை. அவர் யாரையோ காப்பாற்றுவதற்காக, அதிலும் குறிப்பிடத் தக்க சிலரைக் காப்பாற்றுவதற்காகவே இருக்கிறார்கள் என்று என்னால் நம்ப முடியாது. இது ஒரு அரசியல். அந்த அரசியலிலே ஏற்றுக் கொண்ட பொறுப்பு என்பதால், ஏதோ சில கடமைகளைச் செய்கிறார்கள். அதிலே கருத்து வேற்றுமை ஏற்படலாம். விடுதலையிலே ஏதாவது கருத்து மாறுபாட்டோடு எழுதலாம். அப்படி எழுதுவதற்குக்கூட, இந்த நாட்டிலே உரிமையில்லை என்று யாராவது சொல்வார்களேயானால் அதை யாருக்காகவோ சொல்கிறார்கள். நமக்காக அல்ல. பொருட்படுத்தத் தேவையில்லை என்றுதான் கூறுவேன்.

[முற்பகல் 11-10]

அப்படி எல்லாம் ஆரியத்தின் வெற்றியாக எண்ணிச் சித்தரிப்பது யாரோ திருப்தி அடைவதற்காக. அந்த யாரோ திருப்தி அடைந்த தமிழ்நாடு என்றைக்கும் வாழாது. யாருக்காகவோ நாம் அரசியல் நடத்த வேண்டுமா? திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கருத்து மாறுபாட்டிலே மோதிக் கொண்டாலுங்கூட நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். செல்லுகின்ற பாதையிலே இரண்டும் இரட்டைக் குழல் துப்பாக்கியாக இல்லாவிட்டாலும்கூட, இரட்டை இரயில் பாதையைப் போல, இரயில் பாதையிலே உள்ள இரண்டு தண்டவாளங்களைப் போல, தனித்தனியாக இருந்தாலும்கூட, செல்லவேண்டிய திசையும், நோக்கமும் ஒன்றாகத்தானிருக்க வேண்டும். அதிலே, தவறு ஏற்பட்டு விடுமானால், தமிழ்நாடு என்ற இரயில் கவிழ்ந்தே போய்விடும், தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய எதிர்காலம் அடியோடு இருண்டுபோய் விடும்.

நமக்கிடையிலே போட்டி இருக்கலாம். சிலபேருக்குப் பொறாமை இருக்கலாம். சிலபேருக்கு விரோதம் இருக்கலாம். நாம் எந்த விதமான சூழ்நிலைக்கு ஆளானாலுங்கூட, நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இலட்சியத்திலே, பேரறிஞர் அண்ணா அளித்த இலட்சியம் யாரையும் பகையாகக் கருதாது, யாரையும் வெறுக்காது. அதே நேரத்தில் நம்முடைய உரிமைகளைக் காப்பாற்றுவதிலே என்றைக்கும் தடுமாறாத ஒரு மனப்பக்குவத்தை நாம் வளர்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன், இரு மொழிக் கொள்கை என்பதை இந்த அரசு என்றைக்கும் பின்பற்றும் என்று ஆளுநர் மூலமாகத் தெரிவித்திருப்பதற்காக

1980 ஜூன் 28]

[திரு. க. அன்பழகன்]

நான் பாராட்டு தெரிவிக்கிறேன். அந்த இரு மொழிக் கொள்கை என்பதைக் காப்பாற்றுவதிலேதான் திராவிடமே இருக்கிறது. அந்த இரண்டு மொழிக் கொள்கை என்பதிலேதான் தமிழ் நாட்டினுடைய சிறப்புத் தன்மை இருக்கிறது. அந்த இரு மொழிக் கொள்கை என்பதிலேதான் ஒரு மொழி ஆதிக்கத்தை இந்தி ஆதிக்கத்தை நாம் என்றைக்கும் எதிர்ப்போம் என்ற துணிவு இருக்கிறது. அதை மாற்றுவதற்குக்கூட சிலபேர் முயற்சிக்கிறார்கள். அது நல்லதல்ல.

அதைப் போல, திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் இங்கே பேசும் பொழுது, அரசியலைப்புச் சட்டத்தின் 356-வது பிரிவு, மாநில சட்டமன்றங்களைக் கலைக்கின்ற அதிகாரத்தை மத்திய சர்க்காருக்குத் தருகிற அந்தப் பிரிவு, நீக்கப்பட வேண்டுமென்று வலியுறுத்துவீர்களா என்று கேட்டார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதற்கான வாய்ப்பு கிடைக்கிறபொழுது, நிச்சயமாக வலியுறுத்துவோம். அல்லது, தமிழ் நாடு சட்டமன்றத்திலே, அதற்கான தீர்மானம் கொண்டு வரப் படுமானால், அதை ஏற்றுக்கொண்டு ஆதரிப்போம். மத்திய நாடாளுமன்றத்திலே ஏற்கனவே ஒரு முறை ஜனதா ஆட்சி நடைபெற்றபொழுது அந்த அதிகாரப் பிரிவை நீக்குவதற்கான மசோதா வந்தபோது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் ஒத்துக்கொண்டு அதை ஆதரித்த நேரத்தில், நான் முதலமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவருடைய கட்சியினர் அதை ஆதரிக்கவில்லை.

எனவே, சந்தர்ப்பங்கள், சூழ்நிலைகள் நம்மைத் தடுமாற வைத்துவிடுகின்றன. ஒவ்வொரு சூழ்நிலையிலே ஒவ்வொருவர் தவறு செய்கிறோம். அது தவறு என்பதைச் சரியாக எண்ணிப் பார்க்க ஒவ்வொருவராலுமே முடியும். ஆகவே, அந்தச் சூழ்நிலைகளிலே ஏற்படுகின்ற விளைவுகளைப் பற்றி எண்ணிப் பார்க்கின்றபொழுது, பொது நோக்கத்திற்காக, இந்தச் சூழ்நிலைகளுக்கு அப்பாற்பட்டு நாம் இன்றைக்குப் பல கருத்துக்களிலே, ஒத்துப் போகக்கூடிய கருத்துக்களிலே, உடன்பாட்டு கருத்துக்களிலே, நியாயமான கருத்துக்களிலே, அதை வலியுறுத்துகிற வகையிலே, நாம் இயங்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

தனியாருடைய பஸ்கள் தேசியமயமாக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தையொட்டி, தேர்தல் முடிந்தவுடனே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒன்றை அறிவித்தார்கள். இராமநாதபுரம், வட ஆற்காடு மாவட்டம் ஆகியவற்றிலே உள்ள தனியார்களுடைய பஸ்களையெல்லாம் அரசு எடுத்து. தேசியவுடைமையாக்கும் என்று தெரிவித்தார்கள். அந்தக் கருத்தை

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1980 ஜூன் 28]

நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால், வட ஆற்காடு, இராமநாத புரம் தானா கிடைத்தது. என்று சிலபேர் கேட்கிறார்கள். நான் அதைக் கூட கேட்கவில்லை. கிடைத்த இடத்திலே செய்யுங்கள். அதிகாரம் கிடைத்த பொழுது அதைச் செய்யாமல், வாய்ப்பிருக்கிறபொழுது செய்யாமல், நாம் நினைத்த இடத்திலே அதை நிறைவேற்றாமல், வேறு எங்கே நிறைவேற்றுவது? அதைக் கூட நான் விட்டுவிடுகிறேன். ஆனால், பஸ்களை தேசியமயமாக்குவது என்ற கொள்கை அடிப்படையில் அதை நிறைவேற்றுவதற்காக தனியாருடைய 5 பஸ்களை, 3 பஸ்களாகக் குறைக்க வேண்டுமென்றெல்லாம் சொல்லி, தமிழ் நாட்டிலே ஒரு சட்டம் இயற்றி, அதை நிறைவேற்ற முனைந்த நேரத்திலே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் அதை (குறுக்கீடு) மாவட்டவாரியாக ஆக்க முற்பட்டபொழுது அதை எதிர்த்து, உயர்நீதிமன்றத்திலே வழக்கு போட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு, உச்ச நீதிமன்றத்திலே அந்த வழக்கு இருக்கிறது. தேசியமயமாக்குகிற அந்தக் கடமைக்கு எதிராக, உச்ச நீதிமன்றத்திலே ஸ்டே வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. தடுத்து நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அப்படித் தடுத்து நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிற அந்த ஸ்டே ஆர்டரை விலக்குவதற்கு மாநில அரசாங்கம்—ஏனென்றால், இது அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கை—எடுப்பதன் மூலமாகத்தான் பஸ்களை தேசியமயமாக்க முடியும். அதன் மூலம் அந்தக் காரியத்தைப் படிப்படியாக, ஏதேனும் ஒருமுறை வைத்து, தமிழ்நாட்டிலே நிறைவேற்ற முடியும் என்ற கருத்தையும் அப்படி பஸ்களை, தேசியமயம் ஆக்குகிற பொழுது, அதிலே பாரபட்சம் ஏற்பட்டு விட்டது என்ற கருத்துக்கு இடம் தரக்கூடாது என்ற ஒரு எண்ணத்தையும் நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இங்கே மதுவிலக்கு சட்டத்தைப் பற்றி நண்பர் சங்கரய்யா அவர்களும், அதேபோல, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த மற்ற நண்பர்களும் ஏற்கனவே பேசியிருக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ 80 கோடி ரூபாய், திருட்டுப் பணமாக, கருப்புப் பணமாக, கள்ளச் சாராய வியாபாரிகள் அல்லது, அதற்கு உடந்தையாக இருப்பவர்கள், அல்லது அதிலே ஒத்துப் போகிறவர்கள், ஆகியோராலே ஐண்டுதோறும் சம்பாதிக்கப்படுகிறது என்றும் சொன்னார்கள். எனக்குச் சரியான புள்ளிவிவரம் தெரியாது. என்றாலும், பல கோடி ரூபாய் அப்படி முறைகேடாகப் போகிறது. அரசுக்கு (குறுக்கீடு) ரூ. 200 கோடி வருமானம் வரக்கூடியது. ஆகவே, மதுவிலக்கு சட்டத்தைக் கைவிட வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டார்கள். நான் மதுவிலக்கு சட்டத்திற்கு எதிரானவன் அல்ல. மதுவிலக்குக் கொள்கையை, எந்தவிதத்திலே நிறைவேற்ற முடியும் என்பதிலேதான் வேறுபாடு கொண்ட

1 980 ஜூன் 28]

[திரு. க. அன்பழகன்]

வன் நான். ஆனால், மதுவிலக்கு என்ற பெயரால் ரூ. 25 கொடுத்து மது சாப்பிடலாம் என்று சொல்லிவிட்டதற்குப் பின்னால், மது விலக்கு சட்டம், நாம் கொண்டு வந்த சட்டம் பொருள் உடையதாக இல்லை. அந்தச் சட்டத்தினுடைய பல ஷரத்துக்கள் தானாகவே அடிப்பட்டுப் போய் விடுகின்றன. ஒரு சட்டம் இயற்றப்பட்டு, சட்டப் புத்தகத்திலே இடம் பெற்றிருக்குமானால், அந்தச் சட்டம் பின்பற்றப்பட வேண்டும் என்ன சட்டமாக இருந்தாலும், சட்டம் பின்பற்றப்பட வேண்டும். பின்பற்ற முடியவில்லையென்றால், அந்தச் சட்டத்தை விலக்கிவைத்து ரத்து செய்து நீக்கி விட வேண்டிய கடமை நமக்கு இருக்கிறது.

சட்டத்தின் ஷரத்துக்கள்படி நடைமுறையில் நிறைவேற்றுவதற்கான சூழ்நிலையும், ஆற்றலும், அதற்கான இயந்திரமும் நம்மிடத்திலே இருந்து, நாம் நிறைவேற்றக்கூடிய நிலைமை இருக்குமானால் அந்தச் சட்டம் இருக்கலாம். அந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவது நல்லதல்ல என்ற அந்த கருத்து வந்தாகிவிட்டது. அந்தச் சட்டத்திலே இருக்கிற ஷரத்துக்களை நடைமுறைப்படுத்தக் கூடாது. என்ற முடிவை முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்துவிட்டார்கள். அந்தச் சட்டம் இருந்தாலும் 25 ரூபாய் கொடுத்து குடிப்பதற்கான உரிமை பெறலாம். அதுவும் அளிக்கப்பட்டுவிட்டது. எனவே, இப்போது இருப்பது என்பது, இயற்றப்பட்ட தவறான சட்டம். உயிர் போன உடம்பு, அவையிலே இருப்பதைப்போல அந்தச் சட்டம் இருப்பதாக நான் கருதுகிறேன். அதைப் பரிசீலனை செய்து அதைக் கைவிடுவதற்கான முறையில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மதுவிலக்கை கைவிடச் சொல்லவில்லை. மதுவிலக்கை எந்த வகையிலே நடைமுறையில் நிறைவேற்றுகிற அளவுக்கு நிறைவேற்ற முடியுமோ அந்த அளவுக்கு முறைப்படி நிறைவேற்ற ஒரு நிபுணர் குழுவை நியமித்து அந்த முறையிலே சட்டத்தை வைத்துக் கொண்டு நிறைவேற்ற வேண்டுமே தவிர, அச்சுறுத்துகிற சட்டம், அனுமதி தருகிற நடைமுறை என்ற இரண்டும் இருக்கக்கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

இன்னும் பல கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கலாம் என்று சொன்னாலும் கூட, இந்த அளவிலே ஆளுநர் உரையில் என் கட்சியின் சார்பில் கருத்துக்களைத் தெரிவித்து என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

*மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்கள் உரைக்கு நன்றி கூறும் வகையில் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தின் மீது விவாதத்திலே கலந்து கொண்டு, தங்கள் கட்சியினுடைய கொள்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1980 ஜூன் 28]

கையை, கருத்தின் மூலமாக எடுத்துச் சொன்னவர்களுக்கு நான் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த ஆளுநர் உரை எதை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்த அவையிலே கருத்தை வெளியிடுவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதோ, அதில் என்னென்ன விடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை எல்லாம், எதை எதை எல்லாம் மாமன்ற உறுப்பினர்கள் எதிர் பார்த்தார்களோ அது இல்லை என்பதை எல்லாம் மிகத் தெளிவாக சொல்லிய மாமன்றத்தின் நண்பர்களுக்கு-உறுப்பினர்களுக்கு-நான் உண்மையிலேயே நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒரு கட்சி தேர்தலுக்கு நிற்கும்போது, தங்களுடைய கொள்கையை தேர்தல் அறிக்கை என்ற பெயரிலே வெளியிடுவதும், ஆட்சிக்கு வந்தால் என்னென்ன நன்மைகளை, தங்களைத் தேர்ந்து எடுத்த நாட்டு மக்களுக்கு செய்வோம் என்று வெளியிடுவதும், இயற்கையாக அரசியலிலே கடமையாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற ஒரு முறையாகும். அதிலே ஆட்சிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களானாலும், ஆட்சிக்கு வரமுடியாமல் அந்த வாய்ப்பை இழந்தவர்களானாலும், யாராக இருந்தாலும், அந்தக் கொள்கையை அவரவர்களுடைய இருப்பிடத்திலே இருந்து அதை நிறைவேற்றக் கடமைப்பட்டவர்கள் என்பதை நாம் எல்லோரும் கருத்து வேறுபாடு இன்றி ஒப்புக்கொள்வோம் என்று நம்புகிறேன்.

இங்கே விவாதத்தில் கருத்தை வைத்தவர்கள்கூட, எனக்கு மகிழ்ச்சி தரும் வகையில், உண்மையிலேயே நம்பிக்கை ஏற்படுத்தும் வகையில் பேசி இருக்கிறார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இத்தகைய திட்டங்களை எல்லாம் நீங்கள் நிறைவேற்ற முயல் வீர்களானால், நாங்கள் உறுதுணையாக இருப்போம் என்று ஒவ்வொரு கட்சியைச் சேர்ந்த தலைவர்களும், மன்ற உறுப்பினர்களும் திரும்பத் திரும்ப கூறி இருப்பது எங்களுக்கு மன நிறைவையும், மகிழ்ச்சியையும் தராது இருக்காது என்பதை நீங்கள் அனைவரும் நன்கு உணர்வீர்கள்.

[முற்பகல் 11-20]

இதுவரையில் பேசிய, இந்த மாமன்றத்தில் சொன்ன கருத்துக்கள், உரைகள் ஆகியவற்றிற்கு மாறாக, இப்போது நடைபெறுகின்ற இந்தக் கூட்டத் தொடரில், இந்த ஆளுநர் உரையின் மீது விவாதத்தில் கலந்து கொண்டவர்கள் இந்த உறுதியை அளித்து இருப்பதற்காக நான் உண்மையிலேயே ஆளும் கட்சியின் சார்பாக நன்றியையும் கூறுவதோடு, நம்பிக்கையோடு ஒத்துழைப்பையும் எதிர்பார்க்கிறேன்.

1980 ஜூன் 28]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இதிலே, முதலிலே நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் சில கருத்துக்களைச் சொல்லி, இதையெல்லாம் நீங்கள் செய்வீர்கள், செய்ய வேண்டும், விட்டுவிடக்கூடாது, எம்.ஜி.ஆர். ஆகிய நான் சொன்ன சொல்லைத் தவற மாட்டேன், ஆகவே, நிறைவேற்றக்கூடியவன் என்றெல்லாம், எவ்வளவு புகழ் முடியுமோ, அவ்வளவு புகழ்ந்து தன்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே எடுத்து வைத்து, மிக மிக நல்ல முறையில் எனக்கு ஆதரவாகவும், என்னைப் பெருமைப் படுத்தியும், அதே நேரத்தில் சந்தேகம் ஏதோ அவர்கள் உள்ளத்தில் இருப்பதுபோல், கண்டிப்பாகச் செய்யுங்கள், நிச்சயமாகச் செய்யுங்கள் என்று சொன்னார்கள். மற்ற நண்பர்களும் இப்படி திரும்பத் திரும்பச் சொல்லும்போது, எனக்கே கூட சந்தேகம் வந்தது.

முதலில் இவ்வளவு நம்பிக்கையாகச் சொல்லி, என் மீது நம்பிக்கை வைத்து இருப்பதாகச் சொன்னவர்கள், கண்டிப்பாக நிறைவேற்றுங்கள், நிறைவேற்றாமல் விட்டு விடாதீர்கள் என்றும் சொல்லி, எப்படி உங்களால் செய்ய முடியும் என்ற கேள்வியையும் கேட்டு, அதற்குப் பிறகு கண்டிப்பாகச் செய்யுங்கள் என்று சொன்னால், அதிலே ஏதோ ஒரு உள்ளக்கிடக்கை இருக்கிறது, உள்ளத்திலே ஏதோ எண்ணம் இருக்கிறது என்கிற சந்தேகம் எழுகிறது. (குறுக்கீடு) மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் அப்படிச் சொல்லவில்லையென்றால், சொன்னார்கள் இந்த மன்றத்தில். இவ்வளவு நம்பிக்கை வைத்து செய்யுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டு, இதை எப்படி உங்களால் செய்ய முடியும், ஆனாலும், நீங்கள் செய்வீர்கள், கண்டிப்பாகச் செய்யுங்கள் என்று சொன்னால், ஏதோ செய்ய முடியாத ஒன்றைச் சொல்லி நீங்கள் வாக்குகளைப் பெற்றுவிட்டீர்கள், ஆகவே, இங்கே செய்து காண்பியுங்கள் பார்ப்போம், நாங்கள் எதிராக இல்லை, ஒத்துழைக்கிறோம் என்று இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் கருத்துக்களை வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள்.

உதாரணமாக, இப்போது பேராசிரியர் பேசுகிறபோது இவ்வளவு வாக்குறுதிகளைத் தந்து இருக்கிறீர்கள், உங்களுக்கு வாக்களிக்காமல் வேறு யாருக்கு வாக்களிப்பார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவரின் அனுமதியோடு வெளியிடப்பட்டு இருக்கிற தேர்தல் அறிக்கையில் கூட இதைப்போன்ற வாக்குறுதிகள் இருக்கின்றன. நாங்கள் சொன்னதைவிட அதிகமாகவே இருந்தது. அதையும் நான் சொல்லிக்காட்ட விரும்புகிறேன். “விவசாயக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அடமானம் வைத்துள்ள நகைகளை அரசே விற்று விடாமல் பாதுகாத்து, அவற்றை மீட்டுத் தர வழி வகை காணப்படும்”. என்று ஒரு வாக்குறுதி இருந்தது. இதை நாங்கள் சொல்லவில்லை. தாய் மார்களுக்கு மிகப் பிடித்ததாக இப்படிப்பட்ட வாக்குறுதிகளை எல்லாம் சொன்ன பிறகும் கூட ஏதோ அவர்கள் அனைத்திந்திய

[திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1980 ஜூன் 28]

அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு வாக்களித்து ஆட்சியில் அமர்த்தி இருக்கிறார்கள் என்றால் இந்த அறிக்கையில் சொல்லப்பட்ட விவரங்கள் மட்டும் அதற்குக் காரணம் அல்ல என்பதும், அதற்கு அப்பால் சில காரணங்கள் இருந்து இருக்கின்றன என்பதையும் நாம் கொஞ்சம் சிந்திக்க வேண்டும் என்பதை நான் இந்த மாமன்றத்தில் வைக்கிற வேண்டுகோள் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று நான் உங்களைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வாக்குறுதிகள் தரப்படுவது என்பதும், வாக்குறுதிகளில் யார் யார் என்னென்ன வாக்குறுதிகள் தருகிறார்கள் என்பதும், எந்தெந்த வாக்குறுதிகள் எந்தெந்த தரப்பினருக்குச் சாதகமாக உடனடியாக அவர்களை சுரக்கும் அளவிற்கு இருக்கும் என்பதை எண்ணிப்பார்த்து, அவரவர்களது திறமையையும், அனுபவத்தையும் வைத்து; அவரவர்களுடைய ஆற்றலுக்கு ஏற்ற வகையில் புள்ளி விவரங்களைக் கணக்கிட்டு, இது தான் நிறைவேற்ற முடியும் என்று சொல்லும் திறன் பெற்றவர்கள் தங்களுடைய ஆற்றலின் காரணமாக வாக்குறுதிகளைத் தந்து இருக்கலாம். எங்களைப் பொறுத்த வரையில், கடந்த 2½ ஆண்டுக்கால ஆட்சி அனுபவத்தை வைத்து எங்கள் கருத்துக்களை, வாக்குறுதிகளை நாங்கள் சொல்லி யிருக்கிறோம். எப்படி இருந்தாலும், இரண்டு தேர்தல் அறிக்கைகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது, ஒன்று நிச்சயமாகத் தெரிகிறது, யார் யார் எதை எதையெல்லாம் சொல்ல வேண்டும் என்று விரும்பினார்களோ அவற்றையெல்லாம் கஞ்சத்தனம் இல்லாமல், ஏமாற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணம் இல்லாமல், ஏதாவது சொல்லி வாக்குகளை வாங்கி விடுவோம், ஆட்சிக்குப் போனால் பார்த்துக்கொள்வோம் என்று இல்லாமல், அனைத்துக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களை மக்கள் முன் வைத்து, அந்த நம்பிக்கையின் பேரில் தேர்தல் அறிக்கையைச் சொல்லி வாக்குகளைப் பெற்று வந்து இருக்கிறோம் என்று சொல்வதிலே யாருக்கும் சந்தேகம் இருக்காது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இங்கே சொன்னார்கள் 50 ரூபாயைப்பற்றி. பேராசிரியர் அவர்கள் பேசும்போது 50 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும்; படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள்; இன்னும் பலர்-3 இலட்சம் பேர்கள் ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றவர்கள், எஸ். எஸ். எல். சி. முடித்தவர்கள், மற்றவர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் கணக்குப்போட்டுப் பார்த்தால் எவ்வளவு வரும்? அவர்களுக்கு எல்லாம் கொடுக்க முடியுமா என்று கேட்டார்கள். ஆனால் கொடுத்தால் நல்லதுதான், வர வேற்கிறோம் என்று சொன்னார்கள்.

ஆனால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் 100 ரூபாய் கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் 50 ரூபாய் கொடுக்க முடியாமல் கஷ்டத்தில் இருக்கும்போது,

1980 ஜூன் 28] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

100 ரூபாய் கொடுக்க முடியும் என்று நம்பிக்கையோடு கணக் கிட்டு சொன்னவர்கள், நாங்கள் 50 ரூபாய் கொடுப்பதற்கான ஆலோசனையை தக்க சந்தர்ப்பத்தில் அறிவுரையாகச் சொல் வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு நிறைய இருக்கிறது. அந்த ஒத்துழைப்பு உங்களிடமிருந்து கிடைக்கும் என்று நிச்சயமாக எதிர்பார்க்கிறேன்.

இங்கே பல்வேறு குறைகள் சொல்லப்பட்டாலும், எப்படிச் சொன்னாலும், இன்றைய தினம் நான் நீண்ட பேச்சு பேசுவதாக இல்லை. யாரும் அதற்காக கவலைப்பட தேவையில்லை; அச் சப்பட வேண்டியதில்லை. ஏனென்றால் இந்த கோப்புகளைப் பார்த்தால் இங்கே கொஞ்சம்தான் வந்திருக்கிறது.

நான் அந்த அளவுக்குப் பேசவேண்டிய தேவை இல்லாமலேயே மாமன்ற உறுப்பினர்கள் சில குறைகளைச் சொல்லிவிட்டு, “அரிசி எப்படி இருந்தது”; இங்கிருந்து மற்ற மாநிலங்களுக்கு போய் விட்ட தொழில்களை பற்றி, ஏன் போயிற்று என்பதை பற்றி நல்லாமல் உறுப்பினர்கள் எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறார்கள். ஏதோ நாங்கள் வேண்டுமென்றே குற்றம் செய்தது போலவும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

முதலில் ஏதோ புழுக்கள் நிறைந்த அரிசி கொடுக்கப்பட்டிருக் கிறது என்று எடுத்துக்காட்டிய நண்பர்களுக்கு எனக்கு கிடைத் திருக்கிற புள்ளி விவரங்களைச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் 1980 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 1,457.554 மெட்ரிக் டன் அரிசியும்; 1980 பெப்ரவரி மாதம் 1,538.558 மெட்ரிக் டன் அரிசியும்; 1980 மார்ச் மாதம் 1,736.159 மெட்ரிக் டன் அரிசியும்; 1980 ஏப்ரல் மாதம் 490.239 மெட்ரிக் டன் அரிசியும்; 1980 மே மாதம் 100.725 மெட்ரிக் டன் அரிசியும் ஊதியமாக வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே 8 மாதத்திற்கு முன்பு வேலை செய்தவர்களுக்கு அரிசி கொடுக்கப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு எப்படி பொருந்தும்? இப்படிக் கொடுக்கப்பட்டதாக எனக்கு புள்ளி விவரம் தரப் பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு டன் அரிசி இந்த ஆண்டு ஜனவரி, பெப்ரவரி, மார்ச், ஏப்ரல், மே மாதங்களில் கொடுக்கப்பட்டிருக் கும்போது 8 மாதத்திற்கு முன்னால் வேலை செய்தவர்களுக்கு அரிசி கொடுக்கப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு எப்படி சொல் லப்பட்டது என்று புரியவில்லை. ஆகவே, தயவு செய்து, யார், யாருக்கு எங்கே கிடைக்கவில்லை என்று ஆதாரப்பூர்வமாகத் தெரிவித்தால் இந்த அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1980 ஜூன் 28]

அதைப்போல திரு. ரகுமன்கான் அவர்கள் இராஜஸ்தானுக்கும் மகாராஷ்டிர மாநிலத்திற்கும் அசோக் லே லாண்ட் நிறுவனம் மோட்டார் வண்டிகள் தயாரிக்கும் தொழிற்பிரிவுகளை நிறுவ தீர்மானித்திருக்கிறது என்பதை வைத்து நாங்கள்..... (குறுக்கீடு-மத்தியப்பிரதேசம்).

திரு. அ. ரகுமன்கான் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் வெங்கட்ராமன் அவர்கள் ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். அதாவது, அசோக் லே லாண்ட் விஸ்தரிப்பு திட்டம் வந்தால் பலருக்கு வேலைவாய்ப்பு தரப்படும். இப்போது 20,000 பேர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின் அலட்சியப் போக்கால்தான் அந்த அசோக் லே லாண்ட் விஸ்தரிப்புத் திட்டம் மத்தியபிரதேசத்திற்குப் போய்விட்டது. அதற்குப் பொறுப்பு அண்ணா தி.மு.க. சர்க்கார் என்று குற்றஞ்சாட்டி இருக்கிறார்கள். அதைத்தான் நான் சொன்னேன்.

[முற்பகல் 11-30].

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அதற்குத் தான் இந்த விளக்கம். புதிய தொழில் பிரிவுகளுக்கு 13 ஆண்டுகள் செலுத்திய விற்பனை வரிக்கு சமமான தொகையை வட்டியில்லாக் கடனாகவும் மற்றும் 12 ஆண்டுகளுக்கு பொருட்களை வாங்கும் போது செலுத்திய வரியின் சமமான கடனாகவும் நிறுவனம் பெற்றுக் கொள்ளும். இந்தக் கடன்கள் முறையே 13 ஆண்டுகளிலும் 12 ஆண்டுகளிலும் திருப்பி செலுத்தப்பட வேண்டும். அதுமட்டுமல்லாமல் குறைக்கப்பட்ட வட்டி வீதத்தில் மஹாராஷ்டிர மாநிலம் ரூபாய் 25 கோடி கடனுதவியும் இராஜஸ்தான் மாநிலம் ரூபாய் 10 கோடி கடனுதவியும் அளிப்பதாக ஒத்துக் கொண்டுள்ளன. அவர்களுடைய மாநிலங்களிலே தொழிற் சாலையை நிறுவுவதற்கு இந்த மிகப் பெரிய சலுகைகளை மஹாராஷ்டிர மாநிலமும், இராஜஸ்தான் மாநிலமும் அளித்துள்ளதாகத் தெரிகிறது. புதிய தொழில் பிரிவுகளுக்குள்ள வட்டியில்லா விற்பனை வரி கடன் உச்சவரம்புத் தொகை ரூபாய் 48 இலட்சத்தையும் இன்னும் பல செலவுகளையும் சேர்த்தால் பல கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வரும். அவர்கள் சலுகைகளை 10 மடங்கு உயர்த்தினார்கள். அதாவது 48 இலட்சத்திலிருந்து 4.8 கோடி என்று அதிக அளவில் மஹாராஷ்டிர மாநிலத்திலிருந்தும், இராஜஸ்தான் மாநிலத்திலிருந்தும் சலுகைகளைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும் என்ற காரணத்தால் நிறுவனம் பல பிரிவுகளை வேறு மாநிலங்களில் தொடங்க திட்டமிட்டது என நிறுவனம் மாநில அரசுக்குத் தெரிவித்து இருக்கின்றது.

1980 ஜூன் 28]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

மேற் கூறிய நிலையில் அசோக் லே லன்ட் எக்ஸ்டென்ஷன் திட்டத்தை வற்புறுத்துவதில் பயன் இல்லை என்று அரசு முடிவு செய்தது. இப்படிப்பட்ட சலுகைகள் வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்கும் போது ஒவ்வொரு மாநிலத்துக்கும் எந்த எந்த அளவுக்கு வசதிகளை அனுமதிக்க முடியுமோ, செய்து கொடுக்க முடியுமோ அதைத்தான் செய்ய முடியுமே தவிர அதற்கு மேலும் செலவு செய்து அதனால் குறைந்த அளவு மக்களுக்குத்தான் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்கிற நிலையினை எண்ணிப் பார்த்தால், நஷ்டம் என்கிற வகையிலே பார்த்தால், அவ்வாறு கோடிக்கணக்கான ரூபாய் என்று வந்தால் நமது அடிப்படையான கொள்கையிலே உள்ள திட்டத்தின் வழி முறைகளே தகர்க்கப்பட்டு விடும் என்ற அச்சம் ஏற்படுகின்ற சூழ்நிலை இருக்கின்றது. நம்முடைய நினைப்பு என்னவென்றால் எவ்வளவு அதிகமான நபர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்க வேண்டும், கிடைத்தாக வேண்டும் என்பது தான். ஓரளவிற்கு அதற்கு தேவையான மூல தனத்தை இட்டு செலவு செய்து அந்தத் தொழிற்சாலையைத் தொடங்குவதற்குரிய வழியிலே நாம் காரியத்தைச் செய்தாக வேண்டும். இந்த நிலையில் தான் நாம் கொள்கையை வைத்திருக்கிறோமே தவிர வேறு வகையில் இல்லை என்பதை இங்கே சொல்லும் போது எதையுமே நாங்கள் செய்யவில்லை என்று யாரும் தவறாக எண்ணி விடக் கூடாது என்பதற்காக ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தென் மண்டலத்திற்கான அகல இருப்புப் பாதை பழுது பார்க்கும் பட்டறையை நமது மாநிலத்தில் அமைக்கும்படி மத்திய அரசைத் தொடர்ந்து கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது. அது பற்றி பல மாதங்களாக தொடர்ந்து கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். மறுபடியும் மறுபடியும் வற்புறுத்தப்பட்டது. தென் பிராந்தியத் துணை தலைமை இயந்திரப் பொறியாளர் கீழ்க்காணும் 3 இடங்கள் நில அளவைக் குழுவின்ரால் இப் பட்டறையை அமைப்பதற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருப்பதாக 1978 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்களில் தெரிவித்தார். அதிலே ஒன்று நெய்க்காரப்பட்டிக்கு அருகிலே உள்ள இடம், சேலம் மாவட்டம். அடுத்தது பீலமேடுக்கும் கோயம்புத்தூர் வடக்குக்கும் இடையே உள்ள இடம். அடுத்தது சிங்கா நல்லூருக்கும் பீள மேட்டுக்கும் இடையே உள்ள இடம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம். போக்குவரத்துத் துறை பொதுப்பணித் துறை, நிதித் துறை செயலாளர்கள், நிர்வாக இயக்குநர், தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியம், தலைமைப் பொறியாளர் மற்றும் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அடங்கிய ஒரு உயர் மட்ட கூட்டத்தில் இந்த விஷயம் குறித்து 1979 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 4 ஆம் நாள் அன்று கலந்து பேசப்பட்டு இக்கூட்டத்தில் எடுக்கப்பட்ட முடிவின்படி மேற் சொன்ன இடங்களின் மதிப்பீடு தென் பிராந்திய இரயில்வே பொது

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1980 ஜூன் 28]

மேலாளருக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. மேலும் மாநில மின்சார வாரியம் மேற் கண்ட இடங்களில் தேவையான மின்சாரத்தை முழுமையாக வழங்கும் என்றும் மின் கட்டணம் பதிவு செய்த தொழிற்சாலைகளிடமிருந்து வசூலிக்கப்படுவது போல மின் சப்ளை விதியின் கீழ் வசூலிக்கப்படும் என்றும் தென் பிராந்திய பொது மேலாளருக்கு தெரிவிக்கப்பட்டது. மேலும் இவ்விடங்களுக்குத் தேவையான அளவு தண்ணீரை ஆயிரம் காலன்களுக்கு ஒரு ரூபாய் வீதத்தில் கிடைக்க வழி செய்யப்படும் என்று தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியம் உறுதியளித்தது. மின் கட்டண வீதங்கள் மற்றும் தண்ணீர் விநியோகத்திற்கான செலவுத் தொகை ஆகியவற்றை இத்திட்டத்தின் முதல் 10 வருடங்களுக்கு மாற்றாமல் இருக்கின்ற வகையில் மாநில அரசு பார்த்துக் கொள்ளும் என்றும் கூறப்பட்டது.

மேலே குறிப்பிட்டவை யாவும் உறுப்பினர்-செயலர், மாநில திட்டக் குழுவிற்கு எடுத்து வைக்கப்பட்டது. 1979 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 12 ஆம் நாளிட்ட இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் செய்தித் தாளில் இரயில் பழுது பார்க்கும் பட்டறை அமைப்பதற்கு திருப்பதியை தேர்ந்து எடுத்திருப்பதாக பிரசுரமாகி உள்ளது. மேலும் அதை 1979 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 10 ஆம் நாள் வியாழன் அன்று பாராளுமன்றத்தில் மத்தியில் இருந்த மாநில அமைச்சர் திரு. விவ் நாராயண் அறிவித்தார். மேலும் இவ்வாறு அமைக்கப்படவிருக்கும் பட்டறையை 1979-80 ஆம் ஆண்டிலே தொடங்கி அதற்கு மத்திய மற்றும் அதன் தென் பிராந்திய ரெயில்வேக்களின் தேவையை பூர்த்தி செய்யும் என்று சொல்லப்பட்டது.

வினா ஒன்றுக்கு அமைச்சர் பதில் அளிக்கையில் இப்பட்டறையை திருப்பதி-பெங்களூருக்கு அருகேயுள்ள ஏலகங்கா, சேலத்திற்கு அருகாமையில் உள்ள நெய்காரப்பட்டி கோயம்புத்தூருக்கு அருகிலுள்ள சிங்கநல்லூர், மற்றும் பாலக்காட்டிற்கு அருகே உள்ள கஞ்சிக் கோடு ஆகிய பல்வேறு இடங்களில் அமைப்பதற்கு நிபுணர் ஆய்வுக் குழு கருத்தில் கொண்டது என்று அறிவித்தார்கள். அறிக்கையினை மத்திய இரயில்வே அமைச்சகத்தின் இயக்குநர்கள் குழு ஆராய்ந்து தொழில் நுட்ப பொருளாதார கணிப்பின் அடிப்படையில் திருப்பதியை தேர்ந்தெடுத்தது என்று தெரிவித்தார். நிபுணர்கள் தெரிவித்த இந்த மூன்று இடங்களில் ஏதாவது ஒன்றினில் இந்த பழுது பார்க்கும் பட்டறையை அமைக்க வேண்டும் என்று முன்னாள் பாரதப் பிரதமர், மற்றும் முன்னாள் ரெயில்வே அமைச்சர் ஆகியோருக்கு தமிழக முதல்வர் என்ற முறையிலே நேர் முக கடிதம் எழுதினேன். முன்னாள் போக்குவரத்து துறை அமைச்சர் மூலமாக மத்திய முன்னாள் இரயில்வே அமைச்சருக்கு நேர்முக

1980 ஜூன் 28]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

கடிதம் எழுதப்பட்டது. இது குறித்து மத்திய அரசு அதிகாரிகளிடமும், அமைச்சரவையிடமும் கலந்து பேசி மேற்படி இரயில்வே ஊர்தி பழுது பார்க்கும் பட்டறையை உத்தேசித்துள்ள மூன்று இடங்களில் ஏதாவது ஒன்றில் நிறுவ வேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்தி கேட்குமாறு அப்பொழுது டெல்லியில் இருந்த முன்னாள் தமிழகப் பிரதிநிதி கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டார். இதற்கு பதில் அளிக்கையில் முன்னாள் இரயில்வே அமைச்சர் 1979 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 23 ஆம் நாள் அன்று தொழில் நுட்ப பொருளாதார கணிப்பின் அடிப்படையில் மேற்படி இரயில்வே ஊர்தி பழுது பார்க்கும் பட்டறையை ஆந்திர பிரதேசத்திலுள்ள திருப்பதியில் அமைப்பதாக ஏற்கெனவே முடிவு செய்யப்பட்டு விட்டதாக தெரிவித்தார். நாங்கள் தொடர்ந்து மீண்டும் எழுதிக் கொண்டே இருந்தோம். இதை நான் குறிப்பிடுவதற்கு காரணம், நாங்கள் முயற்கியே செய்யவில்லை என்று சொல்ல முடியாது. முயற்சி செய்யாமல் இல்லை.

இது போல் இந்த அரசு எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியின் பயனாக ரூபாய் 358 கோடி முதலீட்டில் நெய்வேலியில் இரண்டாவது சுரங்க வேலை தொடங்கவும் அதன் அடிப்படையில் மேலும் ஒரு அனல் மின் நிலையத்தை நிறுவவும் அனுமதி பெறப்பட்டது என்பதை இம்மாமன்றத்திற்கு சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சேலத்தில் ரூபாய் 560 கோடி செலவில் ஒருங்கிணைந்த எஃகு ஆலை நிறுவவதற்கென்று முன்பு பாரதப் பிரதமர் அடிக்கல் நாட்டியுள்ளார். ரூபாய் 12.7 கோடி செலவில் ஒரு குளிர் உருளை தொழிற்சாலை அமைக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும், சேலத்தில் உள்ள ஒருங்கிணைந்த எஃகு ஆலை மற்றும் பிற தொழிற்சாலை வேலைகளை உடனடியாக செயல்படுத்த மைய அரசிடம் மீண்டும் வலியுறுத்தி வருகிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே போல் 1977 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 1 ஆம் நாள் முதல் 1980 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 31 ஆம் நாள் வரை, பெரும் தொழில்களுக்கு முன் உரிமம் மற்றும் தொடர்ந்து வாணிபம் செய்யும் உரிமை வழங்க, 171 விண்ணப்பங்களை மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு பரிந்துரை செய்திருக்கிறது. அவற்றுள் 65 விண்ணப்பங்களுக்கு தொழில் முன் உரிமை மற்றும் தொடர்ந்து வாணிபம் செய்யும் உரிமம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. 11 விண்ணப்பங்கள் நிராகரிக்கப்பட்டு விட்டன. மத்திய அரசால் முடக்கப்பட்ட, மற்றும் விண்ணப்பதாரரால், திரும்பப் பெறப் பெற்ற விண்ணப்பங்களின் எண்ணிக்கை 15 ஆகும். 80 விண்ணப்பங்கள் மீது இன்னும் மத்திய அரசின் முடிவு தெரியவில்லை. இப்படி பல்வேறு புள்ளி விவரங்கள் இருந்தாலும் நாங்கள் எதுவுமே செய்ய வில்லை என்ற குற்றச்சாட்டை, ஏதோ பத்திரிக்கையில் வருகிற செய்திகளை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு

[1980 ஜூன் 28]

திரு. அ. ரகுமான் கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர் வேறு பொருளுக்கு செல்வதற்கு முன் கேட்டு விட அனுமதிக்க வேண்டுகிறேன். எழுப்பப்பட்ட கேள்விகளுக்கு நமது மரியாதைக்குரிய முதல்வர் அவர்கள் தெளிவான விளக்கங்களை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அசோக் லைலேன்ட் சம்பந்தமான ஒரு பிரச்சினையை எழுப்பப்பட்ட போது, நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் அது லாபகரமானது அல்ல, ஆகையினால் அது விடப்பட்டது என்று புள்ளி விவரங்களைச் சொன்னார்கள். ஆனால் லாபகரமான திட்டம் இல்லை என்று சொன்னால் அதை மத்திய பிரதேசம் ஏற்று நடத்துகிறதே, அது எப்படி? இன்னும் சொல்லப் போனால் நம்முடைய நிதி அமைச்சர் திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் இந்த அசோக் லைலேன்ட்டைப் பொருத்த வரையில் லாபகரமானது என்ற கருத்திலே தான் புள்ளி விவரங்கள் கொடுத்திருக்கிறார். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் லாபகரமானது என்று சொல்கிறார்கள். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் லாபகரமற்றது என்ற கருத்தில் சொன்னார்கள். உண்மையான நிலையை அறிவதற்கு இது சம்பந்தமான அறிக்கையை இந்த மன்றத்தில் வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-40]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. அராமச்சந்திரன் : இலாப நஷ்டக் கணக்கு பார்ப்பது என்றால் அந்தந்த மாநிலத்தின் பொருளாதார நிதி வசதியைப் பொறுத்தது என்பதை உறுப்பினர்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். எங்களுக்கு நிதித்துறை மற்ற துறைகளைச் சார்ந்தவர்கள் எப்படி பயன்படும் என்று சொல்கிறார்களோ அதற்கேற்ப, புள்ளிவிவரங்களை எந்தளவிற்கு நாம் தெரிந்து கொள்கிறோமோ அந்தளவிற்குத்தான் முடிவு எடுக்கிறோம் என்பதை தயவு செய்து உறுப்பினர்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அப்படிப் பார்த்தால் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள், மத்தியில் இருக்கிறார்களே திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள் சொல்கிற அத்தனையும் எந்தக் கட்சியுமே ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. அப்படிப் போனால் தங்கத்திற்கு மானியம் கொடுக்க முடியாது என்று அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், தலைவர் முதற்கொண்டு கொடுக்க முடியும் என்று கருதுகிறார்கள். ஆகவே, கருத்து மாறுபாடு வருகிறது. இது போன்று கருத்து மாறுபாடு வருவதால் எது சரி, எது நியாயம் என்பது அவரவர்கள் மனசாட்சி அனுபவம், திறமை இவற்றைப் பொறுத்ததே தவிர, சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப அமைகிறதே தவிர அவர்கள் சொன்னார்கள் ஆகவே சரி என்று ஏற்றுக் கொள்ளவோ அல்லது அவர்கள் சொல்லவில்லை ஆகவே, அது சரியில்லை, நாம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்ற கட்டுப்பாடு இல்லை. என்பதை உறுப்பினர்கள் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

1980 ஜூன் 28] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

டும். நான் இங்கே ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நாங்கள் தேர்தல் அறிக்கையில் சொன்னதை அவையெல்லாம் நிறைவேற்றப்படும் என்று சொன்னார்களே, அவையெல்லாம் ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் வெளிப்படவில்லையே என்று கேட்டார்கள். நான் ஒன்றை அவர்களுக்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் ஒன்பதாவது பக்கத்தில், 'என் அரசின் கொள்கைகள் ஒரு சிலவற்றை மட்டுமே நான் கோடிட்டுக் காட்டியுள்ளேன்' என்று கூறியுள்ளார். இதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கவனத்திருப்பார்கள் என்றாலும் தங்கள் எண்ணத்தைச் சொல்ல வேண்டும், தங்கள் கருத்தை வெளியிட்டு இந்த நாட்டுக்கு நல்லது செய்ய வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தில் சொல்லியிருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அந்த வகையில் விழிப்போடு உள்ள மக்களுக்கு துடிப்போடு செயலாற்றும் அரசும், மன்ற உறுப்பினர்களும் வழியாருடைய ஆயர் துடைக்கவும், எளிதோர் வாழ்வை உயர்த்தவும், பாடுபடுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது. இந்த மன்றம் தனக்கே உரித்தான சிறந்த மரபுகளை, நல்ல மரபுகள் பலவற்றை ஏற்படுத்தியுள்ளது எங்களைப் பொறுத்த வரையில் அரசாங்கக் கொள்கை பற்றிச் சொல்கிறபோது, சிலவற்றை மட்டும் கோடிட்டு காட்டியுள்ளேன். ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் நாங்கள் தேர்தல் அறிக்கையில் என்னென்ன சொன்னோமோ அவை அத்தனையையும் இங்கே இதில் எழுதி, பட்டுஜெட்டில் சொல்ல வேண்டியதையெல்லாம் சொல்லவேண்டும் என்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. ஆகவே தான் சொல்லவில்லையே தவிர பட்டுஜெட்டை நாங்கள் வெளியிடும்போது எதை எதை விட்டிருக்கிறோம், எதை எதை செய்யாமல் நாங்கள் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்பதையெல்லாம் சுட்டிக்காட்டினால் அதை நாங்கள் பயன்படுத்திக் கொள்வோம் என்று சொல்லிக்கொள்ளக் கடமை பட்டிருக்கிறேன். இங்கே பேசுகிறபோது பல பிரச்சனைகள் இங்கே வருகின்றன. ஏதோ இப்போது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்துள்ள, எங்கள் அரசு வந்த பிறகுதான் யாரோ பாட நான் வாய் அசைப்பது போல் எங்கள் கருத்துக்களை வாய் அசைப்பது போல் ஆளுநர் அவர்கள் தன் உரையில் தன் வாயால் ஒலிசெய்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்று ரகுமான்கான் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதற்கு முன்னாலும் அவர்கள் சட்டமன்றத்தில் இருந்திருக்கிறார்கள். முன்னாலே சட்டமன்றம் எப்படி என்பதும் தெரியும். ஆளுநர் கருத்து வெளியிடுகிறார்கள் என்றால் அரசாங்கத்தின் கருத்தைத்தான் அவர்கள் வெளியிடுகிறார்கள் என்பது நாடு அறிந்த உண்மை. அது ஒரு மரபு என்றவகையில் நடைபெறுகிறதே தவிர வேறு ஒன்றும் அல்ல என்பதை நாடு அறியும். ஒரு ஆட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் அவர்கள் அதை வெளியிடுகிறார்கள். அதை இப்படிச் சுட்டிக்காட்டுவதன் மூலம் ஏதோ எங்கேயோ சென்று யாரையாவது துன்பப்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1980 ஜூன் 28]

படுத்திவிட முடியும் என்று ஒரு கற்பனை செய்துகொள்வது நேரத்தை வீணாக்குவதாக இருக்குமே தவிர, அது பயன்படாது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். திரும்பத் திரும்ப ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிக்கொள்வது என்பது எளிதான காரியந்தான். என் முன்னால் இருக்கிற எதிர்க்கட்சித் தலைவர், கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் எழுதிய பாடலை “எங்கள் தங்கம்” படத்தில் நான் சொல்லியிருக்கிறேன். பாகவதராக நடித்து கதாகாலட்சேபம் செய்திருக்கிறேன். அதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமானுஜன் அவர்கள் நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதேபோல் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோவைத்தம்பி அவர்கள் சொன்னதுபோல் எங்களுடைய கொள்கைகளை எங்களுக்குத் தெரிந்தவகையில் நாங்கள் வெளிப்படுத்துகிறோம். இந்த நேரத்தில் நான் மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் பேராசிரியர் அவர்களுக்கு ஒன்று தெரிவித்துக் கொள்ளவிரும்புகிறேன். நாங்கள் அண்ணாவின் கொள்கைகளை விட்டு நழுவிவிடுவோம் என்று தயவுசெய்து சந்தேகப்பட வேண்டாம். எதற்காகவோ எப்படியோ தமிழை விட்டுக்கொடுத்த விநியோக என்றோ, அல்லது தமிழை மக்களுக்கு பாடகம் வைப்பது என்றோ, தயவுசெய்து சந்தேகப்பட வேண்டாம் என்பதை உறுதியாக சொல்லி, வேண்டுகோளாக உள்ளத்தில் பதியவைக்க விரும்புகிறேன்.

‘பிராமணியம்’ கூடாது என்பதுதான் அமரர் அண்ணா அவர்களுடைய கொள்கையாகும். இதை இந்த மாமன்றத்தில் சொல்லும்போது, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிலேகூட இந்த பிராமணியம் இருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடத்திலே உயர்வு, தாழ்வு இருக்கிறது. இடுக்காட்டிற்கு எடுத்துப் போகும் போது, சிலர் அவர்கள் வசிக்கும் பாதையிலே கொண்டு போகக் கூடாது என்ற சச்சரவு உண்டாகிறது. காவலர்கள் குறுக்கிடவேண்டிய நிலை நாட்டிலே இருக்கும்போது, அதனை மாற்றியமைக்க ஒன்றுபட்டு உழைக்க நீண்ட நாட்கள் ஆகலாம் என்ற எண்ணத்தை வெளியிட விரும்புகிறேன். இந்த நிலை எங்குமே இருக்கிறது. சில கட்சிகளிலே இந்த பிராமணியம் இருக்கிறது. இன்னார் தான் தலைவராக வரவேண்டும், இன்னார் தான் ஆட்சியில் இருக்க வேண்டும் என்றெல்லாம்கூட நம்பிக்கை வருகிறது. இதைப் பற்றிச் சொல்லப் போனால், ஜாதிப் பிரச்சனை வளரும். இப்படி வராமல் தடுப்பதற்கு நாம் ஒன்றுபட்டு உழைப்போம் என்ற நம்பிக்கையை நான் எதிர்பார்க்கிறேன். என் முன்னால் இருக்கின்ற உங்கள் அனைவரிடமிருந்தும் எதிர்பார்க்கிறேன்.

1980 ஜூன் 28] [திரு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

மாண்புமிகு திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் பல பிரச்னைகளை எடுத்து வைத்தார்கள். யாருக்கோ பதில் சொன்ன குழ்நிலையில், எங்கள் அரசுக்கு நினைவுபடுத்துவதுபோலவும் எச்சரிக்கை செய்வது போலவும் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள் நீங்கள் ஆட்சியில் இருக்கும்போது, தொழில் அதிபர்களுக்கு ஆதரவாக இல்லாமல் இருந்தீர்கள். நீங்கள் பதவியில் இருந்து இறக்கப்பட்டபோது, மக்கள் ஆதரவு கொடுத்தார்கள். நாங்கள் எங்கள் கடமையை செய்துவிட்டோம் என்று எங்களுக்கு பதில் சொல்வதுபோல் மற்றவர்களுக்கு பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனக்குப் புரிகிறது.

இந்த ஏகபோக முதலாளித்துவம் என்பது ஏதோ தொழிற்சாலைகளில் மட்டுமல்லா இப்போது சினிமா துறையிலும் புகுந்திருக்கிறது. சேலத்திலே ஒரு தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். கேள்விப்பட்டேன். பட விநியோகஸ்தர்கள் ஒன்றுகூடி, புதிய படங்களை ஒரு ஆண்டிற்கு வாங்குவது இல்லை என்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். இப்போது நான் சினிமாவில் சம்பந்தப்பட்டாமல் இருப்பதால், நான் சொல்வதில் சுயநலமில்லை என்று எல்லோரும் அறிவார்கள். புதிய படங்களில் புதிய நடிகைகள், நடிகைகள் வருகிறார்கள் புதிய தொழில் அதிபர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். நிறைய பேர்களுக்கு வாய்ப்பு கிடைக்கிறது. அந்தப் படங்களை ஒரு ஆண்டிற்கு வாங்க மாட்டோம் என்று சேலம் ஜில்லாவிலே அந்த மாவட்டத்தில் சொல்லப்படுகிறது. அப்படி ஏதாவது வெளிவருகின்ற படங்களை அங்கே இருக்கின்ற கொட்டகைக்காரர்கள் நேராக வாங்கி விநியோகம் செய்தால், அப்படங்களை மக்களுக்கு காண்பித்தால், இந்த விநியோகஸ்தர்களிடம் இருக்கின்ற படங்களை அந்தக் கொட்டகைதாரர்களுக்கு கொடுப்பதில்லை என்று விநியோகஸ்தர்கள் தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். இதுவும் ஒரு வகையில் ஏகபோக முதலாளித்துவம்தான். தங்களிடம் இருக்கும் படங்களை கொடுக்கமாட்டோம் என்று சொன்னால், வசூல் வரக்கூடிய கொஞ்சம் விளம்பரமான படங்கள் தங்களிடையே கையிலே இருக்கலாம். அதை வைத்துக் கொண்டு கொட்டகைக்காரர்களை பயமுறுத்துவதும், அங்கே நீங்கள் படங்களை நேரடியாக எடுத்தால் எங்கள் படங்களை நாங்கள் தரமாட்டோம் என்று ஒரு அமைப்பு வைத்து, எச்சரிப்பது இந்த நாட்டிலே அந்தத் தொழில் வளர்க்கியைத் தடுக்க முனைகிறார்கள் என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இதுபோல் பிரச்னை எங்கும் இருக்கிறது, ஆனால் இந்த நேரத்தில் இந்த விநியோகஸ்தர்களுக்கு நான் ஒன்றைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழக அரசு இதைப்போன்ற பல்வேறு பிரச்னைகளில் எப்படி தலையிட்டு, அதை சமப்படுத்தி, நியாயத்தின் பக்கம் முனைகிறதோ, அதுபோல் இந்தக் கொட்டகைதாரர்களுக்கும் (பாதுகாப்பு) கொடுக்கும்

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1980 ஜூன் 28]

அல்லது அந்தக் கொட்டகைகளை எப்படி பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியுமோ, அப்படிப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, அவர்கள் கையிலே இருக்கின்ற படங்களை அந்த மாவட்டத்தில் ஓட்ட முடியாத நிலையை தமிழக அரசால் செய்யமுடியும் என்பதை அவர்கள் தயவுசெய்து தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

ஏகபோக முதலாளித்துவம் எந்த வகையிலும் வளருவதற்கு தமிழக அரசு உதவாது என்பதை, இந்தச் செய்தியைச் சொல்லுகின்ற நேரத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சங்கரய்யா அவர்களுக்கும், மற்ற நண்பர்களுக்கும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எப்படி வெற்றி பெற்றீர்கள்? எத்தனை வாக்குகளை புதியதாக சேர்த்தீர்கள்? என்பதையெல்லாம் இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வெளியிலேயும் சொல்லுகிறார்கள். இந்த வாக்காளர்களைச் சேர்த்தது நாங்கள் பதவியில் இருந்து இறக்கப்பட்ட பிறகு அதை தயவு செய்து ஒவ்வொருவர் மனதிலேயும் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். இதை நாங்கள் சொல்லி கேட்கின்ற அதிகாரிகள் அல்ல. அவர்களே தன் விச்சையாக ஏற்றுக்கொண்டு, சேர்த்த வாக்காளர்கள் அவர்கள் இல்லையென்று சொன்னால், அதுவும் இல்லாமல் போயி, ருக்க முடியும். ஆகவே நாங்கள் அதிகாரத்தில் இல்லாத போது சேர்க்கப்பட்ட வாக்காளர்கள், நாங்கள் சேர்த்து விட்டோம் என்று குற்றம் சாட்டினார்கள். அதிகாரிகளைக் குற்றம் சொல்ல வேண்டும். எங்களை அல்ல. அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் யார் என்று நிரூபித்தால், இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஆனால், நான் இங்கே கணக்குப் போட்டுப் பார்த்து, வெற்றி தோல்வி எது, யாருக்கு வெற்றி, யாருக்குத் தோல்வி என்று கணக்கிடத் தயாராக இல்லை.

[முற்பகல் 11-50]

பேராசிரியர் சொன்னதுபோல் நான் அன்று சொன்னதுதான் இன்றும், எப்பொழுதும் வெற்றி ஒருவர் பங்கு அல்ல. அதுவும் அவரவர் சொந்த பலத்தில் நின்று போட்டியிருகின்ற ஒரு போட்டி அல்ல. இது மற்றவர்கள் தீர்மானிக்க வேண்டியது. மக்கள் ஏற்றுக் கொண்டால் ஆட்சியில் இருப்போம். மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டால் வெளியே இருப்போம். அல்லது எதிரிலே இருப்போம். ஆகவே தீர்ப்பளிக்க வேண்டியவர்கள் நாமல்ல. தோல்வி வெற்றி எல்லாம் மக்களுடைய முடிவு. அது நம்முடைய முடிவுக்குச் சொந்தமானது அல்ல.

1980 ஜூன் 28]

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

ஒன்று மட்டும் எனக்கு ஒரு நிம்மதியைத் தருகிறது. சில மாதங்களுக்கு முன்னால் நாங்கள் ஆட்சியில் இருக்கும் போது 'இன்னும் எத்தனை நாள் இந்த ஆட்சி இங்கு இருக்கும்? என்றெல்லாம் கேட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். இங்கு இல்லாதவர்கள் வரமுடியாதவர்கள் வெளியில் என்னென்ன பேசினார்கள்? என்னென்ன பத்திரிகையில் எழுதினார்கள்? என்பதும் எங்களுக்குத் தெரியும். அந்த வேதனையோடுதான் ஆட்சியில் இருந்தோம் இதற்கு என்ன வழி, எப்படி மக்கள் மாமன்றத்தில் சென்று அவர்கள் கருத்தறிவது என்பது பற்றியெல்லாம் சிந்தித்துக் கொண்டுதான் இருந்தோம். எப்படியோ திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் நல்ல ஒரு வாய்ப்பைத் தந்தார்கள். யார் யார் எப்படிப்பட்டவர்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள மிக நல்ல வாய்ப்பைத் தந்தார்கள். அதுபோல மக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளவும், எதை எதைச் செய்ய விரும்புகிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளவும் வாய்ப்புத் தந்தார்கள். அந்த வகையில் நான் நன்றி சொல்வேன். சட்டத்திற்குப் புறம்பாக அந்தக் காரியத்தைச் செய்தார்கள் என்ற நிலைமை இருந்தாலும், இந்த வாய்ப்பை ஏற்படுத்தியதற்கு யார் பொறுப்பாயிருந்தாலும் அவர்களுக்கெல்லாம் நான் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒரு வகையில் ஒரு பிரச்சினை தீர்ந்திருக்கிறது. ஒரு நண்பர்—சட்ட மன்றத்தில் இல்லாததால் பெயரைச் சொல்ல விரும்பவில்லை. தமிழனுக்கு ஓட்டுப் போடுங்கள் என்று பேசிய பேச்சு இங்கே இருக்கிறது. என்னைத் தமிழனாக தமிழக மக்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். என்பதை எண்ணும் போது உண்மையில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். பெருமைப்படுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. இன்னொன்றையும் சொல்வேன். வாகனங்களை பெற்றதில் 80 லட்சமாக இருந்தது இன்று 60 லட்சம் அல்லது 50 இலட்சம்தான் கிடைத்தது என்பதாலோ, குறைந்த வாக்குகள் மட்டுமே அதிகமாகப் பெற்று ஜெயித்தார்கள் என்பதாலோ உங்களை நாங்கள் மிகச் சாதாரணமாக எண்ணத் தயாராக இல்லை. உங்களை நாங்கள் மதிக்கிறோம். எவ்வளவு வாக்குகள் பெற்று இங்கே வெற்றி பெற்று வந்திருந்தாலும் அவர்கள் அத்தனை பேரையும் மதிக்கிறோம். அவர்கள் கருத்துக்களை மதிக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். நீங்களும் மக்கள் வாக்குகளைப் பெற்று வந்திருக்கிறீர்கள். உங்களுக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. இந்த ஆட்சி ஒரு கட்சியின் ஆட்சி அல்ல. இந்த மாமன்றத்தின் ஆட்சி, உங்களுக்கும் பங்கு இருக்கிறது. நாங்கள் தவறு செய்தால் கண்டித்து சுட்டிக் காட்டுங்கள். தவறு ஏற்பட்டுவிடக் கூடாதே என்ற அச்சம் எங்களுக்கும் இருக்கிறது. அந்த எண்ணத்தில் தான் நாங்கள் இருக்கிறோம். அவ்வப்போது உங்கள் அனுபவத்தை நீங்கள் எங்களுக்கு உதவி செய்கிற வகையில் எடுத்துச் சொல்லுங்கள். மக்கள் என்ன எண்ணுகிறார்கள் என்று உங்களுக்குத் தெரிந்த விவரங்களைச் சொல்லுங்கள். இதனை நான் மாமன்றத்தில் ஒரு வேண்டுகோளாக வைக்க விரும்புகிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

[1980 ஜூன் 28]

தேர்தலுக்குப் பிறகு இன்று நடக்கிற அராஜகத்தை நிறுத்தியாக வேண்டும். எந்தக் கட்சி அதிலே ஈடுபட்டிருப்பினும் சரி, எந்தக் கட்சியினரின் தொடர்பு இருந்தாலும் சரி, ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களானாலும் சரி, மற்ற கட்சியினரைச் சேர்ந்தவர்களானாலும் சரி, அனைவரும் ஒன்று கூடி பேசியாவது இதற்கு ஒரு முடிவு கட்டியாகவேண்டும். சாகிறவர்கள் நாமல்ல. நம்மை நம்பி கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பவர்கள் சாகடிக்கப்படுகிறார்கள், துன்பத்திற்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். அதை நாம் நிறுத்தியாக வேண்டும். ஆகவே, நான் வேண்டியிருப்பி அழைக்கும் போது உங்கள் நேரத்தையும் தெரிந்து அழைக்கிறேன். கட்சி சார்பற்ற நிலையில் எல்லோரும் ஒன்றாக உட்கார்ந்து பேசி எந்த வகையில் இதைச் சரிப்படுத்துவது என்பதை எண்ணிப் பார்த்து ஒரு முடிவுக்கு வந்து இந்த கொலைகள், துன்பங்கள், தீ வைப்புகள், ஆகியவற்றைத் தடுத்து நிறுத்த நாம் அனைவரும் சேர்ந்து ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டும். ஆளுநர் உரையில் நாங்கள் எதை எதை விட்டிருக்கிறோமோ அவற்றை எல்லாம் இன்னும் நாலைந்து நாட்களுக்குள் நீங்கள் நிதிநிலை அறிக்கையில் காண இருக்கிறீர்கள். அதைப் பார்த்து உங்கள் எண்ணத்தைச் சொல்ல இருக்கிறீர்கள். ஆகவே, அது வரையில் பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று கூறி இந்த ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

செ. சிவசாமி, டாக்டர் கே. செளரிராஜன், திருவாளர்கள் பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், சு. பாலன், ஏ. டி. குலசேகர், மு. அரங்கநாதன் ஆகியவர்களுடைய திருத்தங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப்பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றன.

திருவாளர்கள் ரா. கிருஷ்ணன், ந. சுந்தரராஜ் ஆகியோர் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய திருத்தங்கள் திரும்பப் பெற்றவனவாகக் கருதப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : “1980-ஆம் ஆண்டு, ஜூன் திங்கள் 21-ஆம் தேதியன்று இரு அவைகளும் சேர்ந்த சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் ஆளுநர் அவர்கள் உவந்தளித்த பேருரைக்கு தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர்கள் பெரிதும் நன்றியுடையவர்களாவர்

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றது.